

know whether these houses would be demolished and kept free for the future expansion of the hospital so as to enable the hospital to cater to the needs of the larger sections of the society? This is my question.

SRI A. K. ABDUL SAMAD.—Sir, as per the information I have, the Deputy Commissioner, Mercara has given a different opinion in respect of these encroachments. I appreciate that though the Government's purpose is to give houses to the siteless persons, these are not the areas where these people should be accommodated. Different places are earmarked for different purposes. I agree with the hon. Member, if necessary and if situation warrants, I will not hesitate to visit this place and take whatever decision necessary in this matter and encroachment in any circumstances, will not be encouraged.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಸ್ವಾಮಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕು ಎಂದು ಮನಸ್ಸು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಸಮದರ್‌ವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ನಾಪೊಕ್ಕಲು ಕ್ಷೇತ್ರದಿಂದಲೇ ಬರುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರ್‌ರವರು ಏನು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಓದಿದ್ದನ್ನು ಇವರು ಒಪ್ಪುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ, ತಾವು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸದಸ್ಯರು ಮತ್ತು ಡಿ. ಸಿ. ಯವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇನ್ಸ್‌ಪೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡಿ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ. ಮಾಡುತ್ತೇವೆ, ಅಂತ ಹೇಳುವುದು ಬೇಡ, ಇಂಥಾದ್ದನ್ನು ನಾವು ಬಹಳ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ನಾವು ಸಹ ಹಿಂದೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಎಂದರೆ ಸಮಂಜಸವಾದ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನೀವು ಸ್ವಾಟ್ ಇನ್‌ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಹೋಗಲೇ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಆ ಕೆಲಸಮಾಡಿ. ಮತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ನೀವು ಸ್ವಾಟ್ ಇನ್‌ಸೆಕ್ಷನ್‌ಗೆ ಹೋಗುವವರೆಗಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಡ ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಟೇ ಆರ್ಡರ್‌ನ್ನಾದರೂ ಹೊರಡಿಸಿ.

SRI A. K. ABDUL SAMAD.—Sir, I will make it convenient to inspect the spot along with the Revenue, P.W.D. and Health Secretaries. In the meantime if there is any encroachments or construction, necessary instructions also will be issued.

FINANCIAL BUSINESS

re : General Discussion on the Budget for the year 1980-81

(ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎನ್. ರೆಡ್ಡಿ (ಮಾಲೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ೧೯೮೦-೮೧ನೇ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಈಗಾಗಲೇ ಅನೇಕ ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಭಾಷಣ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಸಹ ಅನುಮೋದಿಸುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಾಮಾನ್ಯ ಮನುಷ್ಯನು ಸಹ ತನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಸರಳವಾಗಿ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವಂತೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದಾರೆ. ೨೦ ಅಂಶದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಬಹಳ ಹುರುಪಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ನಮ್ಮ ಯುವ ನಾಯಕ ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಅವರ ಭಾಷಣ ಮೆಚ್ಚುವಂತಹದಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಧ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವಜನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಹ ಆಗಿದ್ದಾರೆ

ನಾವು ೨೦ ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಬಹಳ ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಅಥವಾ ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಹಾಗೆ ಬಹಳ ಹುರುಪಿನಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಆ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಮಿತಿಗಳೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಹುರುಪಿನಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ೨೦ ಅಂಶಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ತಾಲ್ಲೂಕು ಮಟ್ಟದ ಸಮಿತಿಗಳು ರಚನೆಯಾಗಿವೆಯೆಂದೂ ಮತ್ತು ಅವುಗಳಿಗೆ ಇಂತಿಂಥವರನ್ನು ಸಮಿತಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹಾಗೂ ಸದಸ್ಯರುಗಳನ್ನಾಗಿ ನೇಮಿಸಲಾಗಿದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಆ ಸಮಿತಿಗಳು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅವುಗಳು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಜರೂರಾಗಿ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಲು ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಉದ್ಯೋಗ ದೃಢೀಕರಣ ಯೋಜನೆ ಸಹ ನಮ್ಮ ೨೦ ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅವರ ಆಜ್ಞೆ ಪ್ರಕಾರ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸಮಿತಿ ರಚನೆಯಾಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅದು ಅಷ್ಟು ಪ್ರಾಧಾನ್ಯತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ಹಣ ಲಾಪ್ಸ್ ಆಗುವ ಸಂಭವ ಇದೆಯೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಜೊತೆಗೆ ಒಬ್ಬಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸೇರಿಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ; ನಾನಾ ತರಹದ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ಆಗುತ್ತಿವೆ ಎಂಬ ವಿವರಣೆಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ. ರಾತ್ರಿ ಹಗಲುಗಳು ಹೇಗೆ ನಮ್ಮ ವಯಸ್ಸನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತವೆಯೋ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೂಡ ಆಗಾಗ ಕುಂಠಿತ ಕಂಡುಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದುದರಿಂದ, ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಾನು ಒಂದು ಫರವಸೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಈ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಏನೇನು ಸಾಲವು ಎಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾವಿರ ಕಟ್ಟಡಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ಸುಮಾರು ೩೦೦ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದೊಂದೇ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕುನಾಲ್ಕು ತರಗತಿಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಏನೇನು ಸಾಲವು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಒಂದು ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕಾನ್ವೆಂಟ್‌ಗಳಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಜೊನೆ:ಪೆನ್ಸ್ (ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಫಂಡ್ ಎಂದು) ಕೊಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆಂದು ೧೦-೨೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮಾತಾಪಿತರು ಏನು ಹಿಂಜರಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಇಷ್ಟಿಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಒಂದೆರಡು ಕೊಠಡಿಗಳಿಗಿಂತ ಕಟ್ಟಡವನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ನಮಗೆ ಎಷ್ಟು ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ದೊರೆಯುತ್ತದೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಹೊಂದಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಬಹುದು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಸರ್ಕಾರವೇ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದರೆ ಹಳ್ಳಿಗಳ ಕಡೆ ಆಯಾಯ ಊರಿನ ಜನರಿಂದ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯ ಧನವನ್ನು ಪಡೆದು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಅಭಾವ ಬಹಳವಾಗಿದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ಅಭಾವದಿಂದ ಶಾಲೆಗಳು ಸಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎಲ್ಲ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೀಗೇ ಆಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ, ಸರ್ಕಾರದವರು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗೃತೆ ಡಿ.ಎಲ್.ಆರ್.ಸಿ.ಗಳ ಮೂಲಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸೌಲಭ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರವೆಂದು ವಿವೇಶಗಳಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಹಣ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಫೋಲಾಗುತ್ತಿರತಕ್ಕ ಸಂಭವ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ. ಇದನ್ನು ಪತ್ತೆಹಚ್ಚಲು ಸರ್ಕಾರ ವಿಜಲೆನ್ಸ್ ಕಮಿಟಿ ಮಾಡಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು, ಅಮೆರಿಕಾದಿಂದ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ರಷ್ಯದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೀತಿಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇರಾನ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಖರ್ಚು ಮಾಡುವುದಲ್ಲ ಸ್ವಂತಕ್ಕೇ ಆಗಿದೆ. ಇಂಥ ಅನೇಕ ನಿದರ್ಶನಗಳು ಕಂಡುಬರುತ್ತಿವೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯ್ತಿ.—ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆಂದು ಏನು ಹಣ ತರಬೇಡಿತ್ತು ಅದು ಬಹಳಷ್ಟು ಫೋಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಅಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರು ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಅಂಥದ್ದೇನಾದರೂ ದೂರುಗಳಿದ್ದರೆ ನೇರವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಲಿ, ಆಗ ನಾವು ಅವನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಜನರ ಅದರಲ್ಲೂ ಯಾರು ಸಮಾಜ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುತ್ತಾರೆ ಅವರ ಕೈದಿಲಿಟಿ ಮೇಲೆ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಮಾತು ಹೊರ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಸಹ ಹೋಗಬಹುದು ಆದ್ದರಿಂದ. ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಘನತೆ ಗೌರವಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡಿರುವುದು ಉತ್ತಮ. ಗೊತ್ತಾದ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳಿದ್ದರೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಡಲಿ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟಿಗೇಷನ್ ಮಾಡಿಸೋಣ, ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸದನದ ಮುಂದೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದರೆ ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶಕ್ಕೆ, ನಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ, ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ವಿನಹ ಲಾಭವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಮಾತನ್ನು ಸದಸ್ಯರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎನ್. ರೆಡ್ಡಿ.—ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರ ಪರದೇಶಗಳಿಂದ ಸಹಾಯ ಧನವನ್ನು ಬೇಡಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭಗಳು ಉಂಟಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಾಗಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ ಆದ್ದರಿಂದ ಅಂಥದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿರಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದನೇ ಹೊರತು ಅವರ ಹಣವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರ ಎಂದು ಅಲ್ಲ. ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪರದೇಶವನ್ನು ದೂಷಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಅಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿವೆ ಎಂದು ಕೇಳಿಬರುತ್ತಿದೆ. ಅಂಥ ವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಆ ರೀತಿ ಆಗದ ಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ವಂತ್ರಿಗಳು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೂ ಮತ್ತು ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ತಮ್ಮ ಆಯವ್ಯಯ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ, ನನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ ಈಗ ವ್ಯವಸಾಯ ಮತ್ತು ಕಂದಾಯ ಈ ಎರಡೂ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು. ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ಎರಡೂ ಇಲಾಖೆಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರೇ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೊಂದಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಕಾರ್ಯಗಳು ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ರೈತನ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಧೈಯ ಧೋರಣೆಯಾಗಿದೆ. ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಕೆಲಸ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ವಿಲೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟರ ಸಹಕಾರ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೇಕು. ವಿಲೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್‌ಗಳ ಪಹಣಿಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವಾಗ ಸ್ವೇಚ್ಛಾನುಸಾರವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಒಂದು ಜಮೀನನ್ನು ಸುಗಮವಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅದನ್ನು ಅವನ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೆಯದೆ ಬೇರೆ ಯಾರೋ ಹೆಸರಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಯಾರನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ, ಇಂಥ ನಿರ್ದರ್ಶನಗಳು ಅನೇಕವಿವೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಒಂದು ಸಮಿತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಯಾರು ಉಳುತ್ತಿದ್ದಾನೋ ಅವನಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ವಿಲೇಜ್ ಅಕೌಂಟೆಂಟ್‌ಗಳು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಆಯಾ ಊರುಗಳಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಯಾರು ನಿಜವಾಗಿ ಜಮೀನು ಸಾಗು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂಬುದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಯಾರೋ ಜಮೀನು ಉಳುತ್ತಿದ್ದರೆ ಯಾರೋ ಹೆಸರಿಗೆ ಪಹಣಿಯನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಇದು ರೈತನ ಬಾಳಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಗಮನವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಮತ್ತು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಾಗಲೀ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಾಗಲೀ ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನಿಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ರೈತರ ಹಾಗೂ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಗ್ರಾಮೀಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು. ಇದರ ಕಡೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾವಹಿಸಬೇಕು ಎಲ್ಲರೂ ಹಿಂದುಳಿದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲೂ ಹೋಬಳಿಗಳಲ್ಲೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಬಹಳ ವಿಷಾದದಿಂದ ಹೇಳ ಬೇಕಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಈ ಸದನದಲ್ಲೂ ಸಹ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದೇವೆ ಆದೇನೆಂದರೆ, ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ ಕೈಗಾರಿಕೆ ಪ್ರದೇಶವನ್ನಾಗಿ ಗುರುತಿಸುವ ವಿಷಯ. ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಗಾರು ಪೇಟೆ ಮತ್ತು ಕೋಲಾರ ಹೆಸರು ಇದೆ. ಆದರೆ ಮಾಲೂರಿನ ಹೆಸರನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮಾಲೂರಿನಲ್ಲಿ

ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜ್‌ ಲೈನಿದೆ. ನೀರಾವರಿ ಸೌಕರ್ಯ ಇದೆ, ಹೆಚ್ಚು ಜಮೀನಿದೆ, ಅದು ಮಾರ್ಕೆಟಿಂಗ್ ವಿರಿಯಾ ಕೂಡ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಗಮನಕ್ಕೂ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಸರಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗಬಾರದಿತ್ತು.

ಇನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ಬಗ್ಗೆ, ಸಹಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಫೇರ್ಮನ್‌ರು.—ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎನ್. ರೆಡ್ಡಿ.—ಇನ್ನೂ ನಾನು ಭಾಷಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ೧೦ ನಿಮಿಷವೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ೧೦ ನಿಮಿಷ ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಡಿ, ನಾನು ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನೆ ಮಾತನಾಡಿದವರಿಗೆ ಅರ್ಥ ಗಂಟೆ ಮುಕ್ಕಾಲು ಗಂಟೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಫೇರ್ಮನ್.—ನಿನ್ನೆಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ಬೇರೆ. ಇವತ್ತಿನ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಜನ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡುವವರಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ದಯವಿಟ್ಟು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎನ್. ರೆಡ್ಡಿ.—೧೧-೪೫ಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೂ ಇಲಾಖೆಗಳಿಗೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಬಾಂಧವ್ಯ ಬೆಳೆಯಬೇಕು. ಒಂದೊಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧ ಕಡಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಗುತ್ತದೆ. ಸಹಕಾರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಎಂದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳೂ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊನ್ನೆ ಸದನದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹಣ್ಣು ಮತ್ತು ತರಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಒಂದು ಸಹಕಾರ ಸಂಘವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆ ೧೪ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ತರಕಾರಿ ಮತ್ತು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ತಂದು ಮಾರುವುದಕ್ಕೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯವರು ೧೪ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಇಲಾಖೆಯವರು ನಾಲ್ಕುವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೂಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ಯೋಜನೆಯನ್ನೇ ಒಬ್ಬ ಮಾನೇಜಿಂಗ್ ಡೈರೆಕ್ಟರನ್ನು ಡೆಪ್ಯುಟಿಮೇನ್ ಮೇಲೆ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಕೋ-ಆಪರೇಟಿವ್ ಸೊಸೈಟಿಗಳಾಗಲೀ ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಆಗಿಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಇಲಾಖೆಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಇರತಕ್ಕ ಸಂಬಂಧ...

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಯಂಕಟಪ್ಪ (ತೋಟಗಾರಿಕೆ ಮಂತ್ರಿ).—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ರೆಡ್ಡಿಯವರು ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಸೂಚನೆ ಮೂಲಕ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದಾಗ ನಾನು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆ ವಿಷಯವಾಗಿ ಈ ವಿಧಾನಸಭೆ ಅಧಿವೇಶನ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನವಾಗಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ ಅಧಿವೇಶನ ಮುಗಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿರುವುದರಿಂದ ಪುನಃ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎನ್. ರೆಡ್ಡಿ.—ನಾನು ಆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಬೇರೆ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ಸಂಘ ಎಂದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಆ ಇಲಾಖೆಯವರೇ ನೋಡಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳ ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರ್ ಅವರು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಇನ್ನೊಂದು ಇಲಾಖೆಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧ ಇರಬಾರದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ರೈತನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಅವನು ೧೦೦ ಮಕ್ಕಳು ಟೋಪೋಟೋ ತಂದು ಮಾರಿದರೆ ಅವನಿಗೆ ೨೦ ರೂಪಾಯಿಯೂ ಸಹ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಆ ಮೂಲಕ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೋಸ್ಕರ ಸಹಕಾರ ಸಂಘಗಳು ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಪೂರ್ಣ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಹಕಾರ ಇಲಾಖೆಯವರು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಮತ್ತಿತರ ಕಡೆಗಳಿಗೆ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು

ಇದರಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಇದು ಒಪ್ಪುವಂಥ ವಿಷಯ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಕೂಡ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿ ೨೫ನೇ ವರ್ಷದ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವದ ವೇಳೆಗೆ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುತ್ತಾರೆಂಬ ನಂಬಿಕೆ ನನಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಜನತಾ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷದ ವಿಷಯ

೧೧-೩೦ ಎ. ಎಂ.

ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಲು ಬೇಕಾಗುವ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳ ಬೆಲೆ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇ ಕಟ್ಟಡ ಬೆಲೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆ ೨೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದು ಇಂದು ೧,೩೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿದೆ. ಸಿಮೆಂಟಿನ ಬೆಲೆ ೧೪ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದು ೩೦ ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆ. ಇಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಲೆ ದ್ವಿಗುಣವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ, ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಈಗಲೂ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಅಷ್ಟು ಹಣದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಹೇಳುವುದು ಸಂಭವ, ಆದರೆ ಬಡ ರೈತನಾಗಲೀ, ಕಾರ್ಮಿಕನಾಗಲೀ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದ ಸೋದರನಾಗಲೀ ಆ ಹಣದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಅಥವಾ ಹೆಚ್ಚು ಸಿಮೆಂಟ್ ಮತ್ತು ತರ ಸಲಕರಣೆಗಳನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ಕಾನೂನು ತಿದ್ದು ಪಡಿ ಮಾಡಿ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಳ್ಳುವರೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಾರಿಗೆ ವಿಚಾರ, ಮಾನ್ಯ ಸಾರಿಗೆ ಸಚಿವರು ಸದನದಲ್ಲೇ ಇದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸಾರಿಗೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಓಡಾಡುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಇದರ ಅನುಭವವಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಹೊರಟ ಬಸ್ಸುಗಳು ಹೊಸಕೋಟೆಗೆ ಹೋಗುವುದರೊಳಗೆ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾವು ಲಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಳೆಯ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಬಸ್ಸುಗಳು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಓಡುತ್ತವೆ. ಜೊತೆಗೆ ಖಾಸಗಿ ಬಸ್ಸುಗಳವರು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕೋಲಾರದಿಂದ ಮಾಲೂರು ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾಗಿರುವ ಖಾಸಗಿ ಬಸ್ಸುಗಳವರು ಆರ್.ಟಿ.ಓ. ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕೋಲಾರದಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ನೇರವಾಗಿ ಬಂದುಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ನೇರವಾಗಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಸ್ಸುಗಳು ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಇರುವ ಬಸ್ಸುಗಳೂ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟು ನಿಂತುಹೋಗುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ, ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಬಸ್ಸುಗಳು ಓಡುತ್ತಿವೆ, ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಿದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಸಾರಿಗೆ ಇಲಾಖೆ ಅಧಿಕಾರಿ ಯೊಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ಖಾಸಗಿ ಬಸ್ಸುಗಳವರು ನೇರವಾದ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಬರಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಭಾಗದ ಜನರಿಗೆ ಬಹಳ ಅನಾನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿದೆ. ನಮಗೆ ಉತ್ತಮ ವಾದ ಹೆಚ್ಚು ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಕೊಡಿ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನೂ ಖಾಸಗಿ ಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡಿ. ಈ ರೀತಿ ಯಾವುದಾದರೊಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ನಂಬುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ವಿಚಾರ. ಮಾನ್ಯ ರಾಮದೇವ್ ಅವರು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಕೊಳೆ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ತಾಲ್ಲೂಕು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರೇ ಕಾಲುವೆ ಮಾಡಿ ಚರಂಡಿ ನೀರನ್ನು ಸಮೀಪದ ಕೆರೆ ಕುಂಟೆಗಳಿಗೆ ಬಿಡುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಚರಂಡಿ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಯವರು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮಂದಾದರೂ ಪುರಾಣಿಕತೆ ಖಾತೆಯವರು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸುವರೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಚಾನುವಾರುಗಳ ಅರೋಗ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಶುವೈದ್ಯಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಲ್ಲದೆ, ಚಾನುವಾರುಗಳು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುವ ಕಡೆ ಹಾಲಿ ಇರುವ ಪಶುವೈದ್ಯಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಅಪ್‌ಗ್ರೇಡ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಅನೇಕ ಪಶುವೈದ್ಯಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯಕ ಮತ್ತು ಕಾಂಪೌಂಡರುಗಳ ಅಭಾವವಿರುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪಶುಸಂಗೋಪನಾ ಸಚಿವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಗಮನಿಸಿ ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಉಚಿತ ಕಾನೂನು ನೆರವಿನ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ರಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಚಾರವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮತ್ತು ಅರ್ಥ ಇಲಾಖೆಯವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲರಾಗಿ ಅದರ ಪ್ರಚಾರಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಲು ತಡಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ನನಗನ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ ಸಹ ಮತಾಲರು. ಅಲ್ಲದೆ ೨೦ ಅಂಶಗಳ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಉಚಿತ ಕಾನೂನು ನೆರವು ನೀಡುವುದು ಒಂದು ಅಂಶವಾಗಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕ್ಲೈಂಟ್ಸ್ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟರಿ ಫಿಲ್ಮ್ ತೆಗೆದೋ ಅಥವಾ ಭಿತ್ತಿಪತ್ರಗಳ ಮೂಲಕವೋ ಪ್ರಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ. — ಉಚಿತ ಕಾನೂನು ನೆರವು ನೀಡುವುದರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನ ಪಡೆದಿದೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಆ ಸಂಸ್ಥೆ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಸಾವಿರ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳಲ್ಲಿ ನೆರವು ನೀಡಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವೆನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಅದನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸಹಕರಿಸಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಸ್. ರೆಡ್ಡಿ. — ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಅಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ನಂಬಿಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರಿಗೆ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ವೃತ್ತಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಜೀವನವೇ ಒಂದು ವೃತ್ತಿ! ಸರ್ಕಾರಿ ನೌಕರನಾಗಲಿ, ವೈದ್ಯನಾಗಲಿ, ವಕೀಲನಾಗಲಿ, ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವನಾಗಲಿ ವೃತ್ತಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಗರೂಕರಾಗಿದ್ದರೆ ಹೆಚ್ಚು ತೆರಿಗೆ ವಿಧಿಸುವ ಪ್ರಮೇಯ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾಜಿಕ ನೀತಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಗತಿಪರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ದೊಡ್ಡ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿ ವೃತ್ತಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಹಾಕಿ, ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಮಾದರಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಯಂವಕ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ವಿಜಿಲೆಂಟ್ ಆದ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ವೃತ್ತಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಹಾಕುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಇದೆ. ಯಂವ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ನಾನು ಅನುಮೋದಿಸಿ, ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವು ಸರ್ವತೋಮುಖವಾದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೊಂದಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀಮತಿ ಅನುಸೂಯ ಗಜಾನನ ಶರ್ಮ (ಅಂಕೋಲ). — ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆ ತೀರಾ ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದ್ದು, ಅಲ್ಲಿನ ಜನತೆ ತುಂಬ ಶಾಂತ ಸ್ವಭಾವದವರು ಎಂದು ತಿಳಿದು ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಯೋಗ್ಯ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಕೊಟ್ಟಂತೆ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣ ನೋಡಿದಾಗ ಸಂತಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದ ಫುಟ್ ರಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ :—

“ ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಭಾರೀ ಮತ್ತು ಮಧ್ಯಮ ನೀರಾವರಿಗಾಗಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸುಮಾರು ೬೫೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಿದಾಗ್ಯೂ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಯಾವುದೇ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಇತರ ಕೆಲವು ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಪಡೆದವು. ಆಂಧ ಜಿಲ್ಲೆಗಳೆಂದರೆ, ಬೀದರ್, ಗುಲ್ಬರ್ಗ, ಚಿತ್ರದುರ್ಗ, ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ, ಕೊಡಗು, ಬೆಂಗಳೂರು, ತುಮಕೂರು ಮತ್ತು ಹಾಸನ ಜಿಲ್ಲೆಗಳು ”

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ನೀರಾವರಿಯಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಸ ಆದ್ಯತೆ ಸಿಕ್ಕಿದೆಯೇ ಎನ್ನುವ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯೂ ಬರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ನೀರಾವರಿ ಸಾಲುಭ್ಯ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ನಜರಿನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆ ಅಡವಿಯಿಂದ ತುಂಬಿದ ಜಿಲ್ಲೆಯಾಗಿದ್ದು ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ೧೦-೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೃಹತ್‌ಕಾರವಾದ ಕಾಳಿ ನದಿ ಯೋಜನೆ ಇದೆ. ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೋಟಿ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಬರುತ್ತದೆ. ತೀರಾ ಹಿಂದುಳಿದಿರತಕ್ಕ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಯೋಜನೆ ಮೂಲಕ ಹಣಕಾಸಿನ ನೆರವು ನೀಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ವಾದ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಪರ್ಕ ಇಲ್ಲ. ಸೇತುವೆಗಳು ಇಲ್ಲ, ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮತ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಇರತಕ್ಕ ರಸ್ತೆ ಮಾರ್ಗಗಳು ನೀರಿನಿಂದ ಕಡಿಮೆ ಹೋಗಿ ಕುಗ್ರಾಮಗಳಾಗುತ್ತವೆ. ಜನಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಅಸಮತೋಲನವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇನೆ. ಭೂಮಿಯ ಒಳಗಡೆ ಇರತಕ್ಕ ನೀರನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶೋಧನೆ ನಡೆಸಿ ಜಿಲ್ಲೆಯಾದ್ಯಂತ ನೀರಾವರಿಗೆ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಡ್ತಿ ಮತ್ತು ಅಭಿವಾಹಿನಿ ಎಂಬ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೃತ್ರಿಮ ಜಲಾಶಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿರುವುದರಿಂದ ಭೂಕಂಪವಾಗುವಂತಹ ಪ್ರಸಂಗ ಇವತ್ತು ಆ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಜಿಲ್ಲೆಯ ಜನರ ಮಾನಸಿಕ ವಿರೂಪವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದೆ. ಈಗಾಗಲೇ ಕಾಳಿ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ೨೫-೩೦ ಸಾವಿರ ಎಕರೆ ಅಡವಿ ಹಾಳಾಗಿ ಹೋಗಿದೆ. ಈಗ ಬೇಡ್ತಿ ಯೋಜನೆಯ ಮೊದಲನೆ ಹಂತವನ್ನು ಶುರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಹಿಂದೆ ಇದ್ದಂತಹ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಡಿ. ದೇವರಾಜ ಅರಸೆ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವೇ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಮಾನ್ಯ ಗುಂಡೂರಾಯರು ಕೂಡ ೨-೩ ಸಾರಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಬರುತ್ತೇನೆ, ನಾನು ಬಂದು ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸ ಮುಂದುವರಿಸುವಂತೆ, ಇಲ್ಲವೇ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ವಜನಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಇದುವರೆಗೆ ಅವರು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟುತ್ತಿರುವ ಕೃತ್ರಿಮ ಜಲಾಶಯಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಆಗುತ್ತಿರುವ ಅಪಾರ ಹಾನಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಪರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟು ತಮಗೆ ಪಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್ ಎಂ. ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಪ್ಪ (ತರೀಕೆರೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ೧೯೮೦-೮೧ನೇ ವರ್ಷದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಆಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ರಾಜ್ಯದ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸುವ ಉದ್ದೇಶ ದಿಂದ ಆಯವ್ಯಯ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನರ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಮೊದಲು ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ, ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಬತ್ತ, ರಾಗಿ, ಜೋಳ ಬೆಳೆಯತಕ್ಕ ವ್ಯವಸಾಯಗಾರರಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭತ್ತ, ರಾಗಿ, ಜೋಳವನ್ನು ಬೆಳೆಯತಕ್ಕವರು ಬಡವರು ಎಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಮೊದಲು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಾಫಿ ಬೆಳೆಗಾರರು, ಅಡಕಿ ಬೆಳೆಗಾರರು ಹಾಗೂ ತೆಂಗಿನ ಬೆಳೆಗಾರರು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಂತ ವರ್ಗದವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಯಾರು ಬೆಳೆಯುತ್ತಾರೆ, ಅಂಥವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ, ರಾಗಿ ಧಾರಣೆ ಕ್ಷಿಂಟಾಲ್‌ಗೆ ೭೦-೮೦ ರೂಪಾಯಿ ಇದೆ. ಭದ್ರಾವತಿ, ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಹಾಗೂ ಹರಿಹರ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಭತ್ತದ ಕೊಯ್ಲು ಇನ್ನು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈಗ ಮಳೆಗಾಲ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಭತ್ತವನ್ನು ಒಣಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆ ರೈತರು ಬಹಳ ತೊಂದರೆ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದೊಂದು ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಡ್ರೈಯರ್‌ಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿದರೆ ೫೦,೦೦೦ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಕ್ಷಿಂಟಾಲ್ ಭತ್ತವನ್ನು ಒಣಗಿಸಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಲಾಭದಾಯಕ

ವಾಗುತ್ತದೆ. ಡ್ರೈಯರ್‌ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಇದರಕಡೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈಗಲಾದರೂ ಸರ್ಕಾರ ಈ ಬಗ್ಗೆ ತೀವ್ರಗಮನಕೊಟ್ಟು ಕೂಡಲೇ ಡ್ರೈಯರ್ಸ್ ಅನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇನ್ನು ಈ ರೆಗ್ಯುಲೇಟೆಡ್ ಮಾರ್ಕೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಒಂದು ರೂಪಾಯಿಯಂತೆ ಏನು ಹಣ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ರಸ್ತೆಗೊಸ್ಕರೇ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಆದರೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಅವರು ರಸ್ತೆ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಉಪಯೋಗಿಸದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ರೈತರುಗಳಿಗೆ ರಸ್ತೆಗಳ ಸೌಕರ್ಯ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ ಅವರು ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಸಾಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಹಣವನ್ನು ರಸ್ತೆಗಳ ಸೌಕರ್ಯಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತಹ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ೧೮ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅಷ್ಟು ಹಣ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯಿಂದ ೮ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ಸ್ ಭೂಮಿಗೆ ನೀರು ಹಾಯುತ್ತಿದೆ. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿದರೆ ಸುಮಾರು ೨೦ ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರ್ಸ್ ಭೂಮಿಗೆ ನೀರನ್ನು ಹಾಯಿಸಬಹುದು. ಇವೊತ್ತು ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದರ ಹಣ ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಅನೇಕ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡೂವರೆ ಪರ್ಟೆಂಟ್ ಇದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಅನಾಯ. ಅಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಪೂರೈಸಬೇಕು ಅಂದರೆ ಕೃಷ್ಣಾ ಮೇಲ್ಮಂಡೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಬೇಗ ಪೂರೈಸಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ೧೯೮೫ಕ್ಕೆ ಪೂರೈಸಬೇಕೆಂದು ಇದ್ದರೂ ನೀರಾವರಿ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಾಗ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ವರ್ಷ ಮುಂಚೆ ಅದನ್ನು ಪೂರೈಸಬೇಕು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅದ್ಯತೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಅಷ್ಟು ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಏರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿನೀರಾವರಿ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಆರ್ಥಿಕ ಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಕೆಲವು ಕಡೆ ಅಸಮಾನತೆ ಏನಿದೆ (ರಾಯಚೂರು, ಗುಲ್ಬರ್ಗ) ಅಂಥಲ್ಲಿಗೆ ಹಣ ಒದಗಿಸದೆ, ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹಣ ಖರ್ಚು ಮಾಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಜನರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪನ್ನ ಕಡಿಮೆಯಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕಾರಣ? ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕೊರತೆ ಬಹಳ ಇದೆ. ಇವೊತ್ತು ರಾಯಚೂರಿನಲ್ಲಿ ಥರ್ಮಲ್ ಪ್ಲಾಂಟ್ ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಅದೇ ರೀತಿ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಹಾಕಬೇಕು. ಈ ಒಂದು ಕಾರ್ಯವನ್ನು ೧೯೮೫ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಪೂರೈಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಅದು ಸರಿ ಇಲ್ಲ. ಇನ್ನು ೬ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೂರೈಸಿದರೆ ನಮಗೆ ಉತ್ಪನ್ನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪಶುವೈದ್ಯ ಶಾಲೆಗಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಇವೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಸ್ತಿತ್ವಗಳು ಏನು ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ವೆಟರ್ನರಿ ಲೀವ್‌ಸ್ವಾಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಅಲ್ಲಿ ವ್ಯಸನಪಡಬೇಕಾದಂತಹ ವಿಷಯ ಎಂದರೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ದನಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡಿರುವವರು ರೈತರು ಜನರಲ್ಲಿ ಬಡವರೇ ಹೆಚ್ಚು; ಆ ಜನರು ಪಶುವೈದ್ಯ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಹೋದರೆ ಔಷಧಿ ಕೊಡಲಿಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ, ನಮ್ಮ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ದನಗಳ ಔಷಧಿಗಾಗಿ ೫.೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರಕಾರ ಎಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ಸುಮಾರು ೧೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಈಗ ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದರೆ ನನ್ನ ದನ ಸತ್ತರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಇನ್ನೊಂದು ಕರು ಬೆಳೆದ ಮೇಲೆ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾನೆ. ಎಲ್ಲಿ ಜನರು ಇರುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ದನಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ವೆಟರ್ನರಿ ಲೀವ್‌ಸ್ವಾಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್‌ಗಳು ಏನು ಇರುತ್ತಾರೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಆಗಿಂದ್ದಾಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿ ಏನಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮೀಣ ಸಂಪರ್ಕಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಹಣ ಇದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಉದ್ಯೋಗ ದೃಢೀಕರಣಕ್ಕಾಗಿ ೩೦-೩೫ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ೧೦೦ ದಿವಸ ಮಾತ್ರ ಅಂದರೆ ಮಾರ್ಚ್ ಒಂದರಿಂದ ಜೂನ್ ೧೦ರವರೆಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಇದೆ. ಅದು ವರ್ಷ ಪೂರ್ತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಯೋಜನೆ. ಇನ್ನು ಜ್ಞಾನ ಮಂದಿರಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಮನೆ ಇಲ್ಲದಂತಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಬಡವರು ಸಾಯುಕಾಲ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಓದಿ ಕೊಂಡು ಬರಬಹುದು. ಅದರಿಂದ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸೌದೆ ವಿಷಯ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದರೆ ಈಗ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿಯುತ್ತಿರುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಎರಡು ಮೂರು ವರ್ಷ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದಿದ್ದೇ ಅದರೆ ನಡುಗೆ-ಸೌದೆ ಸಿಕ್ಕುವುದು ತುಲಾ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ೩ ಕೋಟಿ ಏನಿದೆ ಇವರಿಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ೧ ಕೋಟಿ ಟನ್ ಆದರೂ ಸೌದೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಸಬೇಕು ಎಂದರೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರವರ್ಗದವರು, ಇಲಾಖೆಯವರು ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾವಹಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿವಸದಲ್ಲಿಯೇ ಸೌದೆ ಕೊರತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇದೇ ರೀತಿ ಅದರ ನಡುಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಸೌದೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರವರು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸಿ ಮರಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಬೆಳೆಸಲಿಕ್ಕೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಒಂದು ಸಾವಿರ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದಾರೆ. ಇವರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಹಾಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತವೆ. ಇವೊತ್ತು ಈ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ರಿಪೇರಿಗೋಸ್ಕರ ಕೊನೆಪಕ್ಷ ೮-೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನಾದರೂ ಒದಗಿಸದೇ ಹೋದರೆ ಸುಮಾರು ೫೦-೬೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬಿಲಿ ಬಾಳತಕ್ಕ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗತಕ್ಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಸಾರಿ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಈ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ದುರಸ್ತಿಗಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಲ್ಲ. ತರೀಕೆರೆ, ಸೊಲ್ಲಾಪುರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಲಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕೊಡದೇ ಹೋದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೧೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನಷ್ಟು ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ ಮೊನ್ನೆಯ ದಿವಸ, ನಾನು ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ, ೫ ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಇದು ನಿಜಕ್ಕೂ ಕೂಡ ವಿಷಾದಕರವಾದ ವಿಚಾರ. ಇವೊತ್ತು ೨೬ ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮಗಳು ಇರತಕ್ಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೫ ಸಾವಿರ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳು ಇಲ್ಲ. ಅಂದರೆ ಏನು ಅರ್ಥ? ಹೀಗಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿ ಮುಂದೆ ಅವರು ವಯಸ್ಕರ ಶಾಲೆಗೆ ಬರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಶಾಲೆಗಳು ಬೇಕು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂತಾದ್ದು ನಮ್ಮ ಮೊದಲಿನ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅಂತ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಮಾಡಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೩೦-೪೦ ಸಾವಿರ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಒಂದೊಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದೊಂದು ಸಾವಿರ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದೇ ಅಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕು, ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳ ದುರಸ್ತಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ದೇಶದಿಂದ ಹೊರಗಡೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಚರ್ಮ ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ದನಗಳ ಚರ್ಮ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಕಳುಹಿಸಬಾರದು. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ಹಳ್ಳಿಗಾಡಿನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಜನರು ನೂರಕ್ಕೆ ತೊಂಬತ್ತೈದರಷ್ಟು ಜನರು ಬರೀ ಕಾಲಿನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಶೋಚನೀಯವಾದ ವಿಚಾರ. ಅದುದರಿಂದ ದನಗಳ

ಚರ್ಮವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರೇ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಜೋಡುಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆ ಮಾಡಿ ೫-೧೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಜೋತೆ ಜೋಡು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ವಿರ್ವಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ಜೋಡುಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ತಿರುಗುವುದರಿಂದ ಅನೇಕ ರೀತಿಯ ಪಾಯಿಲೆಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ಇವೊತ್ತು ನೂರಕ್ಕೆ ಐದರಷ್ಟು ಜನ ಮಾತ್ರ ಜೋಡು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವವರು ಇರುವುದರಿಂದ ದನಗಳ ಚರ್ಮವನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಕಳುಹಿಸದೇ ಜೋಡನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಒಂದು ಕಾರ್ಖಾನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ವಿಲಾಸಿ ಹೋಟಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶೇಕಡಾ ಹತ್ತರಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಕಡಿಮೆ ಅಂತ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಶೇಕಡಾ ೨೦ರಷ್ಟು ತೆರಿಗೆಯನ್ನಾದರೂ ಹಾಕಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಮೋಜು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಇದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಹತ್ತು ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಹಾಕಿರುವುದು ಬಹಳ ಸಂತೋಷ. ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಸೂಚನೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಶೇಕಡಾ ಮೂರೂವರೆ ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ತೆರಿಗೆ ಇದ್ದು ದನ್ನು ಐದು ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ. ಸಾಮಾನ್ಯ ರೈತ, ಒಬ್ಬ ಕಾರ್ಮಿಕ ಬೇಜಾರಾದಾಗ ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಇದರ ಮೇಲೆ ಮೊದಲು ಏನು ಶೇಕಡಾ ಮೂರೂವರೆಯಷ್ಟು ತೆರಿಗೆ ಇತ್ತು ಅಷ್ಟೇ ಸಾಕು; ಐದು ಪರ್‌ಸೆಂಟ್ ಹಾಕುವುದು ಬೇಡ ಎಂದೂ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಫಾಲಿಫೈಬರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಏನಿದೆ ಅದಕ್ಕೆ ನಾವು ನೀಲಗಿರಿ ಮರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ೧,೨೫,೦೦೦ ಟನ್‌ನಷ್ಟು ಮರವನ್ನು, ಟನ್‌ಗೆ ೨೫ ರಿಂದ ೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಒದಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವೊತ್ತು ಅದೇ ಸೌದೆ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಟನ್‌ಗೆ ೨೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಇದೆ. ಇವೊತ್ತು ಇದರಿಂದ ಬಿರ್ಲಾ ಕಂಪನಿಯವರು ೪೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇನ್‌ವೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಉಳಿಯುತ್ತದೆ. ಈ ನೀಲಗಿರಿ ಮರಗಳು ಏನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂತಹ ೧,೨೫,೦೦೦ ಟನ್ ನೀಲಗಿರಿ ಮರಗಳನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೋ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಬಹುದು. ಈಗ ನಮಗೆ ಪಾಲಿಫೈಬರ್ ಬಟ್ಟೆ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ; ಹತ್ತಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

12-00 ಮಧ್ಯಾಹ್ನ

ಅದರಿಂದ ತೊಂದರೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಅದು ನಮಗೆ ಏಕೆ ಬೇಕು? ಒಂದು ಟನ್ ಮರಕ್ಕೆ ೨೫ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ಅವರಿಗೆ ನಾವು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ; ಅದರಿಂದ ೧೦ ಸಾವಿರ ಮೀಟರ್ ಬಟ್ಟೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತದೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದನ್ನು ಆಧಾರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಅವರಿಗೆ ವಿಪರೀತ ಸಂಪಾದನೆಯಾದಂತಾಯಿತು. ಆದ್ದರಿಂದ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ಅದಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಟನ್‌ಗೆ ೫೦೦ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ಚಾರ್ಜ್ ಮಾಡಿದರೂ ಅವರಿಗೆ ನಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಹಣ ಸಂಪಾದನೆ ಮತ್ತು ಮರಗಳ ಉಳಿತಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದನ್ನು ದೃಷ್ಟಿ ಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈ ಒಂದು ನಿರ್ಧಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಮನೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಮರ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯಬೇಕೇ ಹೊರತು ನೀಲಗಿರಿ ಮರಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಬಾರದು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ವೈದ್ಯಕೀಯ ವಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ವೆಳೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವೈದ್ಯರು ಪ್ರಾಕ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋದಂತಹ ರೋಗಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಬಡವರಿಗೆ ಒಂದು ಇಂಜಕ್ಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ೩ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಟ್ಯಾಬ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಂದೆಮೇಲೆ ಮತ್ತೆ ಮೂರು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಡಾಕ್ಟರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನು ಇನ್‌ಜಕ್ಷನ್ ಹಾಕಿದ್ದಕ್ಕೆ. ವೈದ್ಯರಿಗೆ ೯೦೦ ರಿಂದ ೧೭೫೦ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಅವರ ಸಂಬಳ ಇರು

ತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಆಸ್ಪತ್ರೆ ವೇಳೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ವೈದ್ಯರು ಪಾಕ್ಸೀಸ್ ಮಾಡಬಹುದೆಂಬುದಾಗಿ ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಅದನ್ನು ಪುನರ್‌ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ತಕ್ಷಣವೇ ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮತ್ತೆ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ೧೭½ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈ ರೇಷ್ಮೆ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ರೈತನ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಇದನ್ನು ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಯೂ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೆ ಕೆಲವು ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಡೂರು, ಬೀರೂರು, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಿದ್ದೀರಿ. ಅದರ ನನ್ನ ತಾಲ್ಲೂಕಾದ ತರೀಕೆರೆಯನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದ ತಾಲ್ಲೂಕೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸದಿರಲು ಕಾರಣ ಏನು? ಅದನ್ನೂ ಕೂಡ ಹಿಂದುಳಿದ ತಾಲ್ಲೂಕೆಂದು ಪರಿಗಣಿಸಬೇಕಾಗಿ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಮತ್ತೆ ಪಶ್ಚಿಮ ಘಟ್ಟದ ಯೋಜನೆ ಅಂತ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ತರೀಕೆರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಮುಕ್ಕಾಲು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಬಹಳಷ್ಟು ಅರಣ್ಯ ಇದೆ. ಅದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಆಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಯೋಜನೆಗೆ ಸೇರಿಸುವಾಗ ಏನೇನು ತತ್ವಗಳನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೋ ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅನುಸರಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ; ಏಕೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕು ಬಹುಪಾಲು ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶದಿಂದ ಕೂಡಿದ್ದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಆಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಮಾತಿನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಂತಹ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

CHAIRMAN.—Now I call Hon. Member Sri Arumugham to commence his speech on Budget Estimates.

SRI B. B. SAYANAK.—Sir, according to the agenda the House is to be adjourned at 12-00 noon.

SRI R. GUNDU RAO.—It is true that the House should adjourn at 12-00 and meet again at 2-00 p.m. But later on it was agreed to continue the business of the House upto 1-00 p.m., and to re-assemble at 3-00 p.m., instead of 2-00 p.m. as decided earlier.

CHAIRMAN.—I call Sri Arumugham to commence the speech.

SRI C.M. ARUMUGHAM (K.G.F.)—Sir, I am grateful to you for having given me a chance to speak on the budget. The Constitution provides for the transfer of resources from the Centre to State in the following forms. They are

(i) through the levy by the Central Government but assigned to the States by way of certain taxes. This is under Article 269.

(ii) through sharing of proceeds of the Income-tax etc., this under Article 270.

(iii) through Statutory grant in aid of the revenue of the State—under Article 275.

(iv) through grants for in public purposes—under Article 282 and Article 293 provides for loan.

So, the first list gives wider scope for the Centre to undertake taxation measures and to augment its financial resources. The Centre has got powers to levy excise and customs. Therefore, the financial resources of the Centre are so vast and enormous. No doubt our economic condition is far from satisfactory and below the average when compared to other countries of the world. It is because of low level production in industries and agricultural sectors. The effect of this is price rise and short supply of essential commodities. Sir, I have collected some information relating to price level prevailing in our State. I do not know how far it is correct. Anyway I leave it to the Hon'ble Finance Minister to give us the correct picture in his reply. The price of Medium Rice—it was Rs.2 in 1979 and today it ranges from Rs.2-50 to Rs. 2.90. In 1979 the price of Toor Dhal was Rs.4-00. Now it is Rs.4 80p. Greengram Rs.5-40p. Uddu Dhal it was Rs.3-00. To-day the price is Rs.4-60p. Bengalgram it was Rs.3-00 Now it is being sold at Rs.4-20ps per K.G. Corandum was sold at Rs.4-00 Now it is Rs.8.50ps. It almost doubled. In 1979 December the price of Chillies was Rs.6-00. Now it is sold at Rs.10 per K G. Tamarind it was Rs.5-00. Now it is being sold at Rs.8-50 per K.G. The price of Soji has increased from Rs.1.75 to Rs.2 Maida from Rs.1.75 to Rs.2 05 ; Jaggery from Rs. 2.00 to Rs.3-90. Ground-nut Oil was Rs.4.10 and now it is Rs.10.40 Coconut oil has gone up from Rs.13 to Rs.18 Sugar Rs.3 to 4.10 Butter from Rs.'6 to Rs.20.65 ; Ragi, common man's food has increased from Re.1 to Rs.1.20, and Wheat Rs.2 Like this, prices have gone up. Essential commodity like kerosene is not available whatever price we give.

Even the live-stock population has decreased from 1972-77. Once in five years you conduct a census. The latest census shows that there is reduction in sheep, goats and poultry. Like cattle, buffaloes sheep and goats, even the population of pigs has been decreasing. I may say that on account of the brain diseases the pig population may be completely wiped out. The Health Department has also advised to destroy these pigs. I can say that there is only one item surplus, i.e., 'human being'. You must insist on Family Planning, because reduction in population is necessary. In spite of effective measures taken by the Central and the State Governments, it has not been possible to control the birth rate and the trend is increasing. Human being alone is considered to be surplus in our country. It is the moral responsibility of the State Government, at least to provide

two square meals a day, reasonable clothing, minimum level comforts, clean hygienic living condition, drinking water, housing facilities, better health and sanitation, hospital and dispensaries, education including University education, agriculture including agricultural education to the disabled and the unemployed, besides preservation protection and improvement of livestock and prevention of animal diseases, veterinary training and practice, water supply, irrigation, construction of dams are all left to the State Government. If you could see, successively the State Government has been spending a lot of amount on these items. In 1973-74, for education the amount spent was Rs. 93 Crores of rupees and now it has gone up to Rs 147 crores of rupees. According to the Budget Estimates, it is now increased to Rs.157.74 Crores, which is a very big amount. The amount spent on health was Rs 27 crores in 1973-74 and today it has gone up to Rs.73-98 crores. These are very important items which have got a direct bearing on the welfare of the people of the State. The Centre is not in any way directly responsible for improvement in the socio-economic conditions of the people or to maintain their health. I would request the Hon'ble Chief Minister to move the Centre to consider whether they can take up any of these items. We will be happy if the Central Government takes up education from List No.2 to List No.1, because we are spending a huge amount of Rs 157.74 crores Law and Order, maintaining public health, giving education everything is left to the State only and not to the Centre. Therefore, they must consider this suggestion. Within the limited resources it is not possible for the State Government to meet all these requirements. There is a growing gap between the requirements of the people of the State and of the resources.

The most pressing problem of the State today is improving economic condition of the people and the most important thing is to wipe out poverty. We must focus our attention to improve the lot of landless labourers small farmers artisans and weaker sections of the society. The other day, Sri Gangadharan was saying that there are 5,59,000 unemployed persons in this State. It is a very big figure. If it is properly looked into the number may be more. The question is how to provide them employment. The Janata Government, when came to power in 1977, promised to provide employment for all unemployed in 10 years time. It ruled this country for two and half years, but have not solved the problem. More than 50% of our population belong to under privileged group. If the Government were to undertake a census, they can certainly find out the percentage of illiteracy in the State.

You can also conduct a census to know the conditions of health of the people living in the rural parts and slums, the conditions of each family, how many of them own lands, how many of them are in Government service, how many of them are in private service and how many of them are having house-sites and houses. Further, you can also conduct census to know how many of them are reading newspapers, how many of them are listening to radio, how many of them own radio sets etc., If they conduct a survey or a census in the rural parts, they will come to know that the majority of the people living in villages are not keeping good health and they are suffering from so many problems. Sir, in rural parts, people suffer from diseases like diarrhoea, dysentery, mal-nutrition, Anaemia, and also skin diseases. They also suffer from bad teeth which is a common disease in villages. Mr. Chairman, you are also coming from rural parts and settled in Bangalore after becoming M.L.A. and not visiting rural areas; You have got experience about the living conditions of the people of rural parts. Sir, in rural parts, people are not keeping good health; The percentage of literacy among the rural people is very less. I would like to submit to the Hon'ble Finance Minister that the Statisticians have not studied the literacy percentage properly in the rural areas. They have given only district-wise literacy figures among Males and Females. The percentage of literacy in rural areas and in urban areas is conspicuously absent in the statistical information given by the Government but nevertheless, if we take the State average, it is about 31.52%. Sir, inspite of so much of money being spent on Education, we are not able to achieve even 50% literacy. The other day, the Hon'ble Minister for Education was saying that there are 4961 villages without primary schools. Sir, there are primary schools run in choul-ries, and in temples; When are you going to construct buildings for all the primary schools? Sir, the Hon'ble Minister for Education has said that he is going to start about 100 High Schools. I have gone through the budget speech and other papers but I was not able to locate where the provision was made for the starting of 100 High Schools. My point is even to start 100 High Schools, we have to make sufficient budget provision. Let them start 100 High Schools. I don't mind but I would like to know what is the amount earmarked for that purpose. I would request the Government to spend the money on Education but they must see that cent percent literacy is achieved.

Then, Sir, the economic conditions of families in villages are poor. The Hon'ble Minister, the other day, was telling that the Government is going to construct one lakh houses at a cost of Rs. 25

Crores. Sir, I have collected some information about this. There are about 2 lakhs people in our State who are without houses or who are without sites. The Hon'ble Minister can check up whether this figure is correct or not. The Government should take some steps to see that the houseless and siteless people get houses and sites. They must do something in this regard in the next budget. Sir, the Planning Commission has made a confession statement while preparing a note to the National Development Council on 30th May 1972 which reads thus :

“We seem to have assumed rate of growth of national income will by itself create more and fuller employment and produce higher living standards for poor. We also seem to have assumed for reduction of disparity in income and wealth. The scope of re-distribution policies is severely limited.”

The note has objectively pointed out that increase in per-capita income so far has not decreased the absolute number of people below the poverty-line and it is just as large as it was two decades ago. The conditions prevailing 20 years back are still continuing. Sir, the poverty is there in the villages. What is the cause for this poverty? It is because the wealth of the nation is being exclusively used by a few people to meet their needs and thus depriving the entire lot who do not get their basic needs. Sir, this is the first time after 31 years of independence that there is a planning; This is the first time that people are asking for amenities. This is the first time that the Government is thinking of providing all facilities to the people. So, the civilization must be extended to all. Now, I would like to quote the well-known words of Arnold Toynbee.—

“Our age will be remembered not for its horrifying crimes or its astonishing inventions but because it is the first age since the dawn of history in which man-kind dared to believe it practical to make the benefits of civilization available to the whole of the human race.”

Sir, I am submitting to the Government through the Chair that this civilization must be extended to every one living in the State. Every person living in this State should enjoy the benefit of this civilization. But, it is not the case to-day. Then, Sir, about property, I have got figures of 1964. I request the Hon'ble Minister to kindly give the latest figure if he has got.

SRI J.H. PATEL.—If I remember correctly, Mr. Toynbee, the noted historian, has advised the developed countries to see that this civilization and development go to the under-developed countries also.

SRI C.M. ARUMUGHAM.—I am not telling anything against him. So far as landed property is concerned, I have got figures relating to 1964. Sir, in this country, top 1% owns 16% of the lands; top 5% owns 40% of the lands, top 16% owns 56% of the lands and the lower 50% owns 4% of the lands. But thanks to the measures taken by this State Government and other State Governments by introducing land reforms, he have made some progress. This would have changed the conditions but nevertheless, it is necessary to know the exact position of the rural parts. So far as urban property is concerned, I have got figures of 1964. It reads thus:

“10% owning houses; 57% owning house property and among bottom 10% only 1% owning house.....”

I would request the Hon'ble Finance Minister to find out whether anything has been done to change the basic structure of the villages. Sir, my friend Sri. Patel spoke about Financial Corporations. The advanced countries must extend the civilization to backward countries. The moneyed people must help the Government in extending the same benefits to the rural people. Sir, there is the State Finance Corporation. They have given many loans to so many persons. I would like to quote the figures relating to number of beneficiaries. It reads thus:

Rs. 20 lakhs to 30 lakhs	61	beneficiaries
Rs. 10 lakhs to 20 lakhs	92	...
Rs. 5 lakhs to 10 lakhs	268	...
Rs. 2 lakhs to 5 lakhs	531	...
Rs. 1 lakh to 2 lakhs	448	...
Rs. 50,000 to 1 lakh	725	...
Rs. 25,000 to 50,000	44	...
Upto Rs. 25,000	246	...

12.30 P.M.

Sir, I am asking the Hon. Chief Minister to check up how many beneficiaries are from among the poor people, from among the villagers and rural parts. I want to emphasise, that all these monies have been dumped in the rich people of the Bangalore City only. That is what I am saying. How can you expect the poor people to live when you give so much of money in lakhs to the rich people in urban areas? Whether they have returned or not, I don't want to know. But, the question here is, how the money has been cornered by big shots. Somebody was asking whether they are all local people or people from out side Karnataka or are they all Kannadigas. If you ask me, I say a majority of them are outsiders. It is necessary to find out all these things. You kindly check this matter

Therefore, this money also has not gone to the poor people. There is also another point which I want to say. In America they have conducted poverty census. That was in the year 1960. Who is a poor man there? There, who is not having both telephone and television, is considered to be a poor man and a poverty stricken family. In the year 1960, 5% of the white population and 10% of the non-white population was considered as poor families, if one cannot purchase a Mercedes Benz car, that family will be considered as a poverty stricken family. This is called poverty in America. What is poverty here? Here, poverty does not mean not having both telephone and television, but it means that a man who is not assured of his next meal. This is my own definition. A man who is not assured of his next meal he is a poor man here and most of the villagers are living in that condition. I humbly appeal to the Hon. Chief Minister and leave it to him to check whether it is correct or not. Wipe out poverty; there ends the matter.

Now, I come to economic upliftment. When there is no poverty, people are assured of their food and clothing. There should be proper health programmes and medical facilities; that is the need of the day, and not television or telephone. There are lakhs and lakhs of houses which have no telephone and television sets. This can be verified if you kindly conduct a test. According to 1977 Census, rural population is 221.77 lakhs and Urban population is 71.2 lakhs. I am asking the hon. Minister for Finance, whether we are spending $\frac{1}{3}$ and $\frac{1}{3}$ of the budget for rural and urban parts respectively. I say, 'no'. But, it is the other way about. The Government should provide required facilities to the rural population who are mostly depending upon cultivation. The agricultural labourers from 26.7%; mining and Livestock workers 4.1%; There percentage in Household industries and manufacturers 4.4%; in construction of buildings and roads etc., 5.9%; in transport and communication 2.7% and in other services 8%. Therefore, the Government must think of providing employment to the rural population; that is my submission. And then, Sir, they must have an assured income and employment opportunities. There was a rethinking in the minds of the Government that while recruiting to the services they must also give preferences to the rural people. In the matter of admission to the colleges and schools, you must give priority to the rural people because that population must acquire knowledge and they must become top men. Rural people must have a share, not a dominating share, but a substantial share. Therefore, the Government should develop all industries i.e., small scale industries, agricultural in-

dustries or whichever industry that would benefit the farmers. I appeal to the Hon. Minister for Finance that, at least let him apply his mind next year, and give them all possible help. There is no justification for spending millions of rupees in urban block. Therefore the Government's task is stupendous; it is not possible for them out of the resources of the Government, to carry out their moral obligation towards the citizens. Because of limited resources of finance, the Finance Commission appointed by the Central Government, after mature consideration increased the share of the State Government. The first finance Commission was formed in the year 1957. The Second Finance Commission stated that there must be a re-thinking, a review of the Central-State financial relationship because the gap is so much that every year we have got a deficit budget. Therefore the Finance Minister has reluctantly imposed taxes on biscuits which are used by children and patients. The Third Finance Commission in its report, in the year 1961 suggested that the annual budgetary gap of the State would be fully covered by devolution of union resources and grant-in-aid. They have recommended that a high power independent commission should be constituted to make a detailed examination of this and many other related questions of the Centre-State financial relationship. The Fourth Finance Commission also stated that the allocation of financial resources consequent on the powers conferred in the Constitution is not corresponding with the allocation of finances of the Central Government to the State Governments and said that the time was ripe to have a review of the Centre State financial relationship. The Sixth Finance Commission has also said that they must consider this. What I submit today is, the Constitution was framed and came into force 30 years back and the working of the financial and other matters is also there between the Central and the State Governments. When the Centre is ruled by a different party, then only they feel the pinch of it. There was a time in 1977 when many States were ruled by different political parties. But, today almost all the States are ruled by one party including the Centre except Kerala, Tamilnadu and West Bengal. These three States feel that there must be a dialogue on Centre-State relationship. You also feel that there must be a review of the Centre-State relationship. Therefore, I appeal to the Hon. Chief Minister since almost all the States are having a majority and are ruled by one party, it is high time that we must have a talk on Centre-State relationship especially in regard to financial and other matters.

(SRI H. T. KRISHNAPPA, in the Chair).—

For instance, the power of dissolving the Assembly is vested in the Central Government. Should it be there or not ? I would say, if a properly understood democracy is there, a Constitutionally constituted body cannot be dislodged by any un-constitutional means. The Assembly is as sovereign as Parliament ; as independent as that of the Centre. Nevertheless, past is past. In future, whether this power of dissolving the Assembly should be there with the Centre or not has to be considered. For dissolution of an Assembly Governor should send a report. It is necessary to ponder over this question. As regards industrial policy, the other day somebody was saying in Tamil Nadu, the application was awaiting clearance by the Central Government. Therefore, I submit that our State should take initiative, and asking Central Government for a talk on the Centre State financial relationship, so that the constitution is properly amended to give wider power for the State Government and also give more resources to the state by amending articles 246, 7th schedule, items 1, 2 and 3. With these few words, I once again thank the Chairman for having given me a chance to deliver my speech.

† ಶ್ರೀ ಆನಂದಕುಂದ ಹೆಗ್ಗಡೆ (ಬ್ರಹ್ಮಾವರ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ೧೯೮೦-೮೧ನೇ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿವರಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ರಜೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಮೂಲಭೂತ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂದು ನಾವು ಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ, ಅಥವಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಆಗಲಿ, ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ೩೬೦ ದಿವಸಗಳು ಏನು ಇವೆ ಅದರಲ್ಲಿ ರಜಾದಿನಗಳೇ ಜಾಸ್ತಿ ಅಂದರೆ ೧೬೦ ದಿವಸ ಕೆಲಸ, ೨೦೦ ದಿವಸಗಳು ರಜಾದಿನಗಳು ೧೬೦ ದಿನಗಳ ದುಡಿಮೆ ಮೂಲಕ ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ದೇಶ ಯಾವ ರೀತಿಯಾದ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನಾವು ಪ್ರಪ್ರಥಮವಾಗಿ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ದುಡಿಮೆಯೇ ಜೀವನದ ಮೂಲ ವಿಚಾರ. ಯಾವುದೇ ಆರ್ಥಿಕ ಸಾಧನೆ ಯಾಗಲಿ ದುಡಿಮೆ ಇಲ್ಲದೆ ಇದ್ದರೆ ಅದರ ವೈಫಲ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ರಜಾದ ಬೋರ್ಡು ಬರೆಯುವ ಅಂಗಡಿ ಇದೆ. ಅವನು ವಾರದ ಏಳು ದಿನಗಳನ್ನು ರಜಾದಿನಗಳೆಂದು ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಹೊರಗಡೆ ಇಟ್ಟು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಗಗಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರವೇ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ದಿವಸ ಸಂಶಯ ಬಂದಾಗ ಪಕ್ಕದ ಅಂಗಡಿಯವನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ, ನಾನು ರಜಾದಿನದ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಆದರೆ ಆ ಬೋರ್ಡುಗಳು ಮಾತ್ರ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ, ಅದಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕದ ಅಂಗಡಿಯವನು ಹೇಳಿದ, ಮೊದಲು ನೀನು ಬರೆದಿರುವ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಳಗಡೆ ಇಡು ಮತ್ತೆ ರಜಾದಿನದ ಬೋರ್ಡುಗಳನ್ನು ಬರೆದು ಮಾರಾಟ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಒಂದು ಬೋರ್ಡು ಬರೆದು ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊರಗಡೆ ಇಡು ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದ. ಆ ರೀತಿ ವರ್ಷದ ಹೆಚ್ಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ರಜಾ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಉನ್ನತಿ ಹೇಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ ? ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಾಗಲೀ ಅಥವಾ ದೇಶದಲ್ಲಾಗಲೀ ಸ್ಟೆಂಟಿಫಿಕೆ ಆಗಿ ಆರ್ಥಿಕ ರಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಳಿಯಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಆರ್ಥಿಕ ಶಕ್ತಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂಬ ಹಿನ್ನೆಲೆ ಇಲ್ಲದೆ ಯಾವ ದೇಶವನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದು ಸುಳು. ಆ ಒಂದು ಹಿನ್ನೆಲೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಾಗ ಮಾತ್ರ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಮನೋಧರ್ಮದ ಅಪೇಕ್ಷಿತ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ದಾಮಾಶಾ ಪ್ರಮೋದಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿ

ದ್ದಾರೆ. ಇದು ನನಗೆ ಸಂಶಯದ ವಿಚಾರವಾಗಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿತ್ಯವೂ ಏರುತ್ತಲೇ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದು ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಮತ್ತು ಕೃಷಿಗೆ ನೀರು ಒದಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇವೆ ಈ ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಫಲತೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಆರಬ್ಬಿ ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಎರಡೂವರೆಯಷ್ಟು ಉಪ್ಪಿನ ಅಂಶವಿದೆ ಬಂಗಾಳ ಕೊಲ್ಲಿಯಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ಮೂರರಷ್ಟು ಉಪ್ಪಿನ ಅಂಶವಿದೆ. ಇದನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ಸಪ್ತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಆ ನೀರನ್ನು ಕೃಷಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡ ೨೪ ರಷ್ಟು ನೀರು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಈ ನೀರಿನ ಸಂಪನ್ಮೂಲವನ್ನು ಶೇಕಡಾ ೫೦ ರಷ್ಟು ಭೂಮಿಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಶೇಕಡಾ ೮೦ ರಷ್ಟು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಣ ಭೂಮಿ ಇದೆ. ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ಉಳಿಯುತ್ತಿದೆ. ಹೀಗಾದರೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಗೆ ? ಈ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಮತ್ತು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಿದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯದ ಎಷ್ಟೋ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಒಗೆಹರಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೨೦ ಬಂದರುಗಳು ಇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರವಾರದಲ್ಲಿ ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮಲ್ಟಿ ಮತ್ತು ಇತರೆ ಬಂದರುಗಳು ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ೧೫-೧೬ ಬಂದರುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಯಾವ ಬೆಳೆವಣಿಗೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ, ಮೊದಲು ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಮಲ್ಟಿ ಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೮-೧೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಷ್ಟವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ದೋಣಿಯ ಶೇಖರಣೆಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೨೮೦ ಪರ್ಶಿಯನ್ ಬೋಟ್ಸ್ ಮತ್ತು ೧೮೦೦ ಯಾಂತ್ರಿಕ ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಮಳೆಗಾಲದಲ್ಲಿ ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕಾಪಾಡಲು ಸ್ಥಳದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದೆ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಶೇಖರಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಸುಮಾರು ನಷ್ಟವಾಗಿ ಅದು ರಾಜ್ಯದ ನಷ್ಟವಾಯಿತು. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ನಷ್ಟವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಇನ್ನೂ ಸುಮಾರು ೧೫ ಬಂದರುಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿಪಡಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ದೋಣಿಗಳನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಒದಗಿಸಿದರೆ (ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗೆ ಹಂಚಿ ಇಟ್ಟರೆ) ಈ ರೀತಿ ನಷ್ಟವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿರ್ದೇಶನ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಮೀನುಗಾರಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಾಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶೇಕಡ ೬೦ ರಷ್ಟು ಮೀನಿನ ಆದಾಯ ಕೇರಳಕ್ಕೆ ವ್ಯವಹಾರಿಕವಾಗಿ ಹಾದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇ ನೆಂದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ ದುಬಾರಿ ತೆರಿಗೆಯೇ ಕಾರಣ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇತರಕ್ಕೆ ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆಯ ರೂಪರೇಷ ಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಈ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವ ಪದ್ಧತಿ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಸೂಚನೆ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಕೌಟಿಲ್ಯನ ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಗಳನ್ನು ಯಾವರೀತಿ ಹಾಕಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾ ನೆಂದರೆ. ಹೂವಿನಿಂದ ನೋಣ, ಅದರ ಅಂಗದ ಕಂಪು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವಾಗ ಆ ಹೂವಿಗೆ ಯಾವರೀತಿಯ ನೋವು ಆಗದಂತೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತದೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಬೆಳೆಗಾರರಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗದ ರೀತಿ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕುವಾಗ ಜಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಸಮತೋಲನ ಇರಬೇಕು. ಒಂದು ಕೆರೆಗೆ ಕೆಲ್ಲಾ ಹಾಕಿದರೆ ಹೇಗೆ ಆಲೆಗಳು ಸಮಾನಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತವೆಯೋ ಹಾಗೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಮತ್ತು ಪರೋಕ್ಷ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಸಮಗ್ರ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ತೆರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದಲ್ಲಿ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ, ಆದರೆ ಅದು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಆಗಬಾರದು. ಸಮತೋಲನವಾಗಿರಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಚನ ವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದು ಏನೆಂದರೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿತಿ ಯನ್ನು ತಂದಹಾಗೆ ನಗರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಸ್ತಿಮಿತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಹ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಆಶ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭೂಮಿತಿಮಾನ್ಯ ತಂದರೇ ವಿನಹ ನಗರಗಳಲ್ಲಿ

ಆಸ್ತಿಮಿತಿಯನ್ನು ಕಾರ್ಯ ರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಜನತೆಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯ ಬರುತ್ತದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭೂ ಮಿತಿಯನ್ನು ತಂದು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿ ಮಿತಿಯನ್ನು ತರದಿದ್ದರೆ ಒಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ವಂಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ ಹಾಗಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯನ್ನು ತಂದು ಮತ್ತೊಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಮಿತಿಯನ್ನು ತರದೇ ಇರುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇಂಥಾ ಒಂದು ವಚನ ಲೋಪ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಕೈ ಬಿಡಬೇಕು.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಡೈರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನೂ ಸಮಾನ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಹೈನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ೪ ಜಿಲ್ಲೆಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಒಳಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಉತ್ಪನ್ನವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ೫-೧೦ ಲೀಟರ್ ಹಾಲಿನ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರೈತ ಒಂದು ದಿವಸಕ್ಕೆ ೫-೧೦ ಲೀಟರ್ ಹಾಲನ್ನು ಉತ್ಪಾದನೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅವನು ೧೫-೨೦ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅನೇಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ರೈತನ, ಕೃಷಿಕರ ಆರ್ಥಿಕ ಉತ್ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ೧೯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಹೈನುಗಾರಿಕೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಬೇಕು. ಈ ಡೈರಿ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ೧೯ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯ ಸಂಖ್ಯೆರಾಜ್ಯ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸಮಗ್ರ ಚಿಂತನೆ ಮಾಡಿ ಅಗತ್ಯ ಇರುವ ಕಡೆ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಕಾರ ಮತ್ತು ಸಹಾಯಗಳನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಬಗ್ಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಆರುಮಂಗಂ ಅವರು ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಶೇಕಡಾ ೨೫ರಷ್ಟು ಸರಬರಾಜು ಇರುವಾಗಲೂ ಸಹ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಸೋರಿಹೋಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಪ್ರಾಜ್ಞರು ತಜ್ಞರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯು ಸೋರಿಹೋಗುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಬಂದಿದೆ. ಈ ರೀತಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಸೋರಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳವರು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಸಹಾಯ ಧನವನ್ನು, ಅನುದಾನವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದವರು ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸಿ ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಸಹಾಯ ಧನವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕು. ಅಂತರಿಕ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಒಳಸಿಕ್ಕೊಂಡು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಹಾಗೂ ಔದ್ಯಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಿಂದ ಆಕ್ಷರಸ್ಥ ನಿರಂದೋಗಿಗಳ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಪಂಜಾಬಿನಲ್ಲಿ ಅನಕ್ಷರಸ್ಥರ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮ ಪಡಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪಂಜಾಬಿನ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಕೈರಾನ್ ಅವರು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಸರಳ ಗೊಳಿಸಿದರು ಇದರಿಂದಾಗಿ ಪಂಜಾಬ್ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಉತ್ಪಾದನೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು ಅದರಿಂದ ಜನಗಳ ಜೀವನ ಮಟ್ಟ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಉದ್ಯಮಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಂತರಿಕ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿ ನಿರಂದೋಗಿ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಹೋಗಿ ಲಾಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಉದ್ಯೋಗಾವಕಾಶಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರೂ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಅಧ್ಯಾಪಕರ ನೇಮಕಾತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾದ ಸಮಸ್ಯೆ ಇದೆ. ರಾಜಕೀಯ ಅನಿಶ್ಚಯತೆಯಿಂದ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ನೇಮಕದ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ನೇಮಕಾತಿಗಳು ರದ್ದಾಗಿವೆ. ಈ ಒಂದು ರಾಜಕೀಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಪಾತೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ

ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೂ ವರಾಂಗನೆಯರಿಗೂ ಏನೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹಿರಿಯರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಕ್ಷಣ ಕ್ಷಣಕ್ಕೂ ಬೆಳೆಯಬಹುದಾದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಜನಜೀವನದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅಡಕತವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಕೊಂಡಿರತಕ್ಕವರು ಬಗೆಹರಿಸದಿದ್ದರೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ? ದಿನನಿತ್ಯದ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಣಾಮವೇನೂ ಇಲ್ಲ, ನಾವು ಯಾರು ಅದರ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊರಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಡಳಿತವನ್ನು ಹೊತ್ತಿರತಕ್ಕವರು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಅದರ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಜನ ಮಾತ್ರ ಹೊರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಅನಿಶ ಯತಿ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಆಗಲಿ ಅದರ ಅದರಿಂದ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹಾನಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತಹ ಪರಿಣಾಮಗಳು ಆಗುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾ ಖಾತೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ, ಅಧ್ಯಾಪಕರ ನೇಮಕಕ್ಕೆ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಆಗದಂತೆ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ನಮ್ಮ ನೌಕರರಿಗೆ, ಹಣದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪುನರ್ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯಾಗಲಿ ನೌಕರರಿಗೆ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸಂಬಳದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಬಟವಾಡೆ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಕ್ಕಿಯಾಗಲಿ, ಗೋಧಿಯಾಗಲಿ, ಜೋಳವಾಗಲಿ, ಬೇಳೆಯಾಗಲಿ ಮತ್ತಿತರ ಜೀವನಾವಶ್ಯಕ ವಸ್ತುಗಳಾಗಲಿ ಇವುಗಳನ್ನು ನೌಕರರಿಗೆ ಅಂದರೆ ವಸ್ತುಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ದಿನಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೌಕರರಿಗೆ ಸಂಬಳವನ್ನು ವಸ್ತುರೂಪದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವುದಾದರೆ ಜನಗಳಿಗೆ ಕ್ಷೇಮ ವಾದೀತೋ ಏನೋ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಇದನ್ನು ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಸ್ವಲ್ಪ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕು.

೧. ೦೦ ಪಿ ಎಂ

ಇನ್ನು ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ ತಮಗಿಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಈ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಸೋರಿಗೆ ಸಂಸೆ ಯಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಏನು ಕಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಆ ಅಣೆಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ಕಾಮಗಾರಿಗಳ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಏನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆ ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಹೊಸ ಟೈರ್‌ಗಳನ್ನು ಏನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಆ ಹೊಸ ಟೈರ್‌ಗಳನ್ನು ಮಾುಬಿಟ್ಟು ರೀಸೋಲ್ ಟೈರ್‌ಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ, ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸರ್ಕಾರಿ ವಾಹನಗಳಲ್ಲಿರುವ ಇಂಜಿನ್‌ಗಳನ್ನೂ ಸಹ ಮಾರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮತ್ತು ಡೀಸಲ್ ವಾಹನಗಳು ತುಟ್ಟಿ ಇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಈ ಭಾಗಗಳಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ಸರ್ಕಾರಿ ವಾಹನಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮತ್ತು ಡೀಸಲ್ ಎಣ್ಣೆ ಸಿಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ಅವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ಬೆಲೆಗಳ ಏರಿಕೆ ಏನಾದರೂ ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸಾಹುಕಾರರು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬ ನಮ್ಮ ಅನುಭವವಾಗಿತ್ತು. ಈಗಲೂ ಕೂಡ ಅವರು ಸಮರ್ಥರೇ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಈಗ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ಈ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮತ್ತು ಡೀಸಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ತಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗತಕ್ಕಂಥಾ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಟನ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ೧೯೦ ರೂಪಾಯಿನಂತೆಯೂ ಮತ್ತು ಡೀಸಲ್ ಟನ್ ಒಂದಕ್ಕೆ ೧೨೦ ರೂಪಾಯಿ ನಂತೆಯೂ ಬೀಳುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೇ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ವಿದೇಶದಿಂದ ತರಿಸತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಮತ್ತು ಡೀಸಲ್‌ಗೆ ೧೯೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಅಥವಾ ೨೦೦೦ ರೂಪಾಯಿನವರೆಗೂ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಏತಕ್ಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೈಲ ಉತ್ಪಾದನೆ ಶೇಕಡ ೪೦ ರಷ್ಟು ಉತ್ಪಾದನೆಯಾದರೂ ಕೂಡ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏಕಮುಖವಾಗಿ ಇದರ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಏರಿಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ, ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ವಿದೇಶದಿಂದ ತರಿಸುವ

ತೈಲಕ್ಕೆ ೨೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಟ್ಟು ತರಿಸುತ್ತಾರಲ್ಲಾ, ಇದನ್ನು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯಾವ ರೀತಿ ಭರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಅದರ ಖರ್ಚು ೨೨ ರಾಜ್ಯಗಳ ಮೇಲೂ ಬೀಳುತ್ತದೆ, ಇದರಿಂದ ಈ ನಷ್ಟವನ್ನು ಭರಿಸಲು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಿದ್ಧರಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇದ್ದರೂ ಇದರ ಖರ್ಚು ಮಾತ್ರ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥಾ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತೈಲ ಉತ್ಪಾದನೆ ಶೇಕಡ ೪೦ ರಷ್ಟು ಇರುವಾಗ, ಮತ್ತು ವಿದೇಶದಿಂದ ತರಿಸುವ ತೈಲಕ್ಕೆ ೨೦೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಏನು ಬೀಳುತ್ತದೆ ಅದರ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಇರುವಾಗ, ಅದಕ್ಕೆ ಆಗತಕ್ಕಂಥಾ ವಿರ್ಚನ್ನು ಎಲ್ಲ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಕೂಡ ತುಂಬುತ್ತವೆಯಲ್ಲಾ ಇದರ ಅರ್ಥ ಏನು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ವಿದೇಶದಿಂದ ತರಿಸುವ ತೈಲಕ್ಕೆ ದುಬಾರಿ ಹಣ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳ ಮೇಲೂ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ತಮಗೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ಬಗ್ಗೆ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನಾದರೂ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಏರಿಸಬೇಕಾದರೆ ೧೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅಷ್ಟು ಏರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನೈತಿಕ ಹಕ್ಕು ಇದೆ. ಆದರೆ ಈಗಷ್ಟೆ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಮುಂಗಡ ಪತ್ರವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈ ಎಣ್ಣೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಷ್ಟ್ರವೂ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಿದೆ ಎನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಬೆಲೆಗಳನ್ನು ಏರಿಸುವಾಗ ನಮ್ಮ ಉತ್ಪಾದನೆಯ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ತರಿಸುವ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಈ ಎರಡನ್ನೂ ಗುರುತಿಸಿ ಈ ಬೆಲೆ ಏರಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳನ್ನು ಅರ್ಪಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

MR. SPEAKER.—The House stands adjourned to meet at 3.00 P. M. today.

The House adjourned at Five minutes past One of the Clock to meet again at Three of the Clock today

The House reassembled at Three of the Clock.

(MR. SPEAKER in the chair)

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಈಗ ಮಾನ್ಯ ದೇವೇಗೌಡರು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾರಾಯಣ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಆರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಅವರು ಮೇಲ್ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ನೋಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

†ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—(ಹೊಳೆನರಸೀಪುರ) ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ೧೯೮೦-೮೧ನೇ ಸಾಲಿನ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದ ಮೇಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆ ಕಳೆದ ಆರು ದಿವಸಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಾನು ೧೯೭೮ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಭಾಷಣದ ಮೇಲೆ ನಡೆದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗವಹಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ತಮಗೂ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ನಾನು ಮುಂದೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಕೇವಲ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದ ಮೇಲಿನ ಸಾಮಾನ್ಯ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇಲಾಖಾ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಮೇಲಿನ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ನಾನು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಹಾಜರಿದ್ದರೂ ಸಹ ಭಾಗವಹಿಸಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ ಈ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪ ಮಾಡಿರಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಅದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಕಾರಣಗಳಿವೆ. ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇವತ್ತಿನ ರಾಜಕೀಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾಗಿದೆ. ೧೯೭೮ರಲ್ಲಿ ಯಾರು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಆಡಳಿತ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಈ ಆಯವ್ಯಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡನೆ ಮಾಡಿ

ದರೋ ಅಥವಾ ೧೯೭೯ರಲ್ಲಿ ಆಯವ್ಯಯಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡನೆ ಮಾಡಿದರೋ ಆ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥರು ಇವತ್ತು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಯತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನೇತಾರರು ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾದಂಥ ಒಂದು ಪರಂಪರೆ, ಬಹುಶಃ ಹಿಂದಿನಿಂದ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಏನೊಂದು ಜನತಂತ್ರದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದೆ. ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ದ್ವೇಷ ಭಾವನೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲೇ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ೧೯೮೦ ರ ಲೋಕಸಭಾ ಚುನಾವಣೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ (ಐ) ಪಕ್ಷದ ಸರ್ಕಾರ ಇಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ರಾಜಕೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯೂ ಆಯಿತು. ಈ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಸರ್ಕಾರದ ಮಾನ್ಯ ಅಧಿಕ ಸಚಿವರಾದ ಶ್ರೀ ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯಿಲಿಯವರು ಇಲ್ಲಿ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದು ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು

“ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಯ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿದ್ದ ರಾಜಕೀಯ ಆಸ್ತಿ ರತೆಯು ಬದಲಾಗಿ ಸ್ಥಿರತೆ ನೆಲೆಗೊಂಡು ಆಡಳಿತದ ಅಭಾವಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಅರ್ಥಪೂರ್ಣ ಹಾಗೂ ಪರಿಣಾಮಕಾರಿ ಆಡಳಿತ ದೊರಕುವಂತಾಗಿದೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದೊಂದಿಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸುವ ಕಾರ್ಯ ನೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ದೃಢ ನಿರ್ಧಾರ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲತೆಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಭಾವದ ಬದಲಾಗಿ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂಥ ಸಮಾನತಾ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಸಾಮಾಜಿಕ, ಅರ್ಥಿಕ ಕಾರ್ಯನೀತಿಗೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಪುನಃ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಸ ವಾತಾವರಣ ಮೂಡಿದೆ.

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

“ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರವು ೧೯೭೭-೧೯೭೮ ರ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರದ್ದುಪಡಿಸಿ ಆವರ್ತಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿತು. ಆ ಹೊಸ ಯೋಜನೆ ಮೂರನೇ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ, ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಷ್ಟು ಫಲ ದೊರೆತಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವಿಲ್ಲಿ ಮನಗಾಣಬೇಕು.

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಹುಶ ಅವರು ಈ ಮಾತನ್ನು ಬಹಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಮಂಡನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವರು ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಇದ್ದುಕೊಂಡು ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಅವರು ಹೇಳಿರತಕ್ಕಂಥ ಮಾತು ಪೂರ್ಣ ಆಧಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದೆಯೆಂದು ನಾವು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವತ್ತು ಹಿಂದಿನ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ಅಂದರೆ ೨ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಚಾಲನೆಯಲ್ಲಿ ಇತ್ತಲ್ಲ ಆ ಸರ್ಕಾರ ಈ ನಾಡಿನ ಹಿತವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದರಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಫಲಗೊಂಡಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಆಯವ್ಯಯಪತ್ರದಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸದನದ ಕಾಲವನ್ನು ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದೇ, ಹಿಂದಿನ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ೨ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಆಸರು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದಂಥ ಕರ್ತವ್ಯ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಂದಿದೆ. ಕಾರಣವಿಷ್ಟೆ ಯಾವ ಸರ್ಕಾರ ೧೯೭೭-೭೮ರಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ೧೯೭೮-೭೯ರಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಿತೋ ಆ ಪಕ್ಷದ ಅಧ್ಯಕ್ಷಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಾಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ರಾಜಕೀಯ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಪೂರ್ವಭಾವಿಯಾಗಿ ನಾನು ಚಿತ್ರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ೧೯೭೭-೭೮ ಅಥವಾ ೧೯೭೮-೭೯ ರಲ್ಲಿ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಗತಿಯ ವೇಗ ಕುಂಠಿತವಾಗಿದೆ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಸತ್ಯಾಂಶಗಳನ್ನು ಜನತೆಯ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಬಹುಶಃ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಟೀಕೆಗೋಸ್ಕರ ಟೀಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ನಾವು ಇನ್ನಾದರೂ ಕೈಬಿಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶ ಇವತ್ತು ಸಂಕಷ್ಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ.

ಕಳೆದ ೩೦ ವರ್ಷದ ರಾಜಕೀಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡರೆ ಇನ್ನಾದರೂ ನಾವು ಹೊಸ ಅಧ್ಯಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೊಸ ಪಾಠವನ್ನು ನಾವು ಕಲಿಯಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಈ ಟೀಕೆಗೋಸ್ಕರ ಟೀಕೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಯನ್ನು ಕೈಬಿಡದೇ ಹೋದರೆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಜನತೆತಂದ ಮೌಲ್ಯಕ್ಕೆ ಅಪಾಯ ತಗಲಿದೆ, ಬಹುಶಃ ಮುಂದೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಊಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ೧೯೭೭ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನೂ ಸಾಧನೆಯಾಗಲಿಲ್ಲವೇ ಎಂದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ೧೯೭೭ನೇ ಇಸವಿಗೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ ಅಲ್ಲದೆ ೧೯೭೭, ೧೯೭೮ ಮತ್ತು ೧೯೭೯ ರಲ್ಲೂ ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧನೆಯಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಗುರಿ ಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಬೇಕಾಗಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಲೆಬಾಗುತ್ತೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೆಲವು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ನಾನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಅವರ್ತಕ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಯಾವ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಯೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಅವರ್ತಕ ಯೋಜನೆ ಅಥವಾ ರೋಲಿಂಗ್ ಪ್ಲಾನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವಾಗ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ, ಈ ರೋಲಿಂಗ್ ಪ್ಲಾನ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೆಲವು ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೭೮ ರಿಂದ ೧೯೮೩ ರ ವರೆಗಿನ ಡಾಬ್ಲ್ಯು. ಪೈವ್ ಈಯರ್ ಪ್ಲಾನ್ ಏನಿದೆ ಅದರ ಪೇಜ್ ೩೧ರಲ್ಲಿ ರೋಲಿಂಗ್ ಪ್ಲಾನ್ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅರ್ಥಿಕ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ಕಾರಣದಿಂದ ಕೆಲವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಾಗ ಅದು ೫ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ಒಂದು ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗ ಬೇಕೋ ಆ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗದಿದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಹವ್ಯಾ ಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಯೋಗ್ಯ ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ೬ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈ ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟಂತೆ ಎಲ್ಲಿ ಕುಂಠಿತವಾಗುತ್ತದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಆಯಾ ವರ್ಷದ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಅದನ್ನು ಪುನಃ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಯೋಗ್ಯ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಓದಿ ಈ ಸಭೆಯ ಕಾಲವನ್ನು ಅದಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗತ್ಯಂತರದಲ್ಲಿದೆ ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ತರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾವು ೫ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇವೆ. ೧೯೫೧ ರಿಂದ ೧೯೫೬ರವರೆಗೆ ಮೊದಲನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆ ಆಗಿದೆ. ಈಗ ನಾನು ಅದರ ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ೧೯೫೧ ರಿಂದ ೧೯೫೬ರ ವರೆಗೆ ಮೊದಲನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ೧೯೬೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ೧೯೫೬ ರಿಂದ ೧೯೬೧ ರವರೆಗೆ ೪೬೭೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ೩ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ೧೯೬೧ ರಿಂದ ೧೯೬೬ ರವರೆಗೆ ೮೫೭೬.೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೬೬-೬೭, ೧೯೬೭-೬೮ ಮತ್ತು ೧೯೬೮-೬೯ ರ ಈ ೩ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳಲ್ಲಿ ೬೬೨೫.೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ೪ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ೧೯೬೯ ರಿಂದ ೧೯೭೪ರ ವರೆಗೆ ೧೫೭೭೮.೮ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ೧೯೭೪ ರಿಂದ ೧೯೭೯ ರ ವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ೫ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ೩೯೩೦೩.೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ೧೯೭೮ ರಿಂದ ೧೯೮೩ರ ವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ೬ನೇ ಪಂಚವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ೬೯೩೮೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಪ್ಲಾನ್ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಂಡಿಚರ್‌ಗೋಸ್ಕರ ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಕಲ್ಪನೆಯನ್ನು ಗುರಿಯನ್ನು ಜನತಾ ಪಕ್ಷ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿತ್ತು. ೧೯೭೭-೭೮ರಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದ ಪ್ರಗತಿಯ ವೇಗ, ನಮ್ಮ ಉತ್ಪಾದನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಏನಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಎಲ್ಲಾ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಏನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಿದರೆ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿದಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ

ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ೧೯೭೧-೭೨ರವರ ಪ್ರಗತಿಯ ವೇಗವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಸತಕ್ಕಂಥ ಒಂದು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಅನಿಶ್ಚಿತ ಯಿಂದ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರು ಹೊಸ ತಿರುವನ್ನು ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು ಅಲ್ಲಿಂದ ಇವತ್ತಿನವರೆಗೆ ತುಲನೆ ಮಾಡೋಣ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಕಷ್ಟು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ೧೯೬೯ಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಕೇಳಿ ದೇನೆ. ೧೯೭೧-೭೨ರವರ ಪ್ರಗತಿಯ ಹಾದಿಯಲ್ಲಿ ಸಾಗುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಜನತೆಯ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಗಳಿಸಿ ಬಂದು ಏನೊಂದು ನಾಯಕತ್ವವನ್ನು ವಹಿಸಿದರೋ ಅಲ್ಲಿಂದ ಅಂದರೆ ೧೯೭೧-೭೨ ರಿಂದ ೧೯೭೪ರವರೆಗಿನ ವಿವರಗಳನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆ ೧೯೭೭-೭೮ರಲ್ಲಿ ೧.೫, ೬೦ ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್, ೧೯೭೮-೭೯ ರಲ್ಲಿ ೧.೧, ೦೦ ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್, ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ತರಬೇಕು ಎಂದು ಹೋರಾಟ ನಡೆಸಿ ದೆವು, ಅವತ್ತೂ ಕೂಡ ಈ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ಪಾದನೆ ಕೊಟ್ಟು ಹಸಿರು ಕ್ರಾಂತಿಯನ್ನು ತರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಂಥ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಅ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಗಿತವಾಗಿ (ಚಾಲನೆಆಗದೇ) ಇದ್ದರೆ ಹೇಗೆ ತನ್ನ ಗುರಿಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಂತರಿಕ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಂದು ಅದರ ಮೂಲಕ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶಿಸ್ತನ್ನು ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದಂತಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆ ೧೯೭೫-೭೬ರಲ್ಲಿ ೧.೨೦, ೪೫ ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್, ೧೯೭೬-೭೭ರಲ್ಲಿ ೧.೧೨, ೦೦ ಮಿಲಿಯನ್ ಟನ್ ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ೧೯೭೭-೭೮ ಮತ್ತು ೧೯೭೮-೭೯ರಲ್ಲಿ ಆಹಾರದ ಉತ್ಪಾದನೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯಿತು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದೊಂದು ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಸ್ಥಗಿತವಾಗಿತ್ತು ಎನ್ನತಕ್ಕ ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಇದು ಕೇವಲ ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನಾ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನತಕ್ಕ ಮಾತಲ್ಲ. ಸಕ್ಕರೆ ಬಗ್ಗೆ ಇವತ್ತು ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಲಕ್ಷ ಟನ್ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಹೊರ ದೇಶದಿಂದ ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದಾಗ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ೧೯೭೭-೭೮ರಲ್ಲಿ ೫, ೦೭೫ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಸಕ್ಕರೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ. ೧೯೭೮-೭೯ ರಲ್ಲಿ ೬,೫೯೭ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಸಕ್ಕರೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ೧೯೭೫-೭೬ರಲ್ಲಿ ೪,೧೨೦ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಸಕ್ಕರೆ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ ೧೯೭೬-೭೭ರಲ್ಲಿ ೪,೭೫೫ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಸಕ್ಕರೆ ಉತ್ಪಾದನೆ ಯಾಗಿದೆ. ಇವತ್ತು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪದಾರ್ಥಗಳಿಗೂ ಅಭಾವ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಉತ್ಪಾದನೆ ಯಲ್ಲಿ ಕೊರತೆ ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಮಿತಗೊಳಿಸಿ ಕೆಲವು ವಸ್ತುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆ ಏನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

Production of selected industries ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ೧೯೭೬ರಲ್ಲಿ Steel Ingots ೯, ೨೫೦ ಸಾವಿರ ಟನ್, ೧೯೭೭ ರಲ್ಲಿ ೯, ೮೨೯ ಸಾವಿರ ಟನ್, ೧೯೭೮ರಲ್ಲಿ ೯, ೯೪೯ ಸಾವಿರ ಟನ್, ಹಾಗೂ ೧೯೭೯ರಲ್ಲಿ ೯, ೯೨೦ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಆಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಿಮೆಂಟ್‌ನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ, ೧೯೭೬ರಲ್ಲಿ ೧೮, ೬೮೪ ಸಾವಿರ ಟನ್, ೧೯೭೭ರಲ್ಲಿ ೧೯, ೨೦೨ ಸಾವಿರ ಟನ್, ೧೯೭೮ರಲ್ಲಿ ೧೯, ೬೦೫ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಮತ್ತು ೧೯೭೯ರಲ್ಲಿ ೧೮, ೨೭೦ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಉತ್ಪಾದನೆ ಆಗಿದೆ. ವನಸ್ಪತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ೧೯೭೬-೭೭ರಲ್ಲಿ ೫೪೦ ಸಾವಿರ ಟನ್, ೧೯೭೭-೭೮ರಲ್ಲಿ ೫೭೦ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಹಾಗೂ ೧೯೭೮-೭೯ರಲ್ಲಿ ೬೭೦ ಸಾವಿರ ಟನ್ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗಿದೆ.

ಇವತ್ತು ನಾವು ಏನು ಅಭಾವ ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನೂ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಪ್ರಾಡಕ್ಟ್ ಪ್ರೈಸ್ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ೧೯೭೦-೭೧ ರ ಬೆಲೆಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ೧೯೭೫-೭೬ರಲ್ಲಿ ೬೧೬೪೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳೂ ೧೯೭೬-೭೭ ರಲ್ಲಿ ೬೬೮೮೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳೂ, ೧೯೭೭-೭೮ ರಲ್ಲಿ ೭೬೭೯೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳೂ ಹಾಗೂ ೧೯೭೮-೭೯ರಲ್ಲಿ ೮೦೦೯೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವರಮಾನ ಬಂದಿದೆ.

೩-೩೦ ಪಿ.ಎಂ.

ಇನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಾಪಟಾ ಇನ್‌ಕಂ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ,
 ೧೯೭೫-೭೬ರಲ್ಲಿ ೬೬೨.೪ ರೂಪಾಯಿಗಳು,
 ೧೯೭೬-೭೭ರಲ್ಲಿ ೬೫೦.೦ ರೂಪಾಯಿಗಳು,
 ೧೯೭೭-೭೮ರಲ್ಲಿ ೬೯೭.೨ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಹಾಗೂ
 ೧೯೭೮-೭೯ರಲ್ಲಿ ೭೧೨.೦ ರೂಪಾಯಿಗಳ ತಲಾ ವರಮಾನ ಇತ್ತು.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಸಚಿವರು ಒಂದೇ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ಇಷ್ಟು ಶ್ರಮ ವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಇನ್ನು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಗ್ರೋತ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ೧೯೭೫-೭೬ರಲ್ಲಿ ೧೦.೯೮, ಈ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದು, ಅನಂತರ ೧೯೭೬-೭೭ರಲ್ಲಿ ೪.೪೬, ಹಾಗೂ ೧೯೭೭-೭೮ರಲ್ಲಿ ೪.೮೭ರಷ್ಟಾಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರಲ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೀಗೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿಷಯವನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೋಡುವುದಾದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ೧೯೭೭-೭೮ ಮತ್ತು ೧೯೭೮-೭೯ರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ ಜಾಲನೆಯಲ್ಲಿರ ಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಮಾತು ಏನಿದೆ ಬಹುಶಃ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳ ಬಾರದಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನು ಇರಿಗೇಷನ್ ಪ್ರೊಡಕ್ಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದನ್ನು ಸಹ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವೈ. ರಾಮಕೃಷ್ಣರವರು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಗರ್, — ಅವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ. — ೧೯೭೩-೭೪ರಲ್ಲಿ ೩೨.೫ ಮಿಲಿಯನ್ ಹೆಕ್ಟೇರ್ಸ್ ನೆಟ್ ಏರಿಯಾ ಇರಿಗೇಟೆಡ್ ಇದ್ದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಅಡಿಷನಲ್ ಆಗಿ ೦.೭ ಮಿಲಿಯನ್ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಮಾತ್ರ ಸೇರಿದೆ. ಅದೇ ೧೯೭೫-೭೬ರಲ್ಲಿ ೩೪.೫ ಮಿಲಿಯನ್ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಇದ್ದರೆ ಅಡಿಷನಲ್ ಆಗಿ ಸೇರುವುದು ೦.೮ ಮಿಲಿಯನ್ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಮಾತ್ರ. ಅದೇ ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರವಿದ್ದಾಗ ೨.೬೦ ಮಿಲಿಯನ್ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಇರಿಗೇ ಷನ್ ಒಳಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ೧೯೭೮-೭೯ರಲ್ಲಿ ೨.೬೫ ಮಿಲಿಯನ್ ಹೆಕ್ಟೇರ್ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಅಡಿಷನಲ್ ಆಗಿ ತರಲಾಗಿದೆ. ಇದೇನು ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲವೇ ?

ಇನ್ನು ಪೆವರ್ ಜನರೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ೧೯೭೫-೭೬ರಲ್ಲಿ ೨೦೧೧೭ ಮೆಗಾವಾಟ್ಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಾಲ್ ಕೆಪಾಸಿಟಿ ಇದ್ದರೆ ೭೯೨೩೧ ಮಿಲಿಯನ್ ಕಿಲೋವಾಟ್ಸ್‌ನಷ್ಟು ಎನರ್ಜಿ ಜನರೇಟ್ ಆಗಿದೆ. ೧೯೭೬-೭೭ರಲ್ಲಿ ೨೧೪೬೯ ಮೆಗಾವಾಟ್ಸ್ ಇನ್‌ಸ್ಟಾಲ್ ಕೆಪಾಸಿಟಿ ಇದ್ದರೆ ಜನರೇಟ್ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ೮೮೨೮೦ ಮಿ.ಕಿ. ವ್ಯಾಟ್ಸ್, ಅದೇ ೧೯೭೮-೭೯ರಲ್ಲಿ ಪೆವರ್ ಜನರೇಟ್ ಆಗಿರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ೧೦೩೩೨೮ ಮಿ.ಕಿ. ವ್ಯಾಟ್ಸ್ ಆಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಶೇಕಡಾ ೧೨.೦೭ರಷ್ಟು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಎಲ್ಲಿದಲೋ ತಂದು ಓದುತ್ತಿಲ್ಲ. (ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ತಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪಟ್ಟಿ ತೋರಿಸಿ) ನಿಮ್ಮ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ ಗಳಿಂದಲೇ ಓದುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ೧೯೭೮-೭೯ರಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚದ ಎಲ್ಲಾ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಲ್ಲೂ ಸಹ ಹಣದುಬ್ಬರ ಉಂಟಾಗಿತ್ತು. ಆಗ ಅಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಹಣದುಬ್ಬರವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಯಾವ ರೀತಿಯ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹಾಕಿ ತಡೆಗಟ್ಟಿತು ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಡಾಕ್ಯುಮೆಂಟ್ಸ್ ಇದೆ. ಅದರ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ವಂತದ್ದು ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾನು ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ಸ್ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಸರ್ವೆ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಹೇಳಿರುವ ಪ್ರಕಾರ ೨ ಪೆರಿಯೋಡ್‌ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣದುಬ್ಬರವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ಫಾರಸ್ಟ್ ಎಕ್ಸ್‌ಟೆಂಜ್ ರಿಜರ್ವ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ೧೯೭೭-೭೮ರಲ್ಲಿ ೪೪೯೯.೮ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದರೆ ಇದರ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಅಂದರೆ ೧೯೭೬-೭೭ರಲ್ಲಿ ೨೮೩೩ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತು. ಅದೇ ೧೯೭೮-೭೯ರಲ್ಲಿ ೫೨೧೯ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆ.

ಇನ್ನು ಜನಬಳಕೆ ವಸ್ತುಗಳೇನಿವೆ ಅವು ಪರ ಕ್ಯಾಪಿಟಾ ಎಷ್ಟು ಸಿಗುತ್ತಿವೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಡುಬರ್ ಆಯಿಲ್ ೧೯೭೬-೭೭ರಲ್ಲಿ ೩.೨ ಕೇಜಿ ತಲಾ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಜನತಾ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದರೆ ೧೯೭೭-೭೮ರಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ೧೯೭೮-೭೯ರಲ್ಲಿ ತಲಾ ಕ್ರಮವಾಗಿ ೪.೦ ಕೇಜಿ ಮತ್ತು ೩.೮ ಕೇಜಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇನ್ನು ವನಸ್ಪತಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ೧೯೭೮-೭೯ರಲ್ಲಿ ತಲಾ ಒಂದು ಕೇಜಿ ಸಿಗುತ್ತಿದ್ದರೆ, ೧೯೭೬-೭೭ರಲ್ಲಿ ೦.೯ ಕೇಜಿ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಕ್ಕರೆ ೧೯೭೮-೭೯ರಲ್ಲಿ ತಲಾ ೯.೮ ಕೇಜಿ ಸಕ್ಕರೆ ೧೯೭೬-೭೭ರಲ್ಲಿ ೬.೨ ಕೇಜಿ ಮಾತ್ರ ಸಿಗುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಟೀ, ಕಾಫಿ, ಕಾಟನ್ ಬಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆ. ಇನ್ನು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಫರ್ಟಿಲೈಸರ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ೧೯೭೬-೭೭ರಲ್ಲಿ ಫೊಡಕ್ಷನ್ ಆಫ್ ನೈಟ್ರೋಜೆನ್‌ಸ್ ಫರ್ಟಿಲೈಜರ್ ೧೯೦೦ ಟನ್ ಇದ್ದರೆ ಇಂಪೋರ್ಟ್ ಆಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ೭೫೦ ಟನ್ ಅದೇ ೧೯೭೭-೭೮ರಲ್ಲಿ ೨೦೦೦ ಟನ್ ಇದ್ದರೆ ಇಂಪೋರ್ಟ್ ಆಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ೩೫೦ ಟನ್ ಮತ್ತು ೧೯೭೮-೭೯ರಲ್ಲಿ ೨೧೨೦ ಟನ್ ಫೊಡಕ್ಷನ್ ಇದ್ದರೆ ೧೨೨೮ ಟನ್ ಇಂಪೋರ್ಟ್ ಆಗಿದೆ. ಇದೇ ರೀತಿ ಫಾಸ್‌ಫೇಟ್ ಫರ್ಟಿಲೈಜರ್‌ನಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಇಲ್ಲವೇ ಫೋಸ್ಫೋರೈಟ್ ಫರ್ಟಿಲೈಜರ್‌ನಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ ಯಾವುದರಲ್ಲಿ ಚಾಲನೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿತ್ತು? ಗ್ಲೋತ್ ಇನ್ ಸಬ್‌ಸಿಡೀಸ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನೀವು ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀವು ಎಂಬುದು ತಮಗೆ ಗೊತ್ತಿರಬಹುದು. ತಾವು ಸಹ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಕಾರ್ಯಕಾರಿ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದೀರಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ? ಶ್ರೀ ರಾಮ ಕೃಷ್ಣರವರೇ ರೈತರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಗೊಬ್ಬರಕ್ಕೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಕೊಡಬೇಕೇ ಬೇಡವೇ? ಸ್ವಾಮಿ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪಾಲು ನನಗೆ ಬಂತು. ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ, ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ, ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸದೇ ಗತಂತರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ. ಇವತ್ತು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದವರ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಬಂದಿರುವುದನ್ನು ಓದಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀ ನಾನಿ ಪಾಲ್ಕಿವಾಲರವರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಅವರು ಖ್ಯಾತ ಅರ್ಥ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು. ರೈಲ್ವೆ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಕೆಲವೊಂದಕ್ಕೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಇಲ್ಲವೆಂದಿಲ್ಲ. ಟೂತ್ ವೇಸ್, ಏನಿದೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ವಾನ್, ಚರಣಸಿಂಗರು ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾಗ ತೆರಿಗೆ ಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದರು. ಹಳ್ಳಿಯವರಂ ಬೆಳೆಗೆ ಎದ್ದು ಬಯಲಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗುವಾಗ ಬೇವಿನಕಡೆ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನೇ ಅವರು ವೇಸ್ ಆಗಿ ಉಜ್ಜುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಬೇವಿನಕಡೆ ಸಿಗಬೇಕು? ಇರಲಿ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ಹೆಚ್ಚು ವಾದ ವಿವಾದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈಗಿನ ಬಡ್ಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲವೊಂದಕ್ಕೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗಿಂತ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಮಧ್ಯಮ ದರ್ಜೆಯ ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕಿಂತ ಕೆಳಗಿನ ದರ್ಜೆಯ ಜನರಿಗೆ ಕೆಲವು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ದೊರಕಿವೆ. ಆದರೆ ಇದಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಮದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಅದು ತಪ್ಪು. ಇವತ್ತು ಈ ದೇಶದ ಹಣದಾಬ್ಬರವನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಮಗ್ರ ಬೆಳವಣಿಗೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಾಗಲಿ ಈ ಒಂದು ಆಯವ್ಯಯ ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ನಾವು ಕಲ್ಪನೆಯ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿದ್ದೇವೆಂದು ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಉದ್ಯೋಗ ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಇದು ಒಂದು ಹೊಸ ಮೈಲಿಗಲ್ಲು. In the last 30 years, nobody has earmarked 40% of the developmental grants for rural development. ನಾನು ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿ ಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾತನಾಡುವುದಿಲ್ಲ. Those who have served in the Congress Organisation are all responsible, whether it is Mr. Morarji Desai, whether it is Sri Nijalingappa, whether it is a, b, c, d, x, y, z—everybody is held responsible for this indifferent attitude towards rural people. ಅದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಮುಂದೆ ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ೧೯೬೯ರಿಂದ ಈಚೆಗೆ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಹೊಸ ಬೆಳವಣಿಗೆಗಳು ಆಗಿವೆ. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿರತಕ್ಕ ಕರಭಾರ ಏನಿದೆ, ಅದ್ರು

ರಸಗೊಬ್ಬರದ ಮೇಲಿನದಾಗಿರಬಹುದು, ವ್ಯವಸಾಯ ಸಾಂಪ್ರದಿಕ ತೆರಿಗೆ ಇರಬಹುದು, ಇದರ ಕಡೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡತಕ್ಕ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳವರದ್ದಾಗಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಮಿಗಂಧರ್ವರು ಬೆಳ್ಳಗೆ ಹಲವಾರು ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿರು. ಅವರಿಗೆ ಈ ವೆಲ್ತ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಬಗ್ಗೆ ಅನುಭವ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ೫೪ ಎಕರೆಗೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ಲಿಮಿಟ್ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅಷ್ಟು ಜಮೀನು ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಲೆಗೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅಷ್ಟು ಜಮೀನು ನಂಜನಗೂಡು, ಮಂಡ್ಯದ ಕಡೆ ಇದ್ದರೆ ಗತಿ ಏನು? ಅಂಥಕಡೆ ೧೦ ಎಕರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಜಮೀನಿನ ಬೆಲೆ, ಎಕರೆಗೆ ೧೫ ಸಾವಿರದಂತೆ ಆದರೂ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆಗುತ್ತದೆ.) ಅಂಥದಕ್ಕೆ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಯಾವ ಜಮೀನಿನ ಬೆಲೆ ಕಳೆದ ೪-೫ ವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಇತ್ತೋ ಅದಕ್ಕೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಒಂದೂವರೆ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯ ಬೆಲೆ ಏನಾಯಿತು? ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ನಾನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ ಈ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ಮೇನ್ ಸ್ವಲ್ಪ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಏನು ಕೆಲವು ದೋಷಗಳಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇಲಾಖೆಯು ಬೇಡಿಕೆ ಬಂದಾಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಕ್ಯಾಪ್ ಕ್ರಾಪ್‌ಗೆ ಮಾತ್ರ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್‌ನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತ ಮಾಡಿ ಬಾಕಿಯದಕ್ಕೆ ಎಕ್ಸೆಮ್‌ಷನ್ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಇದು ಒಂದು ಹೊಸ ಅನುಭವ. ಕಳೆದ ೩ ವರ್ಷಗಳಿಂದ ವ್ಯವಸಾಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವರಮಾನ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ. ಹೇಮಾವತಿ ನೀರು ಬಂದಮೇಲೆ ಕಬ್ಬು ಬೆಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪೂರಂಭ ಮಾಡಿದೆ. ಇವತ್ತು ಹಲವಾರು ಜನರು ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಏನು ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ನಾವು ಕಂಡೂ ಕಂಡೂ ಹಾಗೆ ಬಿಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವು ದೇಶಕ್ಕೆ ದ್ರೋಹಿಗಳಾಗುತ್ತೇವೆ. ದೇಶಕ್ಕೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಕೊಡಲೇಬೇಕು. ಅವನು ದ್ರೋಹಿ ಬಗೆಯವು ದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ಆಯ ವ್ಯಯದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಇಷ್ಟೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣರ ಬಿದ್ದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಕೇವಲ ನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಮಧ್ಯಮ ವರ್ಗದ ಜನರನ್ನಿಡ್ತಾರೆ ಅವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರದ್ಧೆ ಏನಿದೆ ಅದೇ ರೀತಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಕೊಡ ರಿಯಾಯಿತಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಒಂದು ಶ್ರದ್ಧೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಆಯವ್ಯಯದ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ: ಮಾನ್ಯ ಗುಂಡೂರಾಯರ ಸರ್ಕಾರ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇನ್ನೂ ೬ ತಿಂಗಳು ಕಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈಗ ನೀವು ಏನು ಅರ್ಥಿಕ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸಕಾಲವಲ್ಲ. ಅವರ ಸಾಧನೆಯ ಒಂದು ವಿಹಂಗಮ ನೋಟವನ್ನು ೧೯೮೧-೮೨ರಲ್ಲಿ ಕೇಳಬೇಕಾದುದು ನಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯ. ಇವತ್ತು ಮಾನ್ಯ ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯ್ದಿಯವರು ಮಂಡಿಸಿರುವ ಆಯವ್ಯಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಕೆಲವು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮತ್ತಿತರ ವಸ್ತುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ರಿಯಾಯಿತಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಅವರು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಸೈಕಲ್ಲಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಹಿಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಪ್ರತಿಯೊಂದನ್ನೂ ಕಾಮಾಲೆ ರೋಗದವರಂತೆ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಇಂದು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಮಿಗಂಧರ್ವರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ೭ನೇ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರು. ನನ್ನ ದಿವಸ ಮಾನ್ಯ ಜೆ. ಎಚ್. ಪಟೇಲರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೂಡ ಕೇಳಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಅರ್ಥಿಕ ಸಂಕಷ್ಟವನ್ನು ಪರಿಹಾರ ಮಾಡಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದೆ ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ಅವರು ಹೇಳಿದರು.

ಸ್ವಾಮಿ, ೧೯೭೯-೮೦ರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಯಾರು ಮಾಡಿರುವ ಎಕನಾಮಿಕ್ ಸರ್ವೇ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿರುವ ಒಂದು ಪಾಠ್ಯವನ್ನು ಓದುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಜುಂಗಂ ಅವರು ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಗುಂಡೂರಾಯರ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿರುವುದಲ್ಲ ಇದು, ದೇವರಾಜ ಅರಸ್ ಅವರ ಸರ್ಕಾರ ಹೇಳಿರುವುದು. ಅದರಲ್ಲಿ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆಂದರೆ,

“There has been a spectacular increase in the share of Central taxes and duties in 1979-80. This is obviously due to the increase under the award of Finance Commission,”

ಸಾಕೇ ಸ್ವಾಮಿ ? ದಂಡನ್ನು ಹೇಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ಕೆಲವು ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಎಂ. ಯಾಹ್ಯಾ ಅವರೂ ಕೂಡ ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

“ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಏಳನೇ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯೋಗದವರು ಹೆಚ್ಚು ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ನೀಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಹಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ.”

ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅವರೂ ಕೂಡ ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ,

“It is a matter of satisfaction to us that when compared to the past the State as a whole fared quite well and now we will be able to get a substantial finance from the Centre.”

ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಜುಂಗಂ ಅವರು ಆರ್ಟಿಕಲ್ ೨೫೭ನ್ನು ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಇದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ನೋಡಿದ್ದರೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ೫ನೇ ಹಣಕಾಸಿನ ಆಯೋಗದವರೂ ಹೇಳಿದ್ದನ್ನು ಉದಾಹರಿಸಿದರು. ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಪ್ರಗತಿಗೂ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮೂರ ಹೋಗುವ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಬೇಕು ಎಂಬುದು ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಿರ್ಣಯ. On the basis of the recommendations of the 7th Finance Commission ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳು ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಶಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ನಿಂತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಹೊಸ ಆರ್ಥಿಕ ನೀತಿ ಅಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ದಯವಿಟ್ಟು ಈ ಕಡೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಿವಿಗೊಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.—ಅವರು ಏನೋ ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದಾಗ ಅವರು ಇಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು.

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ಅವರು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ನಾನು ಅವರ ಮಾತಿನ ಕಡೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಬೊಮ್ಮಾಯಿ.—ಅವರು ಕಿವಿಗೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಲೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ಸ್ವಾಮಿ ಕರ್ನಾಟಕದ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹಜಾರಿಗಿದೆ. ಅದರ ತೀವ್ರತೆ ಮತ್ತು ಗಾತ್ರವನ್ನು ಗಮನಿಸಿದಾಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದ ಸರ್ಕಾರಗಳೆಲ್ಲಾ ಏನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಎಂದೂ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಅದನ್ನು ನಾನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಲಿಸಿದಾಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳು ನಡೆದಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗಳಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಾಧನೆಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಆಗಿದೆ ಅವನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಬೇಕು. ನೀವೂ ಒಪ್ಪಬೇಕು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಂಥ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿದ್ದುಕೊಂಡು ನಾವು ಸಹಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು

ಹೆಚ್ ಸಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಯಾವುದೇ ಕಾನೂನಿಗಾಗಲೀ ನಾವು ಅಸಹಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳಲಿ, ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರೇ ಹೇಳಲಿ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಬೊಮ್ಮಾಯಿ.—ಶ್ರೀ ಗುಂಡೂರಾಯರೂ ಅದೇ ಸರ್ಕಾರದವರು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ರೀಟರ್ನಲ್ಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಧೃಢ ನಾವು ನಿಲ್ಲುವ even as an ordinary worker, we have to take the responsibility. I don't shirk my responsibility to say that. ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ರಿವಾಲ್ವಿಂಗ್ ಫಂಡ್ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದಾಗ ಸಭೆ ಅದನ್ನು ತಡೆಹಿಡಿಯುತ್ತದೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಚನ್ನಬಸಪ್ಪ ನವರು ಸಂಜೆ ೫-೩೦ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋಗಿ ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಬಾಲಬ್ರೂಹಿಯಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ೧೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಇವತ್ತು ನಾವು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಜನತೆಯಿಂದ ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. Under the heading Resource mobilisation instead of major tax concessions given to small scale industries, there should be rationalisation of tax structure in respect of Agricultural Income-tax, Excise duty, Entertainment Tax, Motor Vehicles Tax, Stamp duty, water rate, professional tax etc. ಎಂದು ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯ ಹೊರೆ ಬೀಳದಂತೆ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದು ಗಮನಿಸಬೇಕಾದ ಅಂಶ. ೧೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ರಸ್ತೆಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಂಥ ಹಣ ಯಾರಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ ? ನಾನು ಹಿಂದೆ ನಡೆದುಹೋಗಿರತಕ್ಕ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಸರ್ವೇ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ತಯಾರಂ ಮಾಡುವಾಗ ನಿಜವಾದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಮಂಚವು ದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಏತಕ್ಕೆ ? ರೀಸೋರ್ಸಸ್ ಮೊಬಲೈಸೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಎತ್ತಿದ ಕೈ. ಹರಿಯಾಣದ್ದು ೧೦.೩೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದರ ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನ ಕರ್ನಾಟಕದ್ದು ೧೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಇದೆ. ರೀಸೋರ್ಸಸ್ ಮೊಬಲೈಸೇಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೇರಿರತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ಕರ್ನಾಟಕ ಎರಡನೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ೧೯೭೪-೭೫ ರಿಂದ ೧೯೭೭-೭೮ನೇ ಇಸವಿ ವರೆಗೆ ಅಂದರೆ ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸಂಪನ್ಮೂಲದ ಹೊರೆ ಎಷ್ಟು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದೆ ಎಂದರೆ 38% of the state owned taxes. On an average development expenditure has been increased by 15% during 1973-78, 21% in 1978-79 and 26% in 1979-80. ಆದರೆ ತೆರಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ವೇಗ ೩೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದರೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ವೆಚ್ಚ ೧೫ ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಿಂದ ೨೮ ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡೋಣ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸೋಣ Income distribution objective, has already pointed out in the year 1970-71. This is the minimum amount more or less required for rural development which amounts to Rs. 49 crores and Rs. 66 crores

೪. ೦೦ ಪಿ. ಎಂ.

for urban areas. ಎಂದು ಅವರೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಮಾತಲ್ಲ, ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಅವರೇ ನೀಡಿರುವ ಅಂಕಿ ಸಂಖ್ಯೆಗಳ ಪ್ರಕಾರ ೧೯೭೮ ರಲ್ಲಿ ೮೫ ಲಕ್ಷ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳಿದ್ದರು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ೧೯೮೩ರ ವೇಳೆಗೆ ಶೇಕಡ ೧೫.೬ ಲಕ್ಷ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಗೆ ೨೪.೧ ಲಕ್ಷ ಜನ ನಿರುದ್ಯೋಗಿಗಳು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಂಕಿ-ಅಂಶಗಳ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ ನಾನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ವಿವರಣೆಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಸರ್ವಾಂಗೀಣವಾದ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬೆಳೆದಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಈ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳಿಂದ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಥವಾ ಸಮಾಜದ ಒಡವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಹಣ ಪಡೆಯುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಸಫಲರಾಗಿದ್ದೇವೆಯೇ ಎಂದು ನೋಡಿದರೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಗುಜರಾತ್ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡ

ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. “ಎಕನಾಮಿಕ್ ಸರ್ವೆ ರಿಪೋರ್ಟ್ ೧೯೭೯-೮೦ರ ೫೪ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ, ಗುಜರಾತ್‌ನಲ್ಲಿ ೧೯೭೮ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ೨೧೬೨ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲಾಗಿದೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿ ಇದೆ. ಈ ಎರಡು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲೂ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ಠೇವಣಿ ಮತ್ತು ಮುಂಗಡಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಮುಂಗಡಗಳು:	ಗುಜರಾತ್		ಕರ್ನಾಟಕ	
	೧೯೭೭	೧೯೭೮	೧೯೭೭	೧೯೭೮
	(ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ)			
ಪೆ, ಯೂರಿಟಿ ಸೆಕ್ಯೂರಸ್‌ನಲ್ಲಿ. —				
ವ್ಯವಸಾಯ	೯೩.೨೯	೧೨೯.೩೬	೧೫೬.೬೩	೧೮೪.೪೭
ಸಾರಿಗೆ	೨೪.೩೬	೩೨.೭೪	೨೦.೯೮	೨೩.೫೬
ಸಣ್ಣ ಉದ್ದಿಮೆ ಮತ್ತು				
ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು	೧೬.೭೩	೨೦.೯೮	೩೦.೫೨	೩೮.೯೪
ಫ್ರೋಫೆಷನ್ ಅಂಡ್ ಸೆಲ್ಫ್				
ಎಂಪ್ಲಾಯಿಡ್	೬.೩೭	೭.೮೭	೧೧.೫೬	೮.೬೪
ಶಿಕ್ಷಣ	೦.೫೨	೦.೪೪	೧.೨೫	೧.೩೩
ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು	೧೫೦.೦೦	೧೭೫.೨೬	೧೦೦.೮೩	೧೧೯.೭೨
ಒಟ್ಟು	೨೯೧.೨೯	೩೬೬.೬೫	೩೨೦.೭೮	೩೭೬.೬೫

ಈ ಮೇಲಿನ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಗಡಗಳನ್ನು ಕೊಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ಎಷ್ಟು ಮುಂದಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತ್ ನವರು ಎಷ್ಟು ಮುಂದಿದ್ದಾರೆನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಜೊತೆಗೆ ಆ ರಾಜ್ಯದ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನೂ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಮೂರು ಕೋಟಿಗಳಷ್ಟಿದ್ದರೆ ಗುಜರಾತ್ ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಕೋಟಿ ಇರಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಕೆ. ತೆಕ್ಕೇಡ್.—ಗುಜರಾತ್ ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದು ಕೋಟಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಇದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವಗೌಡ.—ಸರಿ, ಎರಡು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಎಂದೇ ಭಾವಿಸೋಣ. ಹಾಗೆಯೇ, statewide distribution of credit under DIR Scheme by public sector banks ಇದರಲ್ಲಿ ೧೯೭೯ನೇ ಸಾಲಿಗೆ ೯೪೨.೩೯ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ರಾಜ್ಯದ ಮಾಜಿ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಗುಜರಾತ್‌ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಎಷ್ಟು? ಇದರಲ್ಲಿ ಗುಜರಾತ್‌ಗೆ ೧,೦೩೨.೮೭ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮತ್ತು ಗುಜರಾತ್ ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನಾಧಾರವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿ.

ಅಲ್ಲದೆ ಇದೇ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ,

“The Industrial Reconstruction Corporation of India (IRCI) extends reconstruction assistance to industrial units including textile industries, rubber product industries, food manufacturing industries etc.. In Karnataka only one

unit could get assistance from this Institution during 1977-78 which is of the order of Rs. 2 lakhs.99 per cent of the total assistance disbursed by the Corporation has gone to West Bengal covering about 66 industrial units." ಇದನ್ನೂ ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೇಂದ್ರದ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಬಂದಿರುವ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನು ಹೋಲಿಕೆ ಮಾಡೋಣ. ಜೂನ್ ೧೯೭೮ರಲ್ಲಿಯೂ ಭಾರತದ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಗುಜರಾತ್ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ೨೭.೭೯೬ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವನ್ನು ನೀಡಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಕರ್ನಾಟಕಕ್ಕೆ ೧೪.೦೭೩ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನೆರವನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಗಮನಿಸಿದರೆ ಎಲ್ಲಾ ರಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಗತಿ ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಂಥಾ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅರ್ಥಸಚಿವರು ೧೩೬ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಕೊರತೆ ಆಯವ್ಯಯವನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ೧೩೬.೫೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ತೆರಿಗೆ ೨೧ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು, ವಿಶೇಷ ನೆರವು ೩೩ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಇದನ್ನು ಕಳೆದರೆ ನಮಗೆ ೮೨.೩೮ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಗ್ಯಾಪ್ ಉಳಿಯುತ್ತದೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಬಹುಶಃ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ತಕರಾರಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುವುದಿಲ್ಲ, ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ಅಪುಕ್ತ. ನಾನು ಹಣಕಾಸಿನ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಆಗತಕ್ಕಂಥ ಆಗುಹೋಗುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ಸ್ವಾಮಿ, ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ದೊರಕಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಎಂದು ತಾವೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ. ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರ ನಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ತುಂಬುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಆ ಒಂದು ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನೂ ಸಫಲಗೊಳಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಹಿಂದೆ ನಾವುಗಳು ನಿಲ್ಲುತ್ತೇವೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾರದೇ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯವಿಲ್ಲ. ನಾನು ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ, ೩೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವಿಶೇಷ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಸಫಲರಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು, ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವಿಶೇಷ ನೆರವು ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಒಂದು ಸನ್ನಿವೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ೨೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ, ವಿಶೇಷ ನೆರವೇ, ಅಲ್ಲವೇ, ಎಂಬುದನ್ನು ಕ್ಲಾರಿಫೈ ಮಾಡಿ ತಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—೮೨.೩೮ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಎಂದು ಅವರೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದರ ಗೋಜಿಗೆ ನಾನು ಈಗ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಮಾನ್ಯ ದೇವೇಗೌಡರು ಹಿರಿಯ ಸದಸ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ೮೨.೩೮ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಖೋತಾ ಬಡ್ಡೆಟ್ ಹೌದೇ ಅಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿಯಬೇಕು ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—೮೨.೩೮ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೊರತೆ ಬಡ್ಡೆಟ್. ನಾನು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಕರಾರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ವಿವರಣೆಗೆ ಹೋಗುವುದಾದರೆ ನಾನು ಮತ್ತೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭೂಸಂಧಾರಣೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಹಣ ಬೇಕು ಆ ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ ? ನಿರ್ಗತಿಕರಿಗೆ, ವಿಧವೆಯರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ ? ಸಾರಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ೧,೦೦೦ ಚಾಸಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು ಅದಕ್ಕೆ ದುಡ್ಡು ಎಲ್ಲಿದೆ ? ಎರಡು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ, ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ ? ಸಮುದ್ರ ಸಾಹೇಬರು ಬೇರೆ ಹೆಲ್ತ್ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಹಣ ಎಲ್ಲಿದೆ ? ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಹಣ ಒದಗಿಸುವುದಾದರೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ೮೨ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಈ ಕೊರತೆ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆಯೇ ? ಆದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು, ಹಣಕಾಸಿನ ವರ್ಷದ ಅಂದರೆ ೧೯೮೦ರ ಮಾರ್ಚ್ ೩೧ನೇ ತಾರೀಖು ಅದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆಂದು; ಈಗ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ರಾಜ್ಯದ ಹಲವಾರು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೂಡ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ಕೊರತೆಯನ್ನು ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಗಗಳು ಇವೆ, ಮಾನ್ಯ ಗುಂಡೂರಾಯರು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಮೇಲೆ ಹೊಸ

ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೇವೆ ಆ ದಿನೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದೂರ ಹೋಗುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ನಾವು ಕಾದು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಾಗ ನಮ್ಮನ್ನು ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಆಗ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯ್ಲೆಯವರು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ತೆರಿಗೆ ವಂಚನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ ಬಂದಿದೆ, ನಗರದ ಜೊರೆ ಕಬ್ಬಿಣದ ವ್ಯಾಪಾರಿಯೊಬ್ಬರಿಂದ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ತೆರಿಗೆ ವಂಚನೆ ನಡೆದಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಸ್ವಾಮಿ ನಮ್ಮ ತೆರಿಗೆಯ ಹಣ ಸೋರಿ ಹೋಗತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ಮಾರಾಟ ತೆರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಅಬ್ಕಾರಿ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ತಡೆಗಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಏನು ಲಿ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೋತಾ ಬಡ್ಡೆ ಇದೆ, ಅದನ್ನು ಸಂದೂಗಿಸಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬೇಕಾದರೆ ನಾನು ಸಾಬೀತು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಆರ್. ಎಸ್. ಪಾಟೀಲರು ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರ್.—೧೯೭೮ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಮಾದಕದ್ರವ್ಯಗಳ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇಷ್ಟು, ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾಕತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆ ಇಷ್ಟು, ಹೀಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹಾಕತಕ್ಕ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರಂ ಹಾಗೆ, ಹೀಗೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕೂತುಬಿಟ್ಟರು. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ದೇವೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಸೋರಿಹೋಗ ತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಮುತುವರ್ಜಿ ವಹಿಸಬೇಕು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೇ ಹಣ ಸೋರಿಹೋಗುತ್ತಾ ಇದೆ; ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಬರೆದಿವೆ. ವಂಚನೆ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೋಗತಕ್ಕ ಹಣವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರೆ, ಲಿ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ೧೦೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬರುತ್ತೆ. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ —ಅವರ ಒಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಹೇಳಬಾರದು, ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮದೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ನನ್ನ ೧೯ ವರ್ಷಗಳ ರಾಜಕೀಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಹುತೇಕ ೧೭ ವರ್ಷ ಈ ಕಡೆ ಕೂತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮನೆಯ ಎಲ್ಲ ಸದಸ್ಯರುಗಳದೂ ಸಂಯುಕ್ತ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಹಣಕ್ಕೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ, ಅದರ ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಯಾರು ? ಇವತ್ತು ಗುಂಡೂರಾಯರು ಇದ್ದಾರೆ, ನಾಳೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬರಬಹುದು. It is the joint responsibility of every member of this House.

In his budget speech of March 1978 which was delivered to this House, Sri S. M. Yahya has said :

“the Budget is a very powerful instrument to establish economic and social policy and to convert the objectives into achievement, it is the medium through which the Legislature which is the sovereign body guides and controls the Executive Government.”

ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರದು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ ; ಇಲ್ಲಿ ೨೨೪ ಜನ ಸದಸ್ಯರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಇದೆ. ಒಂದು ಪ್ರಕರಣವನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ತರುವುದಾದರೆ, Shri Feroze Gandhi the son-in-law of Pandit Jawaharlal Nehru was the person responsible to expose the Haridas Mundhras scandal. How many members of this House are prepared to take such a cause on the floor of this House ? ಇದಕ್ಕೆ ಪಾರ್ಟಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮುಖ್ಯ ಅಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಈ ಸಭೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಡುವಾಗ ಆ ಹಣ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ನೋಡತಕ್ಕದ್ದು ಎಲ್ಲರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದಿನ ಹಣಕಾಸಿನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಮನ್ ಯಾಹ್ಯಾ ಅಪರು ಏನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಅದನ್ನು ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ಕ್ಲೋಸ್ ಮಾಡಿ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. Are they true to the spirit

of this speech? I would like to ask the Finance Minister. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ, ನಾನು ಈ ದೇಶದ ಜನರನ್ನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ; ನನಗೆ ಈ ರಾಜಕಾರಣಿ ಸಾಕಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ನಿಗೆ ಹತ್ತು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅಡ್ಡಾನ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ಅಭಿಯಾನವು ಅಡವು ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದರೂ ನಿಮ್ಮ ಬ್ಯಾಂಕಿನವರು ದುಡ್ಡು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಇವೊತ್ತು ಒಂದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಅಡ್ಡಾನ್ಸ್ ಒಬ್ಬ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗೆ without any machinery and equipment ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ. ತಾವು ಯಾವ ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಡಿಸ್ಪಿನ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ? I would like to ask the Finance Minister. Is there any minimum decency in spending money? ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್‌ಗಳಿಗೆ ಅಡ್ಡಾನ್ಸ್ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬ ಒಗ್ಗು ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. I am unconcerned, whether he is 'A' contractor or 'B' contractor. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಯಾವಕಡೆದ್ದೀರಿ. ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದಕ್ಕೆ, ದೇವೇಗೌಡರು ಮತ್ತು ಗುಂಡೂರಾವ್ ಏನೋ ಒಂದಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ತರಹ ಜನ ಹೇಳಿದರು. ಇದೇ ತರಹ ಮಾನ್ಯ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ ಅವರನ್ನು ೧೯೭೨ರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಊರಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ. ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದೇ ವೇದಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಹೊಸ ಸಂಪ್ರದಾಯ ದಾಖಲು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಬಯಲಿಗಳಂತೆ ಕಡ್ಡದಲ್ಲಿ ನಾನು ಎಂದೂ ಒಂದೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಹೊಳೇನರಸೀಪುರದಲ್ಲಿ ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಇವರು ಏನೇನು ಮರ್ಯಾದೆ ಕೊಟ್ಟರು, ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿದರು, ಅವನ್ನು ನಾವು ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರೂ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈಗ ಇವರು ಇವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಬಂತು? ಜನರು ನನ್ನ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವ ಕಸಿವಿಸಿ ಇವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕು? ನಾವೇನೂ ಸಿಂಠೆಯು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ತಾವು ಹಿಂದೆಯೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಈಗಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಮುಂದೆಯೂ ಮಾಡುವವರಿದ್ದೀರಿ, ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ದೇವರಾಜ್ ಅರಸ್ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಮೆರವಣಿಗೆ ಮಾಡಿದರೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಈಗಂತೂ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ, ಮುಂದೆಯೂ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ಒಂದು ವಿವೇಕವನ್ನು ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಅವರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿಲ್ಲ. ತಮಗೆ ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಹೇಳಬೇಕು ಎಂದರೆ ಚರ್ಚಿಲ್ ಅವರಿಗಾರ ಕಳೆದುಕೊಂಡಾಗ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ಅಭಿಯಾನವು ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗುತ್ತಾರೆ. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಅಟ್ಟಿಯವರು ಕಾರಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು ಚರ್ಚಿಲ್ ಅವರನ್ನು ಬಳಿಗೆ ಕೂರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಲ್ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ ವಾಕ್ಯ ಏನು ಅಂದರೆ 'The service he rendered to the nation, whether he is in office or not, ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ ನಾನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ದೆಹಲಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರುಜು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟು, ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಹಾಕಿಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಅಲ್ಲ. As long as I am going to sit in the opposition I will be true to the Constituency and I will be true to the 3 crores population of the State.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾವು ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯ ಮಾಡಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಗುಂಡೂರಾವ್ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ನಾನು ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಜನರಲ್ ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್ ವಿಚಾರ, ಮೇಜರ್ ಇರಿಗೇಷನ್ ವಿಚಾರ ಬೃಂದಾಗ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಎಕ್ಸಿಜ್ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಕಮರ್ಷಿಯಲ್ ಡಿವರ್ಪ್‌ಮೆಂಟ್

ಏನಿದೆ ಇದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೊಸ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಈಗ ಇರತಕ್ಕ ಕೊರತೆಯ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ಸರಿದೂಗಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಇದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ನೂರು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ತೆರಿಗೆಯ ವಂಚನೆಯಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಇವೊತ್ತು ಎಕ್ಸೈಜ್ ಕಂಟ್ರಾಕ್ಟರ್ ಅಧೀನದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಪೂರ್ವ ಆಗಿದೆ. ಅಂದರೆ ಹಣದಿಂದ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲಲಿಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ ಅಂತ ಪೂರ್ವ ಆಗಿದೆ. ೧೯೪೦ರ ಲೋಕಸಭಾ ಚುನಾವಣೆ ದಿಕ್ಕೊಚ್ಚಿಯಾಗಲಿ ಅಂತ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ಬಗೆ ಬಗೆಯಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವೊತ್ತು ನಮ್ಮ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಕೆಲಸ ಆಗಬೇಡವೆ? Basically I am the representative of Constituency and I am here in that right. ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಿ ಜನತಂತ್ರದಲ್ಲಿ The Role of the Opposition and the Role of the Ruling Party ಗಳಿಗೆ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಕೆಲವು ಪತ್ರಿಕೆಯವರು ಏನೋ ಬರೆದು ಬಿಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಈ ಸಭೆ ಅಲ್ಟಿಮೇಟ್ ಕಂಟ್ರೋಲ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವೊತ್ತು ವಿಧಾನ ಸಭೆಯಾಗಲಿ, ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಆಗಲಿ, ರಾಜ್ಯದ ಅಥವಾ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತದೆ. ಆ ಹಣ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚ ಆಗುತ್ತಿದೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ರಾಜ್ಯಾಂಗದ ಚೌಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸಮಿತಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತೆಯೇ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಮಿತಿಗಳು ರಚನೆಯಾಗಿವೆ.

೪-೨೦ ಪಿ. ಎಂ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಗ ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ.

ಶ್ರೀ ಎಚ್.ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ನಾನು ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾತನಾಡಿಯೇ ಇಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಬಹಳ ಜನ ಮಾತನಾಡುವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೂ ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಬೇಕಲ್ಲ. ದಯಮಾಡಿ ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ.

SRI H. D. DEVE GOWDA.—I can understand your difficulty. I only appeal to the House. I do not want to take the time of the House unnecessarily. ಈ ಸದನದ ಸಮಿತಿಗಳಾದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಸಮಿತಿ, ಅಂದಾಜು ಸಮಿತಿ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಉದ್ದಿಮೆಗಳ ಸಮಿತಿ, ಇವುಗಳು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ನಮ್ಮದೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸಮಿತಿಗಳು ಬರೀ ಟೂರಿಂಗ್ ಕಮಿಟಿಗಳಾಗಿರಬಾರದು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಯಾರೂ ಅನ್ಯಥಾ ಭಾವಿಸಬಾರದು. ೧೯೬೮-೬೯ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಸಮಿತಿಗೆ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಫೋರ್ಪಡೆಯವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಸದಸ್ಯನಾಗಿದ್ದೆ. ಆಗ ನಾವು ದೆಹಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಅಂದು ಕೇಂದ್ರದ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರಾಗಿ ದ್ದಂತಹ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಮಂರಾರ್ಜಿ ದೇಸಾಯಿಯವರ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆವು. ಆ ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯ ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಾಗ ಯಾವ ಪಕ್ಷವು ಅಲ್ಲಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸದನದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರನ್ನೂ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇದೆ ಎನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಾವು ಅವರ ಕಛೇರಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ನಮ್ಮನ್ನು ಕುರಿತು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಏಕೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಕೇಳಿದರು. ಆಗ ನಾವು “We are examining the Bhadravathi Iron & Steel.” ಅದ್ದರಿಂದ ನಾವು ಈ Durgapur and Bhilai ಪ್ರಾಜೆಕ್ಟ್‌ಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದೆವು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು “It is a tiny project”, ಇದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇರಲಿಲ್ಲ; ಅನ್ವಿನಿಸ್ಟೀಟಿವ್ ರಿಪೋರ್ಟ್‌ನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೆ ಸಾಕಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ನೀವು ಟೂರ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇದನ್ನು ನೆಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಹೀಗಾದರೆ ನೀವು ಸರ್ಕಾರದ ದೋಷವನ್ನು ಹೇಗೆ ಹೊರಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತೀರಿ ಎಂಬುದಾಗಿ ನಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದರು. The very purpose of these Committees—defeat ಎಂಬುದಾಗಿ ಅವರು ನಮಗೆ ಬುದ್ಧಿವಾದ ಮಾಡಿದರು. ಇಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. Legislatur Committees are not the characteristics of a political party.

ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಪಕ್ಷದ ವತಿಯಿಂದ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. It is the responsibility of everyone of us ಎಂಬುದನ್ನು ನಾನು ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮೀಸಾಗರರವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಮೇಲೆ ಮುಂದೆ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಾಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಈಗಾಗಲೇ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿರುವುದರಿಂದ ಈಗ ನಾನು ಕೊನೆಯದಾಗಿ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಮಾನ್ಯ ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ನಮಗೆ ಏನು ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಚಾರ ವಿಮರ್ಶೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ "ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಪಾರ ವಿಶ್ವಾಸ ಮತ್ತು ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತ ಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಿರಲ್ಲ, ಹಾಗಾದರೆ ಯಾರಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಸ್ವಾಮಿ ? ಇದ್ದರೆ ಹೇಳಿ, ನಾನಂತೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಒಣ್ಣು ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಅನಾವಶ್ಯಕ. ನಾನು ಕಳೆದ ಹತ್ತೊಂಬತ್ತೂವರೆ ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಅನುಭವದ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈವತ್ತು ಈ ದೇಶದ ರಾಜಕಾರಣ ಹೇಗಿದೆ, ವಿಶ್ವಾಸ ಯಾವ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಇದೆ, ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಮೇಲೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ್ದು. ೧೯೭೨ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ, ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ಜನ ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಂತೆ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಯಾರಾದರೂ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಇಲ್ಲದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಸೇರಿಸಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ, ನಾವು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಗತಿಗಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಭಜಕ ಭಜಕ ಕೊಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದನ್ನು ಹಿಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ದೋಷವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆಯತಕ್ಕದ್ದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಮೀರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಆಗ ಮಾನ್ಯ ಬೊಮ್ಮಾಯಿಯವರು ಮೇಲ್ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ : ನಾನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದು ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಸಮಿತಿಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ಸದನದ ೧೫ ಜನ ಕುಳಿತು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆಗ ನಾವು ಏನೊಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವೆ. It is a monumental document we have produced. ಆ ವರದಿಯನ್ನು ದಯಮಾಡಿ ಓದಿ, ಗುಣತಗುತ್ತದೆ. ಅಂತಹ ವರದಿಯನ್ನು ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಇತರೇ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಸಮಿತಿಗಳೂ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸಿಲ್ಲ ಎಂಬುದಾಗಿ ಎಲ್ಲಾ ರಾಜ್ಯಗಳ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಲೆಕ್ಕ ಪತ್ರ ಸಮಿತಿಗಳ ಅಧ್ಯಕ್ಷರುಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಜೋತಿರ್ಮಯಿ ಬಸುರವರು ಹೇಳಿದರು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ, ಈ ದೇಶದ ಜನತೆಗೆ ಯಾರ ಮೇಲೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಇದೆ ?

ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ತುರ್ತು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಾಗಲೂ ಸಹ ನಾವು ಹೋರಾಟ ಮಾಡದೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ : ಅವತ್ತೂ ಹೋರಾಟ ಮಾಡಿದೆವು. ಕೊನೆಗೆ ಜೈಲಿಗೂ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು ; ಹೋಗಿ ಬಂದದ್ದೂ ಅಯಿತು. As a Leader of the Opposition I have not drawn any type of remuneration ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದಷ್ಟೇ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲೂ ಶೇಕಡ ೪ರಷ್ಟು ಜನ ಬಡತನದ ಗರೆಯ ಕೆಳಗಡೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಏಕೆ ? ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಆಗಲಿಲ್ಲವೇ ? ಈ ದೇಶದ ಜನ ಅಚಲವಾದ ವಿಸ್ವಾಸವನ್ನು ಯಾರ ಮೇಲಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ? ಯಾವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೂ ಇವತ್ತು ಅಸ್ತಿತ್ವ ಇಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಜನತಾ ಪಾರ್ಟಿ ಅಥವಾ ಲೋಕದಳ ಎಂಬುದಾಗಿ ತಾವು ಭಾವಿಸಬಾರದು. ಇವತ್ತು ಯಾವುದೇ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದ ಮೇಲೂ ಜನತೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. In almost all the Election from 1971 that too in Karnataka, it has been proved beyond doubt whether it is in 1971 or whether it is in 1977 or whether it is in 1980. ನಾನು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಹಿಂದಿನ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಭಾಷಣವನ್ನು ಓದಿದ್ದೇನೆ. ನಮ್ಮ ಪ್ರಗತಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ೧೯೭೨ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ೨೮ ಸ್ಥಾನಗಳ ವೈಕೆ ೨೬ ಸ್ಥಾನಗಳು ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಬಂದಿವೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜ ಅರಸೂರವರು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ೧೯೮೦ರಲ್ಲಿ ಏನಾಯಿತು ಹೇಳಿ ?

ಅದರ ಇವತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಒಂದು ವೇಳೆ..... ಅವರಿಗೆ ಭಗವಂತ ಹೆಚ್ಚು ಆಯಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡಲಿ ; ಅಂತಹ ಸ್ವಾ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧನಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವರಿಗೆ ಏನಾದರೂ ಅನಾಹುತವಾದರೆ ಇವತ್ತು ಆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ (ಐ) ಪಕ್ಷದವರು ಯಾರು ಅವರ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮೈಗೂಡಿಸತಕ್ಕಂತಹವರು ? ಇವತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇರುವಂತಹ ಯಾವುದೇ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷದ ಮೇಲೆ ಜನತೆಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ಒಂದೇ ವ್ಯಕ್ತಿಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಟ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ.

SRI B. BASAVALINGAPPA.—Hypothetical question and answer.

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ — ಹೈಪೋಥೆಟಿಕಲ್ ಅಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಪಾರವಾದ ವಿಶ್ವಾಸ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ; ಅಪಾಗವಾದ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಪಾಪಾ ! ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಏನು ಮಾತನಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ನಾನೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕು ; ಅವರು ಒಬ್ಬರೂ ಮಾತನಾಡ ವಲ್ಲವು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.— ಸ್ವಾಮಿ, ಶ್ರೀ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಮೊನ್ನೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿ ದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿದೆ. ಶ್ರೀ ಗುಂಡೂರಾಯರು ಬೌದ್ಧೋದ್ಧಾರ ಸಮ್ಮೇಳನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದು.....

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಅವರು ಹೇಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಹೆಸರನ್ನು ಏಕೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.— ೧೯೭೨ರಿಂದ ೧೯೭೪ರವರೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಆದಂತಹ ಜಾತೀಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳನ್ನು ಯಾರು ಲೆಕ್ಕ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಯಾರು ಜಾತೀಯ ಸಮ್ಮೇಳನವನ್ನು ಪಟ್ಟಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಹೇಳಿ ಸ್ವಾಮಿ ಎಂದು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನೆ. ಇದುವರೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಜಾತೀಯ ಸಮ್ಮೇಳನಗಳು ಆಗಿವೆ, ಯಾವ ಯಾವ ಜಾತೀಯವರು ಏನೇನು ಬೇಡಿಕೆ ಗಳನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಬೇಡಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟನ್ನು ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿದೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಉತ್ತರಕೋ ಸ್ಕರ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೆ, ಆದರೆ ವಿಧಾನ ಮಂಡಲದ ಕಾರ್ಯಾಲಯದಿಂದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿಲ್ಲ. ಪಾಪ, ಅವರು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಸರ್ಕಾರ ಕೊಟ್ಟರೆ ತಾನೆ ಅವರು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವುದು. ಶ್ರೀ ಸಂಜಯಗಾಂಧಿಯವರು ಮರಣ ಹೊಂದಿದ ದಿವಸ “ಹಿಂದುಳಿದವರು ಹಿನ್ನಡೆ ಹಾದಿಗೆ” ಎಂದು ಪ್ರಜಾವಾಣಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದೆ. ಅವರಲ್ಲಿ,

“ಎಂಟು ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಯಾಗಿದ್ದ ದೇವರಾಜ ಅರಸು ಎಲ್ಲ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಪ್ರಾಬಲ್ಯವನ್ನು ಮುರಿಯುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಗುಂಡೂರಾವ್ ಸರ್ಕಾರ ಮಾಡಿದೆ” ಎಂಬುದು ಇಂದಿರಾಗೆ ತಲುಪಿದ

ಸುದ್ದಿ ಸಾರಾಂಶ, ಇದನ್ನು ನಾನು ತಲೆಗೆ ಹಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ,

“ಕರ್ನಾಟಕದ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಈ ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಲೋಚ್ಚರಗಳಿಗೆ ಪೂರಕವಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟು ದರಿಂದಲೇ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ದುರ್ಬಲರ ಭಾರೀ ಬೆಂಬಲ ದೊರಕಿದೆ. ಯಾವ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯಾದರೂ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದುವರಿದರೆ ಜನಾಂಗ ಗಳ ಪ್ರಭಾವಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿದೆಯೆಂಬ ಭಾವನೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಅದು ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಪಕ್ಷದ ಬಲದ ನೆಲೆಯನ್ನೇ ತಪ್ಪಿಸಬಲ್ಲದು” ಇದು ನಡೆದ ಇತಿಹಾಸ. ಒಬ್ಬರು ಎರಡು ಪ್ರಬಲವಾದ ಕೋಮುಗಳು, ನಂದರೆ, ಒಬ್ಬರು ಬೊಮ್ಮಾಯಿ ಹಾಗೂ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ದೇವೇಗೌಡರು ೧೯೭೨ರಿಂದ ೧೯೭೪ರವರೆಗೆ ಏನು ಮಾಡಿದ್ದು? ಭೂಸುಧಾರಣೆ ಆಗಬೇಕು ಅಂದರೆ ಇದು ಅನ್‌ಕಂಡೀಷನಲ್ ಸರ್ವೋಟಮ್, ಎಜುಕೇಷನಲ್ ಆಗಬೇಕು ಅಂದರೆ ಇದು ಅನ್‌ಕಂಡೀಷನಲ್ ಸರ್ವೋಟಮ್ ಎಂದು ಕೈಬಿಡ ಲಾಯಿತು. ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು ಅಂದಾಗ ಇವರಿಗೆ ಪ್ರಮೋಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೋಟಾ ರಿಸರ್ವ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಬೊಮ್ಮಾಯಿಯವರು ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾಗಿದ್ದಾಗ ಮಾಡ ಲಾಯಿತು.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ. — ಅವರು ಲಾಯಿಸ್ಸು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ. — ನಾನು ಲಾಯಿಸ್ಸಲ್ಲ. ನಾನು ವ್ಯವಸಾಯಿಸ್ಸು. ೧೯೭೨ರಿಂದ ೧೯೭೮ರವರೆಗೆ ಎಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ಎಸ್.ಸಿ. ಹಾಗೂ ಎಸ್.ಟಿ. ಜನರಿಗೆ ಪ್ರವೋದನದಲ್ಲಿ ರಿಸರ್ವೇಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಬೋಮ್ಮಾಯಿಯವರು ತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಮಾಡಿದರು. ಕಾನೂನು ಮಾಡಿದವರು ಮತ್ತೆ ತಾವು ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲೇ ಉಳಿಯುತ್ತೇವೆಂದು ಲೆಕ್ಕಹಾಕಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಉಳಿಯುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಮುಂದಿನವರಿಗೆ ದಿಕ್ಸೂಚಿಯಾಗಬೇಕು. ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವಾಗಬೇಕು, ಸ್ವಾಮಿ, ಗುಂಡೂರಾಯರು ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗಲ್ಲಾ ಏನೋ ಆಗಿಹೋಯಿತು ಎಂದರಲ್ಲ, ಏನಾಯಿತು? ಕಮಿಟಿಯ ಚೇರ್ಮನ್‌ಗಿರಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂಬುದು ಬಂತು. ಈ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದವರು ಯಾರು ಸ್ವಾಮಿ? ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ಅಬಾಲಿಷ್ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಹಿಂದೆ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಯಿತೇ? ಯಾರಿಗೆ ಅನ್ಯಾಯವಾಯಿತು, ಹೆಳರನ್ನು ಹೇಗೆ. ಶ್ರೀ ಬಿ.ಟಿ. ಸೋಮಣ್ಣನವರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಮಾನ್ಯ ಈಶ್ವರಪ್ಪನವರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಮಾನ್ಯ ಹೊಂಬೇಗೌಡರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆಯೇ? ಶ್ರೀಮಾನ್ ನಾಗೇಗೌಡರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆಯೇ?

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ. — ಶ್ರೀ ಗುಂಡೂರಾಯರು ಏನನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ?

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ. — ಅದು ಬೇರೆ ವಿಷಯ. ಮಾನ್ಯ ಬಿ. ಟಿ. ಎಸ್. ರಾವ್ ಅವರು ಹಿಂದುಳಿದಿದ್ದಾರೆಯೇ? ನಾವು ಇವರೇಡೇ ಕೋಮಿನವರನ್ನು ನುಂಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೀವೆಯೇ? Otherwise I would not bother. Still some people try to malign and blackmail. ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಪೈಕಿ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರು ಐ.ಎ.ಎಸ್. ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ ಎಂದರು. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಕಾರಣರು ಸ್ವಾಮಿ? ಇದಕ್ಕೆ ಗುಂಡೂರಾಯರು ಕಾರಣರೇ? ಈಗ ಮಾನ್ಯ ಗುಂಡೂರಾಯರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಬ್ಬರೇ ಒಬ್ಬರು ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಮಂತ್ರಿಯವರಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ನನಗೇನೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ. ನಿಜಲಿಂಗಪ್ಪನವರ ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದಲ್ಲಿ ಏಳು ಜನ ಒಕ್ಕಲಿಗರ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದರು. ಕರ್ನಾಟಕವನ್ನು ಒಕ್ಕಲಿಗರು ಯಾರೂ ಆಳಲೇ ಇಲ್ಲ. ಹೆಸರುಮಾತ್ರವನ್ನುನವರು ಹೆಳೆಯ ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಅದು ಕರ್ನಾಟಕದ ಒಂದು ಭಾಗ ಮಾತ್ರ. ಜತ್ತಿಯವರು ಆಳಿದರು, ವೀರೇಂದ್ರಪಾಟೀಲರು ಆಳಿದರು. ಶ್ರೀ ದೇವರಾಜಅರಸ್ ಬಳಿ ಮೂವರು ಒಕ್ಕಲಿಗ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದ್ದರು. ಎಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಶ್ರೀಮಂತ್ರರೇ, ಯಾರು ಕಡಿಮೆ ಹೇಳಿ? ಜಾತೀಯ ಅಧಾರದ ಮೇಲೆ ಇರುವ ಲಾಜಿಕೆಯವನ್ನು ಅಂತ್ಯಗೊಳಿಸಬೇಕು. ೧೯೮೦ನೇ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಚುನಾವಣೆ ಇದಕ್ಕೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಬ್ಬ ವೈಸ್ ಛೇರ್ಮನ್‌ರವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡಿದರು. ಅವರು ಉಳಿದದ್ದೇ ಸ್ವಾಮಿ? ಸಮಾಜದ ಉದ್ಧಾರ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಧರ್ಮವನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇವತ್ತು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ಐವತ್ತು ಜನ ಬಡವರು ಇದ್ದಾರೆ. ಇವರ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕೆ ರಾಜಕೀಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಜಾತೀಯ ರಾಜಕೀಯಕ್ಕೆ ಇವತ್ತು ಇತಿಶ್ರೀಯನ್ನು ಹಾಡಬೇಕು. ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೆ ಉದ್ಧಾರ ಆಗುತ್ತಾ, ರೆಂಬಡನ್ನು ಮರೆಯಬೇಕು. ಯಾರಾದರೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದರೆ, ಅವರ ಪಕ್ಷದವರು, ಅವರ ಸಮಾಜದವರು ಸ್ವಲ್ಪ ದೃಢಕಾಯರಾಗಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಏನೂ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ದಿನ ನಾನು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ದಯವಿಟ್ಟು ಬೇಜಾರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿ. ಇವತ್ತು ಈ ದೇಶದ ಸಮಸ್ತ ಬಗ್ಗೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಕೂಡ ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ೩೦ ವರ್ಷಗಳ ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ನಾವು ನಡೆಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಒಗ್ಗೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ೨೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳು ಇದ್ದಾಗ, ಏನು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತೋ ಅದೇ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವತ್ತು ಇದೆ. ತಾವು ಪಂಚ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಮೇಲೆ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನಾಯಿತು ಎಂಬುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಗುಂಡೂರಾಯರು ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಬಹುಶಃ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕಳೆದ ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡ

ದಂಥ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಿರುವುದು. ಇದುವರೆಗೆ ಯಾರೂ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಲೆಯಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಪರಿಣತರು ಯಾರು ಇದ್ದಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ.

ಒಬ್ಬ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು.— ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಯುತ ಗುಬ್ಬೀ ವೀರಣ್ಣ ನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ — ಹನುಮಂತಯ್ಯನವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಯುತ ಗುಬ್ಬೀ ವೀರಣ್ಣ ನವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದು ೧೯೫೦ರಿಂದ ಆಚೆಗೆ, ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಂಚ್ಚಿಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ, ಇಂಥ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಶ್ಲಾಘನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ, ಅನಂತರ ಅನಾವಶ್ಯಕ ಬೋರ್ಡ್‌ಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಕೂಡ ಸರ್ವ ಸಮ್ಮತವಾದ ಕೆಲಸವೇ ಆಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬೋರ್ಡ್ ರದ್ದಾದ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಖಾಸಗಿಯವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವುದರ ಬದಲು ಸರ್ಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಅಂದರೆ ಒಬ್ಬ ಸೆಕ್ರೆಟರಿಗೆ ೪-೫ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹಚ್ಚಿದಿರಿ ಇದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಿ ಕೆಲಸ ಸ್ಥಗಿತವಾಯಿತು. ಕುರಿ ಮಂಡಲಿಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರವರಿಗೆ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಬ್ಯೂರೋಕ್ರಸಿಗೆ ಅಡ್ಡಿ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಏತಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ? ಯಾರು ಕುದುರೆ ಸವಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅವರು ಚಾಟಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಯಾವ ಬ್ಯೂರೋ ಕ್ರಸಿಯೂ ಅಡ್ಡಿ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಪ್ರಭಾಕರ್‌ರವರು ಹರಿಜನ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಬೋರ್ಡ್ ಛೇರ್ಮನ್‌ರಾಗಿದ್ದರು. ಆಗ ೭೦-೮೦ ಜನಕ್ಕೆ ಸಾಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಬಹುದು. ಅದನ್ನು ಈಗ ನಾನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದೇ ರೀತಿ ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ಇರುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.— ತಮಗೆ ಇನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

SRI H. D. DEVEGOWDA.— Sir, I do not want to unnecessarily waste the time of the House. ತಾವು ಗಂಟೆ ಹೊಡೆದರೆ ನನಗೆ ಶಾಕ್ ಆದ ಹಾಗೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ಣವಾದ ಸಮ್ಮತಿ ಇದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಲೆಕ್ಕಪತ್ರ ಸಮಿತಿಯವರ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನ ಸಮಿತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ೬೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ೧೬ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳು ದುರುಪಯೋಗವಾಗಿದೆ ಎಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ರಿಪೋರ್ಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟಾಗ ಯಾರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದೀರಿ? ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸುವಾಗಲೂ ಜಾತಿ ಭೇದವೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಇಡೀ ಒಂದು ಸಮಾಜದ ಏಳಿಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಅದಕ್ಕೂ ಒಂದು ಲಿಮಿಟ್ ಇರುತ್ತದೆ. ಸಮಾಜದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಂಥ ೬೦ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ೧೬ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಆತನ ಜಾತಿ ಮೂಲಾಧಾರವೇ? ಇದು ನಿಮ್ಮ ಹಿಂದುಳಿದವರ್ಗದವರ ಏಳಿಗೆಯ ಬುನಾದಿಯೇ? ಇನ್ನು ಇಂಥ ರಾಜಕಾರಣಿ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪನವರಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ಎಂಟನೂರು ಎಕರೆ ಭೂಮಿ ಯಾರೋ ಒಬ್ಬರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿದೆ. ಅವರು ಹಿಂದೆ ಕಂದಾಯ ಸಚಿವರಾಗಿದ್ದರು, ಹಾಗೂ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಲ್ಯಾಂಡ್ ರಿಫಾರಮ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದರು. ಎಂಟನೂರು ಎಕರೆ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇದೆಯೆಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅವರ ಮೇಲೆ ರೈಡ್ ಕೂಡ ಮಾಡಿದರು. ಅದರ ವಿವರವನ್ನೆಲ್ಲ ಈಗ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಅದು ಈ ಸದನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಎಂಟನೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಒಬ್ಬರ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ ಎಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಭೂ ಕಾಯಿದೆ ಏನಾಯಿತು ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಆ ಎಂಟನೂರು ಎಕರೆ ಜಮೀನು ಹಿಂದುಳಿದ ಹರಿಜನರದ್ದಾಗಿದೆ. ಅದನ್ನು ಒಬ್ಬ ಮಾಜಿ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬಸವಲಿಂಗಪ್ಪ.— ಅದೆಲ್ಲ ಆವಾಗ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈವಾಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್.ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.— ಹಿಂದುಳಿದವರ ಏಳಿಗೆ ಬೇಗೇ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಬೊಮ್ಮಾಯಿ.— ಪರದೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇದ್ದಾಗ ಏನೂ ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲ. ಪರದೆ ಹೋದ ಮೇಲೆ ಅದೆಲ್ಲ ಕಾಣುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.— ಮಾನ್ಯ ಅರಸೀಕೆರೆಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರ ಬರೆದು, ಕಳೆದ ಐದು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಜನಿಗೆ ಆಗಿರುವ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆ. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಕಾಲಾವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅವರು ಆ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಹರಿದಿನಿಗೆ ಏನೇನು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ತಪಾಸಣೆ ಮಾಡಿ ಎಂದು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜಾತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಶಿಷ್ಟ ಜನಾಂಗದ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೂ ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೂ ಪತ್ರ ಬರೆದೆ. ಸ್ವಾಮಿ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಮಕ್ಕಳ ಕೊರಳು ಬುಲಟಿನ್ ಪತ್ರಿಕೆಗೆ ಸಂದರ್ಶನ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಯವರು ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ಯಾವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನತೆಯ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧನೆಯನ್ನು ಮಾಡದೆ ಹೋದರೆ ಜನತೆ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನೇ ಕಿತ್ತುಹಾಕುತ್ತಾರೆ ಎನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಜನತಂತ್ರ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಿಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಾವು ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಮುಖ ಅನಿಷ್ಟ ತಮಗೆ ಇದೆ ಎಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ರಾಷ್ಟ್ರದ ಮುಂದೆ ಇರತಕ್ಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸ ತಕ್ಕಂಥದ್ದಕ್ಕೆ ಬಹುಶಃ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಅಡ್ಡಿಗಳಿವೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಕಾನೂನು ಅಡ್ಡಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ತಿದ್ದಿ ಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ, ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ತಿನ್ನತಕ್ಕಂಥ ಅನೇಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿರತಕ್ಕಂಥದ್ದು ಏನೆಂದರೆ, ಈ ದೇಶದ ಬಡತನ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ, ಮತ್ತು ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಇರತಕ್ಕಂಥ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವೇತನ ನೀತಿ-ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಹಲವಾರು ಪ್ರಮುಖ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗಮನದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಪತ್ರ ಬರೆದೆ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಲು ಇಚ್ಛೆಪಡುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಒಳಜಗಳ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟ್ ಆಫ್ ಗ್ರೋಸ್ಸ್ ನ್ನ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡದ ಹೊರತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಾಗಿನಿಂದಲೂ ನಿಮ್ಮ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಬಹುಶಃ ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಆಗಿಯೇ ಉಳಿದಿದೆ. ೧೯೬೭ರಲ್ಲಿ ಸಂಯುಕ್ತ ವಿಧಾಯಕ ದಳ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿತ್ತು. ಅನಂತರ ನಿಮ್ಮ ಪಾರ್ಟಿಯೇ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಹಲವಾರು ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷಗಳು ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ದ್ದಾಗ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೌನ್ಸಿಲ್, ಪ್ಲಾನಿಂಗ್ ಕಮಿಷನ್ ಕೂತು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಒಂದು ಸಮಗ್ರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಮುಂದಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಇಷ್ಟಾದರೂ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಈಗಿರತಕ್ಕಂಥ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದೇ ನನ್ನ ಭಾವನೆ ಯಾಗಿದೆ.

೫-೦೦ ಪಿ. ಎಂ.

ಕಳೆದ ೨೮ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ನಡೆದಿರತಕ್ಕ ಚಿತ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಲಾಫ್ ಪಡೆದಿರತಕ್ಕ ಜನ ಯಾರಿ ದ್ದಾರೆ ಅವರು ೩೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಪ್ರಿವಿಲೇಜ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಮಾತ್ರ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದಾಗಿದೆ. ಅವರು ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರಿರಬಹುದು, ಕೈಗಾರಿಕೋದ್ಯಮಿಗಳಿರಬಹುದು, ರಾಜಕೀಯ ಮುಖಂಡರಿರಬಹುದು ಸರ್ಕಾರದ ನೌಕರರಿರಬಹುದು, ಅಥವಾ ಆರ್ಗನೈಸ್ಡ್ ಲೇಬರ್ಸ್ ಇರಬಹುದು. ಇವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಇನ್ನುಳಿದ ಶೇಕಡೆ ೭೦ ಜನರು ಈ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸಮಾನಾಗಿ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಸ್ವಾಮಿ, ನಾನು ನನ್ನಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳನ್ನೂ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹಿಡುತ್ವ ಹೋದರೆ ತಾವು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಸಮಯ ಸಾಲದೇ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಅನಾವಶ್ಯಕ ವಾಗಿ ನಾನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಲು ಹೋಗದೆ ಕೇವಲ ಒಂದೆರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಖಾಂತರ ಸರ ಕಾರಕ್ಕೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು — ನಾನು ಈಗಾಗಲೇ ತಮಗೆ ಎರಡು-ಮೂರು ಸಾರಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡರೂ ತಾವು ಅದಕ್ಕೆ ಮನ್ನಣೆ ಕೊಡದೆ ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ...

SRI H. D. DEVEGOWDA.— Then shall I conclude it Sir? I have not expressed a word of mouth.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.— ತಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಎಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಕಾಲಾವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.— ನಮ್ಮನ್ನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿ ಬೈಂಡ್ ಮಾಡುವ ಕಾಲ ಬರುತ್ತದೆಂದು ಒಬ್ಬ ಜಡ್ಜ್ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.— ಬಂದಾಗ ನೋಡೋಣ.

ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.— ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ೫೦.೦೦ ರೂಪಾಯಿನ ಕೂಲಿಗಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಜನ, ನಾವು ತಮಗೆ ಏನು ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.— ದಯವಿಟ್ಟು ತಮ್ಮ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಎಂದು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ತಾವು ಮುಗಿಸಲು ಇಷ್ಟಪಡದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ತಾವು ಹೀಗೇ ಮುಂದು ವರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಇನ್ನು ಆ ಕಡೆಯ ಯಾವ ಸದಸ್ಯರೂ ಮಾತನಾಡಲು ಅವಕಾಶವೇ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ.

SRI H.D. DEVE GOWDA.—I discharge my duty with all sincerity at my command. I cannot say anything more.

The total assets of Tata's in the year 1972 was about 581.40 crores. During 1977 it was 1072 Crores. Percentage of increase during the previous five years is more than 50%. Similarly, the Singhanian group had an asset of Rs. 145.45 crores. In 1977 it was Rs. 267.31 crores. The percentage of increase is more than 1.20% ಔದ್ಯಮಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಜನ ಸುಮಾರು ೪೦ ಪರ್ಸೆಂಟ್‌ನಷ್ಟು ಹೊಸವನ್ನು ಕಬಳಿಸಿದ್ದಾರೆ ಇದು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ನೈಜ ಚಿತ್ರ.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಏನೆಂದರೆ ನಾವು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರವನ್ನು ಪ್ರತಿನಿಧಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕಾರ್ಮಿಕ ರಂಗದವರು ಇರಬಹುದು, ಕೆಲವರು ವ್ಯವಸಾಯ ರಂಗದವರು ಇರಬಹುದು, ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಬೇರೆ ಇನ್ನೊಂದು ರಂಗದವರು ಇರಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರೂ ಒಂದೊಂದು ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳ ಧೋರಣೆಯ ಮೇಲೆ ಆರಿಸಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ರಾಷ್ಟ್ರದ ಆದಾಯವನ್ನು ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಸಮಾನಾಗಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಾಗದೇ ಇರುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ತೋರಿಸಲು ನಾವು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಬಡತನದ ರೇಖೆಯ ಕೆಳಗಡೆ ಇರತಕ್ಕ ಜನರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಎಟಕುವಂತೆ ಮಾಡಲು ಕಾಲ ಮೀರಿ ಹೋಗಿದೆ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಸ್ವಾಮಿ, ಇವತ್ತು ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಇದು ದಿನೇ ದಿನೇ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. The unemployment during 1951-56 was about 3.3 million. Now it has gone up to 55 million in the country. ಅಂದರೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಗಾತ್ರ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ತಮಗೆ ಒಂದು ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವುದಾದರೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಲೇಬರ್ ವೇಜ್ ಬಿಲ್‌ನ್ನು ಮಂಡಿಸಲಾಯಿತು. ಆ ಬಿಲ್ಲು ಹಿಂದಿನ ಸರ್ಕಾರ ಸಿದ್ಧ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದು. ಅದನ್ನು ಮಂಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೆಲವು ನಿಯಮಾವಳಿಗಳನ್ನು ತರುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿದಾಗ ಪ್ರತಿಭಟನೆ ವ್ಯಕ್ತವಾಯಿತು, ಇವತ್ತು ಕಾರ್ಮಿಕ ರಂಗದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವವರ ಪಾರ್ಷ್ವಿಕ ಆದಾಯವನ್ನು ನಾವು ನೋಡುವುದಾದರೆ, ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚು ಎಂದರೆ ಸುಮಾರು ೩,೦೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್, ಡಿವಿಜನಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಮುಂತಾದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದಂತೆ ಯಾರಿ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಶಾಂತಿ, ಅಸಮಾಧಾನದ ಜ್ವಾಲೆ ಇರುತ್ತದೆ, ಯಾರೂ ಬಡತನದ ಬೆಳೆಯಲ್ಲಿ ಬೇಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಮುಷ್ಕರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಪ್ರಜಾಸಂಖ್ಯೆ ದಿನೇ ದಿನೇ ಸ್ಫೋಟಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತಿದೆ. ಈ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ನಾವು ತಡೆಗಟ್ಟದೇ ಹೋದರೆ

ಮುಂದೆ ದೇಶ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡ ಗಂಡಾಂತರವನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ಮಾನ್ಯ ಸಂಜಯ ಗಾಂಧಿಯವರು ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತಂದಾಗ ದೊಡ್ಡ ಅಂದೋಲನವೇ ಆಯಿತು. In 1971 the population was 65 Crores. Now it is 68 crores. ನಾವು ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಡ್ಡಾಯವಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿವಿಧ ರೀತಿಯ ಧಾರ್ಮಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಅಡ್ಡ ಬರುತ್ತವೆ.

ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಹಿಂದೆ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರಿಗೆ ಬರೆದಿದ್ದ ಕೆಲವು ವಿಷಯ ಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಮೂಲತಃ ರಾಜಕೀಯ ಭ್ರಷ್ಟಾಚಾರ ಇರುವುದರಿಂದ ಕಪ್ಪು ಹಣದ ಚಲಾವಣೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ. ಸರ್ವರೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಕುಳಿತು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೂಲಂಕಷವಾಗಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ಸೂಕ್ತ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯದೇ ಹೋದರೆ ಕಪ್ಪು ಹಣದ ಚಲಾವಣೆ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ. ಕಪ್ಪು ಹಣ ಚಲಾವಣೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಯ ವರೆಗೆ ಈ ದೇಶದ ಪ್ರಗತಿಗೆ ಪಟ್ಟ ಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಧಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳೂ ಒಂದು ಕಡೆ ಕೂತು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೇ ಮತ್ತೊಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಸೀಲಿಂಗ್ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನೂರಕ್ಕೆ ೧೦ ಜನ ಏನು ದೇಶದ ಮುಕ್ತಾಯ ಭಾಗ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದಾರೆ ಅದರ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಅಸೆಟ್ಸ್ ಏನು ಇದೆ ಅದು ನೂರರಲ್ಲಿ ೭೭ರಷ್ಟನ್ನು ಸಮಾಜ ದಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಶೇಕಡ ೧೦ರಷ್ಟು ಜನರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು ಎಕ್ಸಾನಾಮಿಕ್ಸ್ ಸರ್ವೆ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದು ಮಿಶಿಯನ್ನು ಹಾಕತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯದು, ಪರ್ಟೀಸ್ ಟ್ಯಾಕ್ಸ್ ಅನ್ನು ಏನು ಲಗ್ನುರಿ ಆರ್ಟಿಕಲ್, ಮೇಲೆ ವಿಧಿಸ ಲಾಗಿದೆ ಅದನ್ನು ಯಾರು ಕಪ್ಪು ಹಣದಿಂದ ಪರ್ಟೀಸ್ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೋ ಅವರ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ಮತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಒಳಗೊಂಡಂತೆ ಪ್ರಧಾನಿಯವರಿಗೆ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಜಸತಂತ್ರದ ಆಡಳಿತದ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕಾನೂನಿನ ಬಾಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಆಡಳಿತಗಳು ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ಎಲ್ಲಾ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಮುಖಂಡರುಗಳು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಭೆ ಕರೆದು ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸಿ ಅದಕ್ಕೆ ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಇತಿಶ್ರೀ ಹಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ರೀತಿಯ ಅಡ್ಡಿ ಬರಲಿಕ್ಕೆ ಎಡೆ ಕೊಡಬಾರದು. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಿರೋಧಪಕ್ಷಗಳು ಚಿದ್ರಚಿದ್ರವಾಗಿ ರಾಜ ಕೀಯ ವ್ಯಾಮೋಹಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರ ದಾಹಕ್ಕಾಗಿ ಒಡೆದು ಹೋಗಿವೆ ಅವೆಲ್ಲವನ್ನು ಮರೆತು ದೇಶದ ಹಿತದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷಗಳವರು ಕೂಡಿ ಯಾವುದೇ ರಾಜಕೀಯವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳದೆ ಒಂದುಗೂಡಿ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ೧೯೭೭ರಲ್ಲಿ ಜನ ಕೊಟ್ಟೂತಹ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಏನು ಅಧಿಕಾರ ದಾಹದಿಂದ ಹಾಳು ಮಾಡಿದರೋ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ; ಅದರ ಕತೆಯೂ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ನಾವು ತಪ್ಪು ಮಾಡಿದ್ದೇವೋ ಅದನ್ನು ನಾವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ ಎಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾ ಗಿರುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ೧೯೭೭ರಲ್ಲಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಡೆದಂತಹ ಘಟನೆ ಮತ್ತು ಜನರು ಕೊಟ್ಟ ತೀರ್ಪು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಾಳಿಗೆ ತೂರಿ ಅವರು ನಡೆದುಕೊಂಡ ರೀತಿ ಮತ್ತು ಅನುಸರಿಸಿದ ಹಲವಾರು ಮಾರ್ಗಗಳು ಹಾಗೂ ಅನಂತರ ಬಂದ ಭಿನ್ನಾಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ಅವರನ್ನು ಹಾಳು ಮಾಡಿದವು. ಆದರೆ ನಾನು ಈಗ ಹೇಳುವುದಿಷ್ಟೇ, ನಡೆದು ಹೋದದ್ದು ಹೋಯಿತು, ಇದಲ್ಲ ದೇಶದ ರಾಜಕಾರಣ ಮತ್ತು ಪಕ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಿಲ್ಲ; ಅದರ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ಸಹಕಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾವು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಅದೇ ರೀತಿ, ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಪರಿಗಣಿಸಿ ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಸೂಕ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಲ್ಯಾಂಡ್ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಮಾನ ಅವಕಾಶ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದವರೇ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೂಡಿಸಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡೋಣ ? ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭೇಸರವಾಗುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಕಾರಣ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು

ಹೇಳಬೇಕೆಂದು ಆ ರೀತಿ ನಡೆದುಕೊಂಡ ಅಷ್ಟೆ; ಅದಕ್ಕೆ ಅವರ ಕ್ಷಮೆ ಕೋರುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ಫೈನಾನ್ಸಿಯಲ್ ಡಿಸಿಪ್ಲಿನ್ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಸೋರಿ ಹೋಗತಕ್ಕಂಥ ಹಣವನ್ನು ಬಂದೋಬಸ್ತ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಮಾಡುತ್ತೀರೆಂದು ನನ್ನ ಆಸೆ ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಡಿ.ಟಿ. ರಾಮು (ಚನ್ನಪಟ್ಟಣ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರ, ನಮ್ಮ ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ತಂದಿರ ತಕ್ಕ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ನಾನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ ಕೆಲವು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಇಚ್ಛೆ ಪಡುತ್ತೇನೆ. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದಮೇಲೆ ಮಂಡಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರಗಳಿಗೂ ಇದು ಬಹಳ ವಿಭಿನ್ನವಾದದ್ದು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಈ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಹಳಗಾಡಿನ ಬಗ್ಗೆ ಅದ್ಭುತ ಗಮನ ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಅದು ಏನು ಎಂದರೆ, ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆದ್ಯತೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು. ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಅಗ್ರಿಕಲ್ಚರ್ ಬಗ್ಗೆ ೩೯.೨.೫೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸಿಂಹ ಪಾಲು, ನೀರಾವರಿ ಹಾಗೂ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗೆ ಹೋಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿಗೆ ಆದ್ಯತೆ ನೀಡಬೇಕು. ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಅನೇಕ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಹಾಗೂ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುಚ್ಛಕ್ತಿ ಕೊರತೆಯಿಂದಾಗಿ ಅನೇಕ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಮುಗಿ ರಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ಅನೇಕ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಕಾಳಿ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಸುಮಾರು ೧೫ ಮೆಗಾವಾಟ್ಸ್ ವರಾಹಿ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ಸುಮಾರು ೧೦೫ ಮೆಗಾವಾಟ್ಸ್ ವಿದ್ಯುತ್ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ರಾಯಚೂರು ಥರ್ಮಲ್ ವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ೪೨೦ ಮೆಗಾವಾಟ್ಸ್ ವಿದ್ಯುತ್ ದೊರೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇನ್ನು ಶರಾವತಿಯ ೨ನೇ ಹಂತದ ಯೋಜನೆಯಿಂದ ೧೯೮೦ರಲ್ಲಿ ಗಣನೀಯವಾಗಿ ೨೦.೫ ಮೆಗಾವಾಟ್ಸ್ ವಿದ್ಯುತ್ ದೊರೆಯುವುದು ಇದೆ. ಇನ್ನು ಚಕ್ರ, ವರಾಹಿ ಕಾಳಿ ಮುಂತಾದ ಯೋಜನೆಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮೆಗಾವಾಟ್ಸ್ ವಿದ್ಯುತ್ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ಮುಂದುವರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಗ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಹೆಚ್ಚು ಸುಪ್ತರೀತಿ ರಾಜ್ಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟಾದರೂ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧಿ ಪಕ್ಷದ ಮಿತ್ರರು ಯಾವುದೂ ಆಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇವಲ ವಾದಕ್ಕಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಶ್ರೀ ಎ. ಲಕ್ಷ್ಮೀನಾಗರ. —ಈಗ ಏನು ಪ್ರಗತಿಯಾಗಿದೆ, ಅದು ಆಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಯಾರೂ ಹೇಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಅವೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಶ್ರೀ ಡಿ.ಟಿ. ರಾಮು.—ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ೧೮ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆಗಳು ಇನ್ನೂ ೨೫ ದಿನವೂ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಶರವೇಗದಿಂದ ಹೋಗುತ್ತಿವೆ. ಕಾವೇರಿ ಜಲಾನಯನ ಪ್ರದೇಶದ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ೨೫.೫ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನೂ ಕೃಷ್ಣಾ ಮೇಲ್ಮಂಡಿ ಯೋಜನೆಗೆ ೪೭.೪ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರಾಷ್ಟ್ರ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ರಾಜ್ಯ ತನ್ನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಕೃತಿ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಇಡೀ ಭಾರತದ ೨೫ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೂ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಖನಿಜ ಸಂಪತ್ತು, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹರಿಯತಕ್ಕ ನದಿಗಳು, ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತು ಬೇರೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಥಮ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿರುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣಬಹುದು. ಈ ಸರ್ಕಾರ ಕಲ್ಯಾಣ ರಾಜ್ಯದತ್ತ, ಸುಖೀ ರಾಜ್ಯದತ್ತ ಪ್ರಗತಿವರೆ ಹೆಜ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ, ಯಾವುದೇ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಸುಖವಾಗಿರಬೇಕೆಂದರೆ ಅವನಿಗೆ ಕೆಲವು ಆತ್ಮಪತ್ಯಕ ಅಂಶಗಳು ಬೇಕು. ವಾಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮನೆ, ಉಳುವುದಕ್ಕೆ ಭೂಮಿ, ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಅನ್ನ, ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಬಟ್ಟೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ-ಈ ಎಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಗಳಲ್ಲೂ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡತಕ್ಕ ಒಂದು ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ನಮ್ಮ

ಅರ್ಥ ಸಚಿವರು ಮಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಮನೋಭಾವವೇ. ಈ ಒಂದು ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ, ಒಂದು ಲಕ್ಷ ಮನೆಗಳನ್ನು ಬಡವರಿಗಾಗಿ ಕಟ್ಟಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಜನತಾ ಗೃಹಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದಕ್ಕೆ ಎರಡೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳಂತೆ ನಿಗದಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಈ ಹಣ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮನೆಗಳು ೩ ವರ್ಷಗಳ ಕಾಲ ಇರುತ್ತವೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ, ಜನತಾ ಮನೆಗಳನ್ನು ಹಂಚುವಾಗ ಬಡವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದುಕಡೆ ಸೇರಿಸಿ, ೨೦-೩೦ ಜನಗಳನ್ನು ಒಂದು ಗುಂಪು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕು. ಇಂತಿಥವರಿಗೆ ಇಂತಿಥಾ ಸ್ಕೆಟು ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಾರದು. ಮನೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಟ್ಟಿದ ಮೇಲೆ ಮನೆಗಳನ್ನು ಅಲಾಟ್ ಮಾಡಿ, ಇದು ನಿನ್ನ ಮನೆ ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಾದರೆ ಈ ಮನೆಗಳ ಕೆಲಸ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಗುತ್ತದೆ, ಅವು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಇರುತ್ತವೆ. ಈ ಒಂದು ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಒಂದು ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ಭೂಸುಧಾರಣೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನೇಕರು ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಕೇರಳ ಮತ್ತು ವೆಸ್ಟ್ ಬೆಂಗಾಲ್ ರಾಜ್ಯಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ, ಪ್ರಥಮ ಹಂತದಲ್ಲಿ ಭೂಸುಧಾರಣಾ ಕಾನೂನನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ತೋರಿಸಿದೆ. ಇದು ಬಹಳ ಸಮಾಧಾನಕರವಾದ ಸಂಗತಿ.

ಮೂರನೆಯದಾಗಿ, ಇವತ್ತು ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ತಾಲ್ಲೂಕನ್ನು ಘಟಕವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತೀರ್ಮಾನ ಕೈಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ೫೦ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಂದು ಒಂದು ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸುವಾಗ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಘಟಕಗಳಾಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೇ. ಆದರೆ ಆ ರೀತಿ ಹಿಂದುಳಿದಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳು ಬಹಳ ಇವೆ. ಈಗ ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಕನಕಪುರ, ಮಾಗಡಿ, ಕೊಳ್ಳೇಗಾಲ ಇಂಥಾ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಂದು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎರಡನೇ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಆದರೂ ಈ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಕೈಗಾರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳೆಂದು ಸೇರಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೈಗಾರಿಕಾ ಭೂಪಟದಲ್ಲಿ, ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿದಂತಹ ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಬಡತನದಿಂದ ದೀಪದ ಕೆಳಗೆ ಓದಿದಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಅವರು ವಿಶ್ವ ವಿಖ್ಯಾತರಾದರು. ಇದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳು ಸಂಚೆಯ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಓಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜ್ಞಾನಮಂದಿರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಬೇಕು ಎಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿರುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನ್ನ ಮನೋಭಾವವೇ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಕೈಗಾರಿಕೆಯ ಆಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಅಸಮತೆ ಬಹಳ ಇದೆ. ಹೈದರಾಬಾದ್ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ದಕ್ಷಿಣ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಏನು ಕಾಣುತ್ತದೆ ಎಂದರೆ, ಒಂದು ಪ್ರದೇಶ ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದಿದೆ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರದೇಶ ಎಲ್ಲಾ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲೂ ಮುಂದುವರಿದಿದೆ. ಇಂಥಾ ಅಸಮಾನತೆಯು ಹೋಗಬೇಕು. ಖರ್ಚು ವೆಚ್ಚಗಳನ್ನು ಮಾಡುವಾಗ ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳನ್ನೂ, ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶಗಳನ್ನೂ ಅತಿ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಇವತ್ತು ಇಡೀ ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೇ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗತಕ್ಕಂಥಾ ರೇಷ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಆರ್ಥಿಕತೆ ಹೆಚ್ಚು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿದೆ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ, ಸರ್ಕಾರದವರು ರೇಷ್ಮೆ ವಿನಿಮಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದುದು. ರೇಷ್ಮೆ ಕೋಶಿಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರು ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಗಾರರನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು ಆ ಶೋಷಣೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಸರ್ಕಾರ ರೇಷ್ಮೆ ವಿನಿಮಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಯಾದರೂ ಈ ರೇಷ್ಮೆ ವಿನಿಮಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬಾರದು. ಕೆಲವು ಪಟ್ಟಭದ್ರ ಹಿತಾಸಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಮತ್ತು ಈ ರೇಷ್ಮೆ ವಿನಿಮಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಕೆಲವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವುದೇ ಕಾರಣಕ್ಕಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ರೇಷ್ಮೆ ವಿನಿಮಯ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕೈಬಿಡಬಾರದು. ರೇಷ್ಮೆ ಇಲಾಖೆ ಈಗ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿ

ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಬಹಳ ದಕ್ಷತೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ೮೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿದೇಶದಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ತಂದು ಅದನ್ನು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾಗಿ ಹಂಚಿ ರೇಷ್ಮೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಒಂದು ಹೊಸ ರೂಪವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬಹಳ ಶ್ಲಾಘನೀಯವಾದುದು ಮತ್ತು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದುದು. ಇದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ರೇಷ್ಮೆ ಬೆಳೆಗೆ ಹುಜಿವ್ವೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ರೋಗವು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಇದನ್ನು ತಡೆ ಗಟ್ಟಿವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಒಂದು ಸಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹಬ್ಬದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವೊತ್ತು ರೈತರ ಸಂಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಇಲ್ಲದಂತಾಗಿದೆ. ಅವನು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆಯೋ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಟೂತ್‌ಪೇಸ್ಟ್ ತಯಾರು ಮಾಡತಕ್ಕ ಕಂಪನಿಗೆ ಟೂತ್ ಪೇಸ್ಟಿನ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು ಎಂದು ನಿಗದಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಬೂನಿನ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿ ಯವರು ಸಾಬೂನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದರೆ ಅವರು ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಲೆಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅದರ ರೈತ ಬೆಳೆದ ಧಾನ್ಯಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಬೆಲೆ ಆಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೇಳತಕ್ಕ ಸಂಘಟನೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತರ ಸಂಘಟನೆಗೋಸ್ಕರ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಡಿಸ್‌ಪ್ಯೂಟ್ ಆಕ್ಟ್ ಪ್ರಕಾರ ೭ ಜನ ಸೇರಿದರೆ ಒಂದು ಸಂಘ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದೆ. ಅದ್ದರಿಂದ ರೈತರ ಸಂಘಟನೆಯನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ಮಾಡಬಾರದು? ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ರೈತರ ಸಂಘಟನೆ ಆಗಬೇಕು. ಈಗ ಇರಾನಿನಲ್ಲಿ ಅರೇಬಿಯಾ ದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಕುವೈತ್‌ನಲ್ಲಿ ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗೆ ಎಣ್ಣೆಯ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು.

೫-೩೦ ಪಿ.ಎಂ.

ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತರು ಉಪಯೋಗಿಸತಕ್ಕಂಥಾ ರಸಾಯನಿಕ ಗೊಬ್ಬರ ಏನು ಇದೆ ಆ ಗೊಬ್ಬರ ಗಳ ಮೇಲೂ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಬಿದ್ದಿರುವುದರಿಂದ ಅದರ ಬೆಲೆಯೂ ಸಹ ೭೦ ರೂಪಾಯಿ ಇದ್ದುದು ೧೦೫ ರೂಪಾಯಿ ಆಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ರೈತನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವ ರೀತಿ ಎಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಸಬ್ಸಿಡಿ ರೂಪದಲ್ಲಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೊನೇಪಕ್ಷ ಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗಾದರೂ ಕೂಡ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಅವರ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ತಯಾರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಈ ಸೀಮೆಗೊಬ್ಬರವನ್ನು ಸಬ್ಸಿಡಿ ದರದಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ, ಆ ರೈತರನ್ನಾದರೂ ಉಳಿಸಬೇಕು ಎಂದು ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಸಬ್ಸಿಡಿ ಅಂತ ಏನು ಇದೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಈ ಸಣ್ಣ ರೈತರಿಗಾದರೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಆ ಹಳ್ಳಿ ಗಳನ್ನು ದತ್ತುವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಏನು ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇವೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುಂದು ವರೆದ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳು ೧೦-೧೫ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪೂರೈಕಾಹ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರಿಂದ ಆ ಗ್ರಾಮಗಳು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವುದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರಿಗೆ ವರಮಾನ ತೆರಿಗೆಯಿಂದ ಕೆಲವು ವಿನಾಯಿತಿಗಳೂ ಸಹ ಸಿಗುತ್ತದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಮನ್‌ಅರ್ಥ್ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಟ್ಟಿರುವ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಒಂದು ಪ್ರಗತಿಪರವಾದ ಬಡ್ಡಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನೂ ಉದ್ಯೋಗ ಸ್ಥಿರೀಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಕೂಡ ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದಂಥಾ ಕಾರ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಕೆಲವು ಬಡವರು ಉದ್ಯೋಗ ಇಲ್ಲದೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಂಥಾ ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂಥಾ ಜನರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ಸಲುವಾಗಿ ಇಂಥಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ತರತಕ್ಕದ್ದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯ ಏನೆಂದರೆ, ಈ ಉದ್ಯೋಗ ಸ್ಥಿರೀಕರಣದ ಅಡಿಯಲ್ಲೇ ಇನ್ನೊಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ಯಾವುದೆಂದರೆ, ಈಗ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ಜನತಾ ಹೌಸಿಂಗ್ ಸ್ಕೀಂಗೆ ಬೇಕಾಗಿರುವಂಥಾ ಇಟ್ಟಿಗೆ ಏನು ಇದೆ ಅದನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೋಜನೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಅದೂ ಕೂಡ ಬಡವರಿಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ನಾನು ಅಂದಾಜು ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯನಾಗಿ ಅರಣ್ಯ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿ ಹೋಗಿ

ದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಡದ್ದನ್ನು ನಾನು ಈಗ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೊಳ್ಳೆಯ ಬೆಲೆ ಬಾಳತಕ್ಕಂಥಾ ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ನೀಲಗಿರಿ ಮರಗಳನ್ನು ಕಡಿದು ಪಾಲಿಫೈಬರ್ ಫ್ಯಾಕ್ಟರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾ ನೀಲಗಿರಿ ಮರಗಳ ದರ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಬಹಳ ಕಸಿವಿಸಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ, ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆ ಈಗ ಕಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಏನು ಒಂದು ದರದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ಈ ನೀಲಗಿರಿ ಮರಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದರೆ ಟೆನ್ನಿಗೆ ಕೇವಲ ೨೫ ರೂಪಾಯಿನಂತೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ತಡೆದಿದ್ದರೆ ಅದರ ಬೆಲೆ ೪೦ ರೂಪಾಯಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಗತಿ ಏನು ? ಇಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ದರದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೊಟ್ಟಂಥಾ ಮರದಿಂದ ಆ ಕಂಪೆನಿಯವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಲಾಭ ಅಂದರೆ ಸುಮಾರು ೨೫-೩೦ ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಷ್ಟು ಲಾಭ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ನನ್ನ ಸಲಹೆ ಏನೆಂದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಈಗ ಏನು ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಅದನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಈಗ ಪ್ರಚಲಿತ ದರ ಏನು ಇದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗಾದರೂ ಹೊಂದಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಆ ಮರಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಮಾರ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ.

ಇನ್ನು ನಮ್ಮ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಕಳ್ಳಸಾಗಾಣಿಕೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಕೇರಳದ ಕಡೆ ಬಹಳ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಆಗುತ್ತಾಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಗಿಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಗಡಿಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಾಡುಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಒಂದು ತರಹ ಗೂಡಿಸಂತೆ ಆಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ. ಹೇಗೆಂದರೆ ಕಾಡಿನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ರಸ್ತೆ ಇದ್ದರೆ ಅಗಲವಾದ ಅದರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ನದಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೆ ಆ ಮರಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಉರುಳಿಸಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ, ನಂತರ ಅದು ಅವರ ಹಕ್ಕಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ, ಈ ಗಡಿ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ೧೬೫ ಕಿಲೋಮೀಟರ್ ಅಷ್ಟು ಉದ್ದದ ಬೇಲಿಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಬಹಳ ಬೆಲೆ ಬಾಳತಕ್ಕಂಥಾ ಅನೇಕ ಶ್ರೀಗಂಧದ ಮರಗಳು ನೆರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ರಸ್ತೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಅರ್ಧ ಮೈಲಿ ಪ್ರದೇಶದೊಳಗೆ ಬೇಲಿ ಹಾಕಿದರೆ ನದಿಗೆ ಹಾಕತಕ್ಕಂಥಾ ಮರಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಅಥವಾ ತಮ್ಮ ರಸ್ತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳತಕ್ಕಂಥಾ ಒಂದು ಕ್ರಮವನ್ನಾಗಲಿ ನಿಶ್ಚಯಪಡಿಸುವುದು. ಈ ಮುಖಾಂತರ ಮರಗಳನ್ನು ಏನು ಕಳ್ಳ ಸಾಗಾಣಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಒಂದು ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಹಿಂದುಳಿದವರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ದೇವೇಗೌಡರು ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳಿದರು. ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಇವರು ಏಕಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ, ನಾವು ಏಕಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಾ ಬಡವರು ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನಮಗೆ ಮಾಡಿದಂಥಾ ಸಹಾಯದಿಂದ ಈ ಆಡಳಿತ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಇದು ಸರ್ವಾಧಿಕಾರದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಡಳಿತ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇದು ಏಕಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಆಡಳಿತ ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆಯಾಗಲಿ ಅವರಿಗೆ ಇದ್ದರೆ ಅದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರ ೨೦ ಅಂಶದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಏನು ಇವೆ ಅವು ಬಡಜನರ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಪ್ರೀತಿಪೂರ್ವಕವಾಗಿ, ಸಹೃದಯದಿಂದ ಕೂಡಿರುವುದರಿಂದ, ಅಲ್ಲದೆ ಅವರ ವರ್ಚಸ್ಸು ಕಾಶ್ಮೀರದಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕರ್ನಾಟಕಮಾರಿಯವರೆಗೂ ಬೆಳೆದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಈ ಮಧ್ಯೆ ಆಡಳಿತ ಎರಡು ವರ್ಷ ತಪ್ಪಿಹೋಗಿದ್ದರೂ ಸಹಿತ ಮತ್ತೆ ಆ ಜನರಿಗೆ ಇವರ ಮೇಲೆ ಅನುಕಂಪ ಬಂದು ಅವರನ್ನು ಮತ್ತೆ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಇದು ಏಕಚಕ್ರಾಧಿಪತ್ಯದ ಆಡಳಿತವಲ್ಲ. ಇದು ಬಡಜನತೆಯ ಒಂದು ಪ್ರೀತಿಯ ಸಂಕೇತ, ಅಲ್ಲದೆ ಇದು ಬಡಜನತೆಯ ಸಹೃದಯದ ಒಂದು ಸಂಕೇತ ಎಂದು ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಬಡವರಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗಗಳ ಮಕ್ಕಳಿಗೋಸ್ಕರವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಾಸ್ಟೆಲುಗಳನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನೂ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದಲ್ಲದೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಸ್ವಾಗತಾರ್ಹವಾದ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಸ್‌ಎಸ್‌ಎಲ್‌ಸಿಯವರೆಗೂ ಕೂಡ ಉಚಿತ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ

ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ, ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಅನೇಕ ಶಾಲೆಗಳು ಬಹಳ ದಿವಸಗಳಿಂದ ರಿವೇರಿ ಇಲ್ಲದೆ ಮುಂದು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದುದನ್ನು ಮನಗಂಡು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆ ಶಾಲೆಗಳ ರಿವೇರಿಗಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ, ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ನೀರಾವರಿ ಯೋಜನೆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತೀವ್ರ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ರೈತರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕೊಟ್ಟು ಬಡಜನತೆಗೂ ಮತ್ತು ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದವರಿಗೂ ಸಹಾಯ ವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ಆ ಹಳ್ಳಿಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಅವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಿಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ವಿಷಯ. ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇದು ಸಮಾಜವಾದಿ ತತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನತೆ ಕಷ್ಟಪಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥಾದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕೆಲವು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನಾದರೂ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ವಹಿಸುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಕೆಲವು ರಸ್ತೆಗಳನ್ನಾದರೂ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ದಕ್ಷತೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಯ ಪೌರರಿಗೂ ಸಹ ಬಹಳ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸಹಕಾರಿ ಸಾಲಗಳು ರೈತರಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯ ವರ್ಗದ ರೈತರೂ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಸಾಲವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೂ ಸಹ ಎನ್‌ಕಂಬರ್‌ನ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಸೊಸೈಟಿಗಳಿಗೆ ತಿರುಗಬೇಕು. ಈ ರೀತಿ ತಿರುಗಾಡಲು ೨೦೦-೩೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೆ ಖರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಅನಾವಶ್ಯಕ ವಾದ ಖರ್ಚುಗಳನ್ನು ರೈತರು ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ಸಲುವಾಗಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ರೈತರಿಗೆ ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ನಂತರ ಅವರು ಸರ್ಟಿಫಿಕೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಹಣ ಮಂಜೂರು ಮಾಡುವಂತಹ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಸಯನ್‌ಕರವರು ಈಗ ತಾನೇ ಸಭೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಇಲ್ಲಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಬೆಳಗಾಂ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಗಡಿಯ ಒಂದು ಕೂಗನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಈಗಾಗಲೇ ಮಹಾಜನ್‌ರವರು ಒಂದು ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ತೀರ್ಪನ್ನು ಈ ಮಹಾಸಭೆ ಈಗಾಗಲೇ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಇನ್ನೊಂದು ಸಲ ಅದನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡುವುದರ ಮೂಲಕ ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅಂತಿಮ ತೆರೆಯನ್ನು ಎಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಿಕ ಸಚಿವರು ಈ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಿರುವಂತಹ ಆಯವ್ಯಯ ಪತ್ರವನ್ನು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತಾ, ನನ್ನ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

(SRI S. MUNIRAJU.—in the Chair)

‡ SRI QUAMARUL ISLAM (Gulbarga).—Mr. Chairman sir, the new Government took charge under the leadership of Sri R. Gundu Rao, Hon. Chief Minister of our State and the budget was presented to the House. I was under the impression that for the development of our state as well as for the development of the backward areas like, Hyderabad-Karnataka are, equal funds will be distributed for the uniform development in the field of Agriculture, or in the field of Industries or in the field of public works. It will be found that the allotment made for Irrigation to the most backward areas of Hyderabad-Karnataka like Gulbarga, Raichur and Bidar is very meagre. In Gulbarga district only 2.5/100 and in Bidar district only 1.5/100 of the lands are irrigated. Last year, Rs. 900 lakhs were allotted for

irrigation whereas this year, only Rs. 750 lakhs have been provided. The prices have soared and the cost of the raw materials has gone up, and therefore, the work which will come up with this meagre amount will be very much less. I was expecting that sufficient budget allotment would be made for Hyderabad-Karnataka, which is supposed to be the most backward area of our State, but this Government has failed and the people of that area are not happy with this meagre allotment of funds to these three districts.

Again the story is the same in the field of public works also. There are so many villages in Hyderabad-Karnataka area without proper link-roads or asphalt roads to connect them to the talukas. We were expecting that sufficient funds would be allotted under Public Works, but here again, the Government was not kind enough to allot sufficient funds under this Head.

Now, I will come to the field of industries. I would like to utilise much of my time on this matter since the condition of industries and entrepreneurs is very bad. Now-a-days Karnataka is playing a very important role as far as small-scale industries are concerned. These small scale industries number 17,000 and out of which 12,000 are in sickness. Why this sickness is there? The major role for the improvement of these industries is in the hands of the bankers. Even after so many years of nationalisation of these Banks, the officials who are working there have not changed their attitude and behaviour. These bankers are having the trump-card and the entrepreneurs have to sign on blank papers. The entrepreneurs are thus blackmailed. They cannot go to a Court of law and if they approach the Court, their case will go by default because the bank people will fill up the blank forms signed by them in a manner prejudicial to them. So many instances of this type have happened in the past.

In Mangalore, there was one Srinivasa Engineering Concern situated in the heart of the Industrial Estates. That concern had a furnace galvanising unit. It was the first of its kind in the southern part. There is also a similar unit in Bangalore, but the furnace system is not there. A very experienced entrepreneur was handling that, but it was demolished and destroyed by the Canara Bank Authorities and as a result, the family members of that entrepreneur and the workers were actually thrown on the street.

I would like to quote another Unit-Silver Sea-food Unit situated at Mangalore. It deals with a seasonal item like prawns which are exported. When there was an acute shortage of Prawns, it was decided to venture upon manufacture of consumer goods. Accordingly, they applied to the Syndicate Bank authorities for diversification of the

existing unit. The consent was given by the bank authorities to diversify it. But, subsequently, the same bank authorities did not give the funds resulting in failure of the unit thereby affecting hundreds of workers, who were serving there. They have seized the machinery spending Rs. 1,05,000 towards stamp duty and the case is pending before the Court.

So many Cashewnut units are coming up in our State. There was one Cashewnut Unit in Cochin which has existed for the last 42 years. There was a sudden strike in the year 1977. The unit suffered a loss of Rs. six to seven lakhs. At that time, the bankers did not extend proper financial assistance to that particular unit with the result thousands of workers working in that particular unit were thrown out of jobs and the unit collapsed. A petition in this behalf was also submitted to the then Hon. Chief Minister and the Finance Minister on behalf of the Management and the workers of that unit.

One more important point I would like to tell you. The IDBI is refinancing the Banks and the bank will advance a loan of Rs. one lakh, then they will charge only 4% plus 5½% that is 9½% to the entrepreneur because it will be refinanced by the IDBI. If the first instalment is not paid by an entrepreneur, the Banker will pay the entire amount to the IDBI and they will charge 12½% to the entrepreneur. This is the way in which they are sucking the blood of the entrepreneurs. Sir 1,05,000 workers are suffering due to this; we have to change the attitude. Even though there are Circulars from the Central Government and Reserve Bank of India regarding the sickness, the instructions are not formed. This is the review by the Reserve Bank of India. It reads thus.

“The working of sick unit cell set up in Banks to identify the potentially viable sick units and facilitate their systematic rehabilitation must be reviewed and, whether necessary the existing monitoring arrangements should be strengthened. If a bank is not able to provide the assistance required by any unit (for example, long term loans, interest-free or low-interest funds, tax concessions, adequate and regular supply of inputs including power and change in management) it should refer the case to the Industrial Development Bank of India

If enquiry is to be conducted and a committee formed you will see that these Bankers are returning loans which were advanced to the

entrepreneurs but they are not referring the case to the proper authorities.

“Banks should tackle the problems of sick small-scale units and small entrepreneurs with greater awareness and understanding. Separate cells at top level should be set up to look into complaints and take effective follow-up action. Consultancy Cells may be established to extend assistance to small entrepreneurs.”

In yesterday's Deccan Herald, the speech of the Chairman of K.S.F.C. has appeared. It is a shame on the part of K.S.F.C. to say that the local entrepreneurs are not coming forward. How can the local entrepreneurs come forward when they themselves are dying? These entrepreneurs have coined some slogans “Please don't be a bank borrower” “Please do not sign on the blank forms supplied by the Bankers” and “Do not accept any deduction in fresh project figures”. When an appeal was made by our Prime Minister, from the Central Ministers and the State Ministers that young people should not go after jobs, everybody felt that the new Government is going to support the young entrepreneurs and they have come out to serve the country in this field. But I am sorry to say that this section of the society is not organised in India. Now-a-days there are unions right from the Peons to the Officers level who are well organised and they can look after the welfare of their members. Even the workers are having their own associations; but the only section of the society on whose efforts depend our country progress are not at all organised. Taking advantage of this disability the Bankers are sucking their blood. Whenever these entrepreneurs approach the Bank, they were not at all helpful to them. If this situation continues and if the Government does not evince any interest in their welfare; I am afraid, the Government has to face the agitation.

SRI B.B. SAYANAK.—My friend is pleading for the cause of entrepreneurs on the floor of this House. I do not know why these entrepreneurs are not taking advantage of the facilities offered by the Chamber of Commerce.

SRI QUAMARUL ISLAM.—I am sorry my friend is talking about the Chamber of Commerce which is dominated by Karorpathis. I criticise their action because whenever a new ministry comes into office they invite the Ministers and speak highly of them. I am talking of the plight of entrepreneurs in our State and I have come here to fight for their cause. Sir the conditions of these entrepreneurs is becoming bad to worse. I may inform this House that if action is not taken to implement the directives issued by the Central

Government and the Reserve Bank of India, a situation might develop where the small scale industrialists will start an agitation to put an end to the malpractices practised by the Bankers. Unless the Bankers change their attitude and behaviour these young industrialists will have to face extinction. I am sorry to say that the Chairman of the KSFC has stated that the young entrepreneurs are not coming forth in Karnataka. I would like to quote here what he has stated vide 30th June '80 of Deccan Herald.

“It has to be accepted that entrepreneurship is not easily forthcoming in Karnataka. Entrepreneurs need to be identified, motivated and guided. Therefore, our Corporation, taking cognisance of the fact, made scrupulous efforts to identify, promote and develop local entrepreneurship.....”

I have got bitter experience of KSFC. Sir in our State about 60% of the entrepreneurs are from outside the State. They have established their industries in our State because of some influence. I would say here that the KSFC is not at all helpful to our entrepreneurs. I want to make it clear that our entrepreneurs want to do something good for the country, for their upliftment and for the progress of our country. I once again appeal to the Government to take interest in helping these young entrepreneurs who have come forward to establish their units in our State.

SRI B. B. SAYANAK.—75% of our agricultural labourers are unorganised in this country. If they adopt an agitational approach to solve their problems what would be the fate of the country?

SRI QUAMARUL ISLAM.—When I am talking of the miserable plight of our industrialists, my friend is talking of agricultural labourers in this country. At the outset, I had stated that unless there is uniform development of both agriculture and industry, our country's economy cannot be sound. When I talk of industries, I am equally interested in the development of agriculture.

6-00 P.M.

(MR. SPEAKER in the Chair)

In the field of education there is a condition for getting admission for B.Ed, course, which is a training course, that one should have got a minimum of 45% of marks. I feel that this rule is not in accordance with the constitution. The constitution says that every citizen of India has got equal opportunities. People, who have been declared as passed by the Universities, want to become teachers. The basic qualifications are B.Sc., B.Com., and B.A. But here, those who

have secured marks between 35% and 45%, cannot get a job of a teacher because they cannot get training on account of restriction. As far as admission to Engineering Colleges and Medical Colleges is concerned, they are considering merit, and not basic qualification. Here, the basic qualification is a degree. So, I request the Hon. Minister for Education to remove the restriction of percentage which is fixed now for the courses of B.Ed., and T.C.H. because it will come in the way of certain people who want to become teachers. Moreover, it is not in accordance with the rights given to the citizens by the Constitution.

The other day I had raised the question regarding giving Urdu the status of second official language in the districts where 10% of the people speak Urdu. Recently, after the new Government took over charge in Bihar, it has implemented the Gujaral Committee Report and accordingly Urdu language has been given the status of a second official languages in the districts where 10% of the people speak urdu. I, therefore, request the Hon. Chief Minister to implement the same in our State also and give Urdu the status of second official language in the Districts where 10% of the people are speaking Urdu. I am sorry, I am not able to speak in Kannada. I am unable to speak Kannada because the Government has not made Kannada language compulsory in urdu schools. I plead to the Government to make Kannada as compulsory language in Urdu Schools. I argued with the Director of Public Instruction. He says that it is very difficult. If Kannada language is made compulsory, I hope, at least after 10 years, urdu speaking people can compete for the Public Service Commission Examinations. I once again plead that Kannada must be made compulsory.

With these words, I conclude my speech.

MR. SPEAKER.—Now, the Hon. Minister for Transport and Minor Irrigation will make a statement.

Statement by the Minister

re : (i) *Constitution of fare Structure Committee to revise the fare of K. S. R. T. C.*

SRI M.M.J. SADYOJATHA (Minister for Transport & Minor Irrigation).—Sir, on the basis of the discussions held in the House when I made a statement on the increase in the fare structure in K.S.R.T.C. a Committee has been constituted to go into the whole matter and give a report within a fortnight. The following will be the Members of this Committee.